

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

**Nacrt
Prijedlog Zakona broj _____**

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
OVRŠNOG ZAKONA**

Zagreb, veljaca 2005 g.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine» broj 41/01. – pročišćeni tekst i 55/01.).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE CE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTECI

Ovršni zakon ("Narodne novine" broj: 57/96., 29/99., 42/02., 173/03., 194/03. i 151/04. – u daljnjem tekstu: OZ) uređuje postupak prisilnog ostvarenja i osiguranja tražbina vjerovnika te postupak dobrovoljnog sudskog i javnobilježničkog osiguranja tražbina. On uređuje i materijalno-pravne odnose koji se mogu javiti u vezi s tim postupcima.

Dosadašnja primjena Ovršnog zakona pokazala je:

- da sudski postupci ovrhe i osiguranja predugo traju i da su često bez odgovarajućeg uspjeha, ali da su, s druge strane, postupci javnobilježničkog dobrovoljnog osiguranja brzi i učinkoviti;
- da su ključni sudovi preopterećeni brojem ovršnih predmeta;
- da je kvaliteta provedbi ovrha često upitna;
- da stranke često zlorabe svoja procesna ovlaštenja u postupku;
- da sudovi nemaju ili nerado koriste instrumente za suzbijanje takvih zlouporaba;
- da su neka procesna rješenja nepotrebno formalistička i da se često iz čisto proceduralnih ili kompetencijskih razloga pojedini postupci nepotrebno odugovlače.

Zakonom o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona iz 2003. ("Narodne novine" broj: 173/03.; u daljnjem tekstu: ZIDOZ 173/03.), koji je trebao pridonijeti rasterećenju sudova u ovršnom postupku i povećanju opće razine efikasnosti toga postupka, postignut je upravo suprotan učinak jer:

- je upitna ustavnost nekih uvedenih rješenja;
- premda se predloženim izmjenama htjelo praktično onemogućiti odgodu ovrhe, odgoda se nikada nije moglo tako jednostavno postići (članci 61. do 63. OZ-a), što već pokazuju prva iskustva u praksi;
- je institut ovrhe na tražbini po racunu kod banke (članak 180. OZ-a) izmijenjen na način da su omogućene mnoge zlouporabe;
- uvođenje komisionih prodavaonica koje bi trebale obavljati prodaju pokretnina nije osmišljeno i doradeno na način da bi se to moglo provesti u praksi (članci 143.a do 143.f OZ-a);
- se u institut fiducijarnoga osiguranja (članci 273. do 279. OZ-a) interveniralo na način da je on izgubio praktičnu vrijednost; da su izgubljene njegove pravozaštitne prednosti u ostvarivanju tražbina vjerovnika izvansudskim putem; da se prijelaznom odredbom ZIDOZ 173/03. koja se odnosi na fiducijarno osiguranje tražbina zadržalo u već postojeće ugovorne

odnose i stecena prava;

- je zamišljena koncepcija javnobilježnicke ovrhe (novi Dio četvrti – članci 307.a do 307.s OZ-a) u protivnosti s osnovnom svrhom javnobilježnicke službe i da je teško u praksi provediva; stoga su te odredbe brisane člankom 1. Zakona o izmjenama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 151/04.).

Upravo se stoga pristupilo pripremi novog Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, kojim bi se, s jedne strane, otklonili akutni nedostaci ZIDOZ 173/03., a s druge strane, povećala opća efikasnost ovršnoga postupka njegovim pojednostavljenjem i ubrzanjem.

To se namjerava postići:

- vraćanjem uređenja citavog niza instituta u stanje u kakvom su bili prije ZIDOZ 173/03. (nastavak ovrhe promjenom sredstva i predmeta ovrhe, pravni lijekovi, odgoda ovrhe, ovrha na tražbini po racunu kod banke, fiducijarno osiguranje);

- uvođenjem načela transparentnosti podataka o imovini ovršenika propisivanjem dužnosti određenih pravnih osoba i tijela da daju podatke o imovini dužnika;

- propisivanjem ovršnosti prvostupanijskih sudskih odluka kojima se nalaže isplata tražbina čija glavnica ne prelazi 1.000,00 odnosno 5.000,00 kuna;

- bitnim funkcionaliziranjem ovrhe na nekretnini, osnivanjem očevidnika nekretnina koje se prodaju u ovršnom postupku i uvažavanjem sugestija iz prakse, što bi trebalo pridonijeti ubrzanju i pojeftinjenju tog oblika ovrhe;

- bitnim funkcionaliziranjem ovrhe na pokretninama, uz uvođenje obvezatnog oduzimanja zaplijenjenih pokretnina od ovršenika i njihovim povjeravanjem na čuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi (uključujući i komisionare), uz naglašavanje dužnosti ovrhovoditelja da se aktivnije uključi u provedbu ovrhe, kao i osnivanjem očevidnika pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku čija je procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna;

- posebnim uređenjem pretpostavaka za osnivanje, organizaciju i rad komisionih prodavaonica;

- posebnim uređenjem ovrhe na motornim vozilima;

- proširenjem primjene bjanko zadužnice;

- uređenjem novog instituta ovrhe na vrijednosnicama koje su ubilježene na računima kod Središnje depozitarne agencije;

- pojednostavljenjem ovrhe na sredstvima na računima pravnih osoba,

- dopunskom razradom fiducijarnoga osiguranja na način da se predmet osiguranja može koristiti kao osiguranje za nove kredite;

- propisivanjem sudjelovanja javnih bilježnika u ovršnom postupku na način da određuju ovrhe na temelju vjerodostojnih isprava, dostavljaju rješenja o ovrsi i stavljaju klauzule pravomocnosti i ovršnosti;

- otvaranjem mogućnosti da se na temelju rješenja javnog bilježnika o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrha neposredno obavlja kod banaka i poslodavaca (dakle bez angažiranja suda i javnih bilježnika), odnosno da se na temelju javnobilježničkih rješenja o ovrsi može tražiti sudska provedba ovrhe.

Treba očekivati da će se predloženim izmjenama i dopunama Ovršnog zakona bitno rasteretiti sudovi (uvođenjem javnobilježničkog određivanja ovrhe na temelju vjerodostojne isprave; proširenjem primjene instituta bjanko zadužnice), pojednostavniti, ubrzati i učiniti djelotvornijom ovrha na nekretninama, pokretninama i novčanim tražbinama po racunu kod banaka.

Efikasnosti ovrhe treba bitno pridonijeti i olakšanje u dobivanju podataka o imovini ovršenika radi traženja ovrhe. Uspjeh predložene reforme će u mnogome ovisiti o tome hoće li se načelo transparentnosti imovine dužnika, koje se počinje ozbiljnije afirmirati predloženim Zakonom prihvatiti i podržati. Iskustvo, naime, pokazuje da je ključni problem efikasnosti ovrhe nemogućnost da se sazna za imovinu dužnika koja bi mogla biti zahvacena ovrhom.

Zaštiti vjerovnika, smanjenju rizika plasmana kredita i povećanju opće kreditne sposobnosti trebalo bi pridonijeti i novo uređenje instituta fiducijarnoga osiguranja. Njime bi se posredno pridonijelo i rasterećenju sudova jer bi ono učinilo suvišnim pribjegavanje ovrsi radi prisilnoga ostvarivanja tražbina.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA

Tekst prijedloga zakona dan je u obliku Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona.

V. TEKST ODREDBI VEŽACEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Tekst odredbi Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 57/96., 29/99., 42/02., 173/03., 194/03. i 151/04.) koje se mijenjaju i dopunjuju i tekst odredbi Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 173/03.) koje se brišu, dan je u prilogu ovoga Prijedloga zakona.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOGA ZAKONA

Clanak 1.

U Ovršnom zakonu («Narodne novine» broj 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03. i 151/04.) članak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Ovim se Zakonom uređuje postupak po kojemu sudovi i javni bilježnici provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak) te postupak po kojemu sudovi odnosno javni bilježnici provode osiguranje tražbina (postupak osiguranja), ako posebnim zakonom nije drukcije određeno.

(2) Ovim se Zakonom uređuju i materijalnopravni odnosi koji se zasnivaju u povodu ovršnih postupaka i postupaka osiguranja iz stavka 1. ovoga članka.»

Clanak 2.

U članku 2. točki 11. na kraju teksta umjesto točke stavlja se zarez i dodaju točke 12. i 13. koje glase:

«12. izraz «banka» označava banku i svaku drugu pravnu osobu koja obavlja poslove platnoga prometa,

13. izrazi «javno ovjerenjena isprava» ili «ovjerenjena isprava» označavaju ispravu na kojoj je potpis neke osobe ovjеровio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima.»

Clanak 3.

U članku 3. iza stavka 6. dodaju se stavci 7. i 8. koji glase:

«(7) Kad je zakonom određeno da se izrečena novčana kazna, dosudeni troškovi postupka, oduzeta imovinska korist ili druga tražbina imaju prisilno naplatiti u korist proračuna Republike Hrvatske ili u korist druge pravne osobe koju državno odvjetništvo zastupa po zakonu, državno ce odvjetništvo po službenoj dužnosti pokrenuti ovršni postupak radi naplate tih tražbina u ime Republike Hrvatske odnosno druge pravne osobe koju zastupa po zakonu.

(8) Ako državno odvjetništvo nije sudjelovalo u postupku iz stavka 7. ovoga članka, sud koji je donio odluku o naplati tražbine iz te odredbe dostavit ce tu odluku nadležnom državnom odvjetništvu radi pokretanja ovršnoga postupka.»

Clanak 4.

U članku 5. stavci 3. i 4. zamjenjuju se stavcima 3. do 9. koji glase:

«(3) Ako se pravomocno rješenje o ovrsi određenim sredstvom ili na određenom

predmetu ne može provesti, ovrhovoditelj može radi namirenja iste tražbine predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe. U tom slučaju sud će donijeti novo rješenje o ovrsi i nastaviti ovrhu na temelju toga rješenja. Ovrha određena prijašnjim rješenjem o ovrsi obustavit će se ako ovrhovoditelj povuče ovršni prijedlog u povodu kojega je ona određena ili ako za to budu ispunjeni drugi zakonom predviđeni razlozi.

(4) Ako ovrhovoditelj u roku od dva mjeseca od obavijesti suda o nemogućnosti provedbe ovrhe ne podnese prijedlog iz stavka 3. ovoga članka, ovrha će se obustaviti.

(5) Smatrat će se da je ovrhovoditelj podnio prijedlog iz stavka 3. ovoga članka ako je u roku iz stavka 4. ovoga članka zatražio davanje prokazne izjave, odnosno prokaznog popisa imovine. Nakon što prokazna izjava, odnosno prokazni popis imovine bude položen, ovrhovoditelj je dužan u daljnjem roku od dva mjeseca predložiti ovrhu drugim sredstvom ili na drugom predmetu ovrhe. U protivnom ovrha će se obustaviti.

(6) Žalba protiv novoga rješenja o ovrsi iz stavka 3. ovoga članka ne može se izjaviti iz razloga zbog kojih se mogla izjaviti protiv prijašnjeg rješenja o ovrsi.

(7) Žalba nakon protoka roka protiv novoga rješenja o ovrsi iz stavka 3. ovoga članka može se podnijeti samo ako su razlozi zbog kojih se podnosi nastali nakon vremena kad se više nisu mogli iznijeti u roku za žalbu protiv prethodnoga rješenja o ovrsi.

(8) Glede sudskih pristojbi, prijedlog i rješenje o ovrsi iz stavka 3. ovoga članka ne smatraju se novim prijedlogom i rješenjem.

(9) Određivanje ovrhe novim sredstvom ili na novom predmetu te njezina provedba smatrat će se prigodom vrednovanja obujma sudackoga rada novim ovršnim predmetom.»

Članak 5.

U članku 7. stavku 1. riječi: «pisanih sastava» zamjenjuju se riječju: «pismena».

Članak 6.

U članku 8. stavku 1. u trećoj rečenici riječi: «pisanog sastava koji» zamjenjuju se riječima: «pismena koje». U četvrtoj rečenici riječi: «pisanog sastava» zamjenjuju se riječju: «pismena».

U stavku 3., u prvoj, trećoj i četvrtoj rečenici riječi: «pisani sastavi» zamjenjuju se riječju: «pismena». U petoj rečenici riječi: «svi pisani sastavi položeni» zamjenjuju se riječima: «sva pismena položena».

U stavku 4., u prvoj rečenici riječi: «pisani sastav» zamjenjuju se riječju: «pismeno». U drugoj rečenici riječi: «Ako se pisani sastav ne podigne» zamjenjuju se riječima: «Ako pismeno ne bude podignuto».

U stavku 5. riječi: «pisani sastav» zamjenjuju se riječju: «pismena».

U stavku 6. riječi: «pisani sastav» zamjenjuju se riječju: «pismeno».

Clanak 7.

Clanak 11. mijenja se i glasi:

«(1) Protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju može se izjaviti žalba, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(2) Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se podnijeti prigovor.

(3) Žalba se izjavljuje u roku od osam dana od dostave prvostupanjskoga rješenja, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(4) Žalba ne odgoda provedbu rješenja, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(5) Protiv zaključka nije dopušten pravni lijek.

(6) Ako je protiv rješenja dopuštena žalba, sud će, ako nije ovlašten postupiti prema odredbi članka 47. stavka 1. ovoga Zakona, spis sa žalbom dostaviti drugostupanjskom sudu. Ako je moguće nastaviti s provedbom ovrhe do donošenja odluke drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud će drugostupanjskom sudu dostaviti preslik spisa sa žalbom. Dok drugostupanjski sud ne donese odluku o žalbi, prvostupanjski sud poduzimat će one radnje koje je ovlašten poduzimati prije pravomocnosti pobijanoga rješenja, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.»

Clanak 8.

U članku 12. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja dopuštena je samo revizija iz članka 382. stavka 2. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine», broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., i 117/03.). Ponavljanje postupka nije dopušteno, osim kada se traži u slučaju iz članka 54. stavka 7. ovoga Zakona.»

Clanak 9.

U članku 14. stavak 3. mijenja se i glasi:

«Troškove postupka koji je sud pokrenuo po službenoj dužnosti prethodno podmiruje sud iz svojih sredstava.»

Clanak 10.

U članku 15. stavak 1. mijenja se i glasi:

«Kad ovaj Zakon propisuje davanje jamcevine, ona se daje u gotovom novcu. Iznimno, sud može odobriti davanje jamcevine u obliku bankarske garancije, vrijednosnih papira koji imaju burzovnu vrijednost te dragocjenosti čiju je vrijednost lako utvrditi na tržištu i koje se mogu brzo i jednostavno unovčiti.»

U stavku 2. iza rijeci: Hrvatska» stavlja se zarez, rijeci: «i jedinice lokalne samouprave i uprave» zamjenjuju se rijecima: « općine, gradovi i županije«, a rijec: «osiguranje» zamjenjuje se rijecju: «jamcevina».

U stavku 3. iza prve recenice dodaje se druga recenica koja glasi: «Ukoliko su kao jamcevina ponudeni nematerijalizirani vrijednosni papiri sud će ovjerovljenu izjavu osobe koja daje jamcevinu da je suglasna da se radi osiguranja tražbine za koju se daje jamcevina upiše založno pravo bez odgode dostaviti središnjoj depozitarnoj agenciji, radi upisa založnog prava, uz točnu naznaku kolicine i vrste vrijednosnica, te osobe založnog dužnika i založnog vjerovnika.»

U stavku 4. rijeci: «osiguranje dano» zamjenjuju se rijecima: «jamcevina dana», a rijeci: «toga osiguranja» zamjenjuju se rijecima: «te jamcevine».

Članak 11.

U članku 16. stavak 4. mijenja se i glasi:

«(4) Ako osoba kojoj je izrečena novčana kazna ne plati tu kaznu u roku koji joj je određen odlukom suda, radi naplate te kazne nadležno će državno odvjetništvo u ime Republike Hrvatske pokrenuti poseban ovršni postupak. Ako se tijekom tako pokrenutog ovršnog postupka utvrdi da fizička osoba kojoj je izrečena novčana kazna nema imovine iz koje bi se ta kazna mogla prisilno naplatiti ili da bi taj postupak dugo trajao i s neizvjesnim ishodom, sud koji je tu kaznu izrekao zamijenit će je, na prijedlog državnoga odvjetništva, zatvorskom kaznom po pravilima kaznenoga prava o zamjeni novčane kazne kaznom zatvora. Ukupni zbroj zatvorskih kazni kojima su nekoj osobi zamijenjene izrečene novčane kazne ne može u istom postupku prijeci šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.»

U stavku 9. «jedinica lokalne uprave i samouprave» zamjenjuju se rijecima: «općina, gradova i županija».

Iza stavka 15. dodaje se stavak 16. koji glasi:

«(16) Žalba iz stavka 15. odgoda ovršnost rješenja.»

Članak 12.

U članku 16.a stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Ako je ovrha radi naplate novčane tražbine ostala bez uspjeha zato što se nisu našli predmeti ovrhe na kojima bi se ovrha mogla provesti, ili zato što su nadeni samo takvi predmeti koji očito nisu dovoljni za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine s obzirom na njihovu neznatnu vrijednost, ili predmeti koji su već opterećeni založnim pravima trećih, ili predmeti koje druge osobe traže za sebe, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, podnijeti sudu popis svoje imovine (prokazni popis imovine). Taj je popis ovršenik dužan sastaviti i podnijeti sudu u roku koji mu sud odredi rješenjem iz stavka 7. ovoga članka u dva primjeka s odgovarajućim prilogima.»

Članak 13.

Iza članka 16.a dodaje se članak 16.b i naslov iznad njega koji glase:

«Dužnost davanja podataka o dužniku

Članak 16.b

(1) Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati podatke o tome je li neka fizička osoba osiguranik u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, po kojoj osnovi (radni odnos, samostalna profesionalna djelatnost, obrt ili samostalna djelatnost poljoprivrede) i kod koga, odnosno prima li mirovinu, invalidninu ili koju drugu stalnu naknadu o kojoj vodi evidenciju.

(2) Ministarstvo unutarnjih poslova dužno je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja iz evidencije o motornim vozilima dati podatke o tome je li neka osoba upisana kao vlasnik motornog vozila te o vrsti, marki, tipu, modelu, godini proizvodnje, registarskom broju motornog vozila i postojanju tereta na tom vozilu.

(3) Financijska agencija dužna je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati podatke o racunu za redovno poslovanje nekog poslovnog subjekta, a ako ih ima više - o racunu za redovno poslovanje kojeg je taj subjekt odredio kao racun na kojem će se izvršavati nalozi za plaćanje zakonskih obveza i javnih prihoda, nalozi za naplatu vrijednosnih papira i instrumenata osiguranja plaćanja te nalozi s naslova izvršenja sudskih odluka i drugih ovršnih isprava (glavni racun).

(4) Na zahtjev suda osoba za koju ovrhovoditelj tvrdi da je ovršenikov dužnik ili da se neki dijelovi njegove imovine nalaze kod nje dužna je u roku od osam dana izjasniti se o tome ima li ovršenik i kakvu tražbinu protiv nje, odnosno nalaze li se i koji dijelovi njegove imovine kod nje.

(5) Podnositelj zahtjeva iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka dužan je u zahtjevu za davanje podataka navesti tražbinu radi cijeg će ostvarenja ili osiguranja pokrenuti ovršni postupak odnosno postupak osiguranja te priložiti ispravu na kojoj se ona temelji.

(6) Osobe i tijela iz stavka 1. do 4. ovoga članka ne smiju obavijestiti dužnika o tome da su traženi podaci o njegovoj imovini.

(7) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu štete koju je pretrpio zbog povrede dužnosti iz stavka 1. do 4. i 6. ovoga članka.»

Članak 14.

U članku 21. točka 3. mijenja se i glasi:

«(3) ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava,».

Članak 15.

Iza clanka 23. dodaje se clanak 23.a i naslov iznad njega koji glase:

«Ovršnost prvostupanjskih sudskih odluka

Clanak 23.a

(1) Prvostupanjska sudska odluka kojom se fizickoj osobi koja ne obavlja registriranu djelatnost nalaže isplata tražbine cija glavnica ne prelazi 1.000,00 kuna, odnosno kojom se fizickoj osobi koja obavlja registriranu djelatnosti u pravnoj stvari u vezi s tom djelatnošću ili pravnoj osobi nalaže isplata tražbine cija glavnica ne prelazi 5.000,00 kuna postaje ovršna u roku od osam dana od dana dostave osobi kojoj je naložena isplata. Žalba protiv takve odluke ne odgoda ovrhu.

(2) Ako se u sudskoj odluci nekoj od osoba iz stavka 1. ovoga clanka nalaže samo da naknadi troškove postupka u iznosu koji ne prelazi iznose navedene u toj odredbi, žalba protiv takve odluke o naknadi troškova postupka ne odgoda ovrhu.»

Clanak 16.

U clanku 27. stavak 4. briše se.

Clanak 17.

U clanku 28. stavku 1. rijec: «ovjerovljenih» briše se.

U stavku 2. iza rijeci: «ispunjenja» dodaje se rijec: «novcane».

Clanak 18.

Clanak 30. mijenja se i glasi:

«(1) Ako je obveza ovršenika utvrđena u ovršnoj ispravi uvjetovana prethodnim ili istovremenim ispunjenjem neke obveze ovrhovoditelja ili nastupanjem nekoga uvjeta, sud ce, na prijedlog ovrhovoditelja, odrediti ovrhu ako on izjavi da je svoju obvezu ispunio, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ili da je uvjet nastupio.

(2) Ako ovršenik u pravnom lijeku protiv rješenja o ovrsi istakne da ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu ili da nije osigurao njezino ispunjenje ili da uvjet nije nastupio, sud ce o ispunjenju obveze ovrhovoditelja, odnosno o nastupanju uvjeta odluciti u ovršnom postupku, osim ako odluka o tome ovisi o utvrđenju spornih cinjenica.

(3) Ako odluka iz stavka 2. ovoga clanka ovisi o utvrđenju spornih cinjenica, sud ce o pravnom lijeku iz stavka 2. ovoga clanka odluciti u ovršnom postupku ako su te cinjenice opecoznate, ako se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama ili ako ovrhovoditelj dokaže ispunjenje ili osiguranje svoje obveze, odnosno nastupanje uvjeta javnom ispravom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom. U ostalim slucajevima sud ce obustaviti postupak.

(4) Smatrat ce se da je ovrhovoditelj ispunio svoju obvezu, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ako je predmet dužne cinidbe položio u sudski ili javnobilježnicki polog,

ako to nije u protivnosti sa sadržajem njegove obveze utvrđene ovršnom ispravom.

(5) Ovrhovoditelj koji u ovršnom postupku ne uspije dokazati, u skladu s odredbama prethodnih stavaka ovoga članka, da je ispunio svoju obvezu, da je osigurao njezino ispunjenje odnosno da je nastupio uvjet, može pokrenuti parnicu radi utvrđenja da je na temelju ovršne isprave ovlašten tražiti bezuvjetnu ovrhu radi ostvarenja svoje tražbine.»

Članak 19.

U članku 33. stavku 1. na kraju teksta umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: «odnosno prilaže se vjerodostojna isprava.»

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

«(4) Javni bilježnici sami daju potvrde o ovršnosti svojih isprava. U povodu pravnog lijeka ovršenika, sud koji vodi ovršni postupak ispitat će jesu li bili ispunjeni uvjeti za davanje takve potvrde uzimajući u obzir i izjave osoba koje su prema toj ispravi ovlaštene potvrditi nastupanje okolnosti o kojima ovisi stjecanje toga svojstva (članak 26. stavak 5. i 6.). Ako sud utvrdi da uvjeti za davanje javnobilježničke potvrde o ovršnosti nisu bili ispunjeni, tu će potvrdu ukinuti rješenjem u ovršnom postupku.

(5) O zahtjevu za ukidanje potvrde o ovršnosti koju je dao javni bilježnik na svojoj ispravi, podnesenom izvan ovršnog postupka, odlučuje u izvanparničnom postupku općinski sud na cijem je području sjedište javnog bilježnika.»

Članak 20.

Iza naslova Glave treće dodaju se članci 33.a i 33.b s naslovima iznad njih, koji glase:

«Stvarna nadležnost

Članak 33.a

(1) Općinski sudovi stvarno su nadležni određivati ovrhu, osim ako rješavanje tih predmeta nije izriječno povjereno drugom sudu, tijelu ili osobi.

(2) Trgovački sudovi su stvarno nadležni:

1. određivati ovrhu na temelju odluka donesenih i nagodba sklopljenih u postupku u kojemu su oni sudili u prvom stupnju;

2. određivati ovrhu na temelju domaćih i stranih arbitražnih pravorijeka donesenih u sporovima iz njihove stvarne nadležnosti u parničnom postupku;

3. određivati ovrhu iz članka 252.h stavka 2. ovoga Zakona u sporovima iz njihove stvarne nadležnosti u parničnom postupku;

4. određivati ovrhu na temelju zadužnica i bjanko zadužnica radi naplate tražbina u odnosima između trgovaca.

(3) Sudovi nadležni određivati ovrhu ovlašteni su postupati i u povodu pravnih lijekova podnesenih protiv rješenja o ovrši te drugih odluka koje su donijeli u povodu

prijedloga za ovrhu. Oni su ovlaštteni odlucivati i o drugim pitanjima tijekom postupka prije nego što je sud nadležan za provedbu ovrhe započeo s provedbom ovrhe.

Mjesna nadležnost

Clanak 33.b

Mjesna nadležnost određena ovim Zakonom je isključiva.»

Clanak 21.

U clanku 35. stavku 1. druga recenica mijenja se i glasi: »Prijedlog mora sadržavati i druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe.»

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

«(3) Prijedlog za ovrhu koji ne sadrži sve podatke propisane odredbama stavka 1. i 2. ovoga clanka sud će odbaciti rješenjem, ne pozivajući predlagatelja da ga dopuni ili ispravi.»

Clanak 22.

U clanku 38. stavku 3. rijec: «štedionici» zamjenjuje se rijecima: «središnjoj depozitarnoj agenciji».

Clanak 23.

Clanak 39. mijenja se i glasi:

«(1) Za provedbu ovrhe stvarno je nadležan sud iste vrste kao i sud koji je nadležan odlucivati o ovršnom prijedlogu, ako zakonom nije drukcije određeno.

(2) Za provedbu ovrhe na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave stvarno su nadležni općinski sudovi, osim u slučajevima za koje su stvarno nadležni trgovački sudovi.

(3) Trgovački sudovi su stvarno nadležni za provedbu ovrhe na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u sporovima za koje su stvarno nadležni u parničnom postupku.

(4) Trgovački sudovi ovlaštteni su provedbu ovrhe radi naplate novčane tražbine na nekretnini i pokretninama te ovrhu radi ostvarenja nenovčane tražbine povjeriti općinskom sudu.

(5) Sud provedbe ovrhe ovlašten je odlucivati o svim pitanjima koja se ticu provedbe ovršnoga postupka te o svim pitanjima koja se jave u povodu provedbe ovršnoga postupka o kojima se prema ovom Zakonu odlucuje u tom postupku. On odlucuje i o zahtjevu za naknadu troškova postupka koji naknadno bude podnesen tijekom postupka (clanak 14. stavak 6.)»

Clanak 24.

U clanku 44. stavku 1., u prvoj recenici, iza rijeci: «policije» dodaju se rijeci: «i pravosudne policije». U drugoj recenici iza rijeci: «Policija» dodaju se rijeci: «i pravosudna policija».

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Clanak 25.

Naslov Glave pete mijenja se i glasi:

«PRAVNI LIJEKOVI STRANAKA PROTIV RJEŠENJA O OVRSI»

Iza naslova Glave pete dodaje se naslov 1. Odjeljka Glave pete koji glasi:

«1. Pravni lijekovi protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave».

Clanak 26.

Clanak 46. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Žalba protiv rješenja o ovrsi».

Clanak 46.

(1) Protiv rješenja o ovrsi ovršenik može osobito izjaviti žalbu:

1. ako isprava na temelju koje je ono doneseno nije ovršna isprava,
2. ako ta isprava nije stekla svojstvo ovršnosti,
3. ako je ovršna isprava ukinuta, poništena, preinacena ili na drugi način stavljena izvan snage, odnosno ako je na drugi način izgubila svoju djelotvornost ili je utvrđeno da je bez učinka,
4. ako su se stranke javnom ili po zakonu ovjеровljenom ispravom sastavljenom nakon nastanka ovršne isprave sporazumjele da ovrhovoditelj neće na temelju ovršne isprave, trajno ili za određeno vrijeme, tražiti ovrhu,
5. ako je protekao rok u kojemu se po zakonu može tražiti ovrha,
6. ako je ovrha određena na predmetu koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost ovrhe ograničena,
7. ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika,
8. ako nije ispunjen uvjet koji je određen ovršnom ispravom, osim ako zakonom nije drukcije propisano,
9. ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave,
10. ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgodeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je

ovršnik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potjece odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, ili

11. ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

(2) U žalbi iz stavka 1. ovoga članka ovršnik može iznositi nove činjenice i nove dokaze ako se tiku razloga zbog kojih je ona izrijeком dopuštena te zbog bitnih povreda određaba ovršnoga postupka.

(3) Nove činjenice koje se tiku razloga iz stavka 1. točke 7. i 9. do 11. ovoga članka sud smije utvrđivati samo u skladu s odredbama članka 48. ovoga Zakona.

(4) Žalba je dopuštena zbog povrede pravila o stvarnoj i mjesnoj nadležnosti.

(5) U povodu žalbe iz stavka 1. ovoga članka sud pazi po službenoj dužnosti na razloge iz stavka 1. točke 1., 3. i 5. ovoga članka te na okolnost da je u slučaju iz stavka 1. točke 6. ovoga članka ovrha određena na predmetima iz članka 4. stavka 4. i 5. ovoga Zakona. Sud pazi po službenoj dužnosti i na pogrešnu primjenu materijalnog prava te na bitne povrede ovršnoga postupka kada se na njih tako pazi prema odredbama Zakona o parničnom postupku.

(6) Ovrhovoditelj može žalbom pobijati rješenje o ovrsi ako je njime prekoracen njegov zahtjev te zbog odluke o troškovima postupka.

(7) Žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi ne odgada provedbu ovrhe, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.»

Članak 27.

Članak 46.a i naslov iznad njega brišu se.

Članak 28.

Članak 47. mijenja se i glasi:

«(1) U povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi sud prvog stupnja ovlašten je žalbu prihvatiti ako ocijeni da je osnovana te, u cijelosti ili djelomice, doneseno rješenje o ovrsi preinaciti i ovršni zahtjev odbiti, ili ukinuti rješenje o ovrsi i ovršni prijedlog odbaciti ili oglasiti se stvarno ili mjesno nenadležnim i predmet ustupiti nadležnom sudu, osim u slučajevima iz članka 48. ovoga Zakona.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka sud prvog stupnja ukinut će provedene radnje, osim kad se oglasio nenadležnim i predmet ustupio nadležnom sudu. Sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom može provedene radnje ukinuti ako ocijeni da je to potrebno radi pravilne provedbe ovrhe.

(3) Ako ocijeni da žalba nije osnovana, sud prvog stupnja uputit će predmet sudu drugog stupnja.

(4) Radi provjere osnovanosti navoda žalbe sud prvoga stupnja može, po potrebi, saslušati stranke i druge sudionike te obaviti druge izvidaje.

(5) Sud prvoga stupnja dužan je rješenje iz stavka 1. ovoga članka donijeti i otpremiti u roku od trideset dana. U tom je roku u slučaju iz stavka 3. ovoga članka dužan predmet uputiti drugostupanjskom sudu.

(6) Drugostupanjski sud dužan je rješenje o žalbi donijeti i otpremiti u roku od šezdeset dana od dana kada ju je primio.

(7) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka dopuštena je žalba protiv koje sud prvoga stupnja nema ovlasti iz te odredbe.»

Članak 29.

Članak 48. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Upucivanje na parnicu u povodu žalbe

Članak 48.

(1) Ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 46. stavka 1. točke 7. i 9. do 11. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja dostavit će žalbu ovrhovoditelju radi ocitovanja u roku od osam dana.

(2) Ako ovrhovoditelj prizna postojanje kojeg od razloga zbog kojih je žalba podnesena, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne ocituje u roku od osam dana, sud prvoga stupnja donijet će bez odgode rješenje kojim će ovršenika uputiti da u roku od petnaest dana od pravomocnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka zbog kojeg je izjavio žalbu.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka sud neće ovršenika uputiti na parnicu, već će prihvatiti njegovu žalbu, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu ako on njezinu osnovanost dokaže javnom ili javno ovjеровljenom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji njegova žalba zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka očepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama.

(5) Na pokretanje i vodenje parnice iz stavka 3. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju pravila o parnici na koju se ovršenik upućuje u povodu žalbe nakon proteka roka (članak 51.)

(6) Okolnost da je ovršenik upućen na parnicu iz stavka 3. ovoga članka ili da ju je pokrenuo ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(7) Ako je žalba izjavljena i zbog kojeg od razloga iz članka 46. stavka 1. točke 1. do 6. i 8. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja, ako smatra da žalba zbog njih nije osnovana (članak 47.), uputit će bez odgode presliku spisa sudu drugoga stupnja radi odlucivanja o

žalbi u povodu tih razloga (clanak 11. stavak 6.).

(8) Ako ovršenik izjavi žalbu protiv rješenja o upucivanju na parnicu, sud prvoga stupnja tu će žalbu uputiti sudu drugoga stupnja radi zajednickog odlucivanja o toj žalbi i žalbi protiv rješenja o ovrsi.

(9) Ako je prvostupanjski sud vec proslijedio presliku spisa drugostupanjskom sudu u povodu žalbe iz stavka 7. ovoga clanka, o toj će okolnosti upozoriti drugostupanjski sud prigodom upucivanja preslike spisa u povodu žalbe protiv rješenja o upucivanju na parnicu.

(10) U slucaju iz stavka 4. ovoga clanka ovrhovoditelj koji smatra da je ovlašten na temelju određene ovršne isprave predložiti ovrhu, može tužbom zatražiti da se to utvrdi u posebnoj parnici.»

Clanak 30.

Clanci 48.a i 48.b brišu se.

Clanak 31.

Clanak 49. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Žalba nakon proteka roka

Clanak 49.

(1) Ovršenik može zbog razloga iz clanka 46. stavka 1. tocke 7. i 9. do 11. ovoga Zakona podnijeti žalbu protiv rješenja o ovrsi i nakon njegove pravomocnosti ako taj razlog nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti vec u roku za žalbu protiv toga rješenja.

(2) Žalba iz stavka 1. ovoga clanka može se podnijeti sve do dovršetka ovršnoga postupka.

(3) Ovršenik je dužan u žalbi iz stavka 1. ovoga clanka istaknuti sve razloge iz stavka 1. ovoga clanka koje može istaknuti u vrijeme njezina podnošenja. Sud će odbaciti naknadno podnesenu žalbu nakon proteka roka koja se temelji na razlozima koje je ovršenik mogao istaknuti u prije podnesenoj žalbi.

(4) Podnošenje žalbe iz stavka 1. ovoga clanka ne sprjecava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.»

Clanak 32.

Iznad clanka 50. dodaje se naslov koji glasi:

«Odgovor na žalbu»

Clanak 50. mijenja se i glasi:

«(1) Žalba iz clanka 49. dostavit ce se bez odgode ovrhovoditelju, koji se o njoj može ocitovati u roku od osam dana.

(2) Kad primi odgovor na žalbu ili kad protekne rok za odgovor, sud ce, prema okolnostima slucaja, zakazati rocište radi raspravljanja o žalbi ili ce donijeti rješenje bez održavanja rocišta, osim u slucaju iz clanka 51. ovoga Zakona.

(3) Rješenjem o žalbi sud ce žalbu odbaciti ili prihvatiti, osim u slucaju iz clanka 51. ovoga Zakona. Ako žalbu prihvati, sud prvoga stupanja ukinut ce provedene radnje i obustaviti ovrhu.

(4) Osnovanost žalbe ocjenjuje se s obzirom na stanje stvari u vrijeme odlucivanja o žalbi.»

Clanak 33.

Clanak 51. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Upucivanje na parnicu

Clanak 51.

(1) Ako rješenje o žalbi iz clanka 49. stavka 1. ovoga Zakona ovisi o utvrđivanju neke sporne cinjenice, sud ce uputiti ovršenika da u roku od petnaest dana od dana pravomocnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, osim u slucaju iz stavka 2. ovoga clanka.

(2) Ako rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga clanka ovisi o utvrđenju spornih cinjenica cijje postojanje ovršenik dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su one opcepoznate ili se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama, sud ce o osnovanosti žalbe odluciti u ovršnom postupku. Ako žalbu prihvati, postupit ce u skladu s odredbom clanka 50. stavka 3. ovoga Zakona, a ako je ne prihvati, uputit ce ovršenika na parnicu.

(3) Tužbu kojom pokrece parnicu na koju je upucen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upucen na parnicu.

(4) Ako ovršenik u povodu naknadno podnesene žalbe nakon isteka roka bude takoder upucen na parnicu, dužan je razloge zbog kojih je izjavio tu žalbu istaknuti u parnici na koju je prethodno upucen ako u njoj još uvijek nije zaključena glavna rasprava.

(5) Ako ovršenik ne postupi u skladu s odredbom stavka 4. ovoga clanka, sud ce odbaciti tužbu koju ce ovršenik utemeljiti na razlozima koje je mogao istaknuti u prije pokrenutoj parnici na koju je upucen.

(6) Na temelju pravomoćne presude kojom je utvrđeno da ovrha nije dopuštena, sud nadležan da odlučuje o žalbi ukinut će, na prijedlog ovršenika, provedene radnje i obustaviti ovrhu.»

Članak 34.

Članak 52. mijenja se i glasi:

«(1) Ako se ovrha na temelju rješenja o ovrsi protiv kojega je podnesena žalba iz članka 48. i 49. stavka 1. ovoga Zakona provede prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi, ovršenik može do zaključenja glavne rasprave, i bez pristanka ovrhovoditelja kao tuženika, preinaciti tužbu tako što će zatražiti od suda da ovrhovoditelju naloži da mu vrati ono što je neosnovano stekao ovrhom te da mu naknadi štetu koju je zbog toga pretrpio, uključujući i troškove ovrhe u kojoj je ovrhovoditelj ostvario svoju tražbinu.

(2) Šteta na ciju naknadu ovršenik ima pravo obuhvata i razliku između vrijednosti unovcenog predmeta ovrhe i cijene po kojoj je on unovcen.

(3) Na novčane iznose iz stavka 1. ovoga članka ovršenik ima pravo na zakonsku zateznu kamatu od kada je ovrhovoditelj neosnovano stekao novčana sredstva iz njegove imovine, odnosno od unovčenja dijelova imovine ovršenika.»

Članak 35.

Iza članka 52. dodaje se naslov 2. Odjeljka Glave pete koji glasi:

«2. Pravni lijekovi protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave»

Članak 36.

U članku 53. iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

«(2) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kada se prigovorom iz stavka 1. ovoga članka pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha može se pobijati samo iz razloga zbog kojih se rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave može pobijati žalbom (članak 46.).

(3) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se u dijelu kojim je njime određena ovrha pobijati žalbom nakon proteka roka (članak 49.) iz razloga navedenih u članku 46. točki 7. i 9. do 11. ovoga Zakona, samo ako je činjenica na kojoj se temelji taj prigovor nastala nakon donošenja rješenja o ovrsi.»

Članak 37.

U članku 54. stavku 3. rijeci: «sud će, ovisno o sadržaju prigovora, postupiti kao da su protiv rješenja o ovrsi koje je doneseno na temelju ovršne isprave podneseni žalba, odnosno prigovor» zamjenjuju se riječima: «daljnji postupak nastaviti će se kao postupak po žalbi protiv rješenja o ovrsi donesenom na temelju ovršne isprave».

Stavak 5. mijenja se i glasi:

«(5) Ako ovršenik pobija rješenje o ovrsi samo djelomicno u dijelu kojim je njime ovršeniku naloženo da namiri ovrhovoditeljevu tražbinu, sud će za nepobijani dio toga dijela rješenja zaključkom utvrditi da je postao pravomocan i ovršan te će pristupiti provedbi određene ovrhe samo radi ostvarenja dijela tražbine koji je njime pravomocno utvrđen. Sud će zaključkom izreći i da se razdvajaju postupci tako da se u odnosu na pobijani dio rješenja o ovrsi postupak nastavlja na način određen stavkom 2. i 3. ovoga članka. U tom slučaju sud će umnožiti spis radi provedbe odluke o razdvajanju postupka.»

Članak 38.

U članku 56. stavku 1. riječi: «obavijestiti o tome i priopćiti mu da protiv stranaka u roku od petnaest dana može pokrenuti parnicu» za mijenjaju se riječima: «rješenjem uputiti da protiv stranaka u roku od petnaest dana pokrene parnicu».

Stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Podnositelj prigovora može parnicu pokrenuti i nakon proteka roka koji mu je sud odredio sve do dovršetka ovršnoga postupka, ali je u tom slučaju dužan snositi troškove prouzročne prekoracnjem toga roka.»

Članak 39.

Članak 56.a briše se.

Članak 40.

U članku 57. stavku 5. druga rečenica briše se.

Članak 41.

U članku 58. u stavku 1. iza točke 2. dodaju se točke 3. i 4. koje glase:

«3. ako je rješenje o ovrsi pravomocno ukinuto i prijedlog za ovrhu odbacen ili odbijen, odnosno ako je rješenje o ovrsi pravomocno preinaceno,

4. ako je ovrha koja je provedena na određenom predmetu ovrhe proglašena nedopuštenom».

Članak 42.

U članku 59. stavak 4. briše se.

Članak 43.

Članak 61. mijenja se i glasi:

«(1) Na prijedlog ovršenika sud može, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim

da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu:

1. ako je protiv odluke na temelju koje je određena ovrha izjavljen pravni lijek,
2. ako je podnesen prijedlog za povrat u prijašnje stanje u postupku u kojemu je donesena odluka na temelju koje je određena ovrha ili prijedlog za ponavljanje postupka,
3. ako je podnesena tužba za poništaj presude izbranoga suda na temelju koje je određena ovrha,
4. ako je podnesena tužba za stavljanje izvan snage nagodbe ili javnobilježnicke isprave na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužba za utvrđenje njezine ništavosti,
5. ako je ovršenik protiv rješenja o ovrsi izjavio žalbu iz članka 48. ili 49. ili podnio tužbu iz članka 48. ili 51.,
6. ako je ovršenik izjavio žalbu protiv rješenja kojim je potvrđena ovršnost ovršne isprave, odnosno ako je podnio prijedlog za ponavljanje postupka u kojemu je to rješenje doneseno,
7. ako je ovršenik ili sudionik u postupku zahtijevao da se otklone nepravilnosti učinjene pri provedbi ovrhe,
8. ako ovrha, prema sadržaju ovršne isprave, ovisi o istodobnom ispunjenju neke obveze ovrhovoditelja, a ovršenik je uskratio ispunjenje svoje obveze zato što ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu niti je pokazao spremnost da je istodobno ispuni.

(2) Odluku o prijedlogu za odgodu sud će donijeti nakon što ovrhovoditelju omogući da se o njemu ocituje, ako okolnosti slučaja ne zahtijevaju da se postupi drukčije.

(3) Sud može na zahtjev ovrhovoditelja odgodu ovrhe uvjetovati davanjem primjerene jamcevine. Takav prijedlog ovrhovoditelj može postaviti i nakon što je rješenje o odgodi ovrhe doneseno.

(4) Ako ovršenik ne da jamcevinu u roku koji mu sud odredi, a koji ne može biti duži od petnaest dana, smatrat će se da je odustao od prijedloga za odgodu. Ako ovršenik ne da u određenom roku jamcevinu koju je sud odredio na prijedlog ovrhovoditelja nakon donošenja rješenja o odgodi, sud će donijeti rješenje o nastavku ovrhe.

(5) Za vrijeme odgode ovrhe neće se poduzimati radnje kojima se ona provodi.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovog članka u ovrsi radi naplate novčane tražbine i nakon donošenja rješenja o odgodi ovrhe provest će se radnje na temelju kojih ovrhovoditelj stječe založno pravo ili pravo namirenja na predmetu ovrhe. Na prijedlog ovrhovoditelja provest će se i procjena predmeta ovrhe.

(7) Ako odbije prijedlog za odgodu ovrhe, sud će nastaviti s ovrhom i prije pravomocnosti rješenja kojim je prijedlog odbijen.»

Članak 44.

Clanak 62. mijenja se i glasi:

«(1) Na prijedlog ovrhovoditelja sud ce, u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu ako provedba ovrhe nije zapocela, i to za vrijeme koje je on predložio.

(2) Ako je provedba ovrhe zapocela, a ovršenik se, u roku koji mu je sud odredio, ocitovao protiv odgode, sud ce odbiti prijedlog za odgodu.»

Clanak 45.

Clanak 63. mijenja se i glasi:

«(1) Na zahtjev osobe koja je tražila da se ovrha na određenom predmetu proglašeni nedopuštenom sud ce odgoditi ovrhu u pogledu toga predmeta ako ta osoba ucini vjerojatnim postojanje svoga prava te da bi provedbom ovrhe pretrpjela nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, uz uvjet da u roku pokrene parnicu na koju je upucena (clanak 56.).

(2) U slucaju iz stavka 1. ovoga clanka sud može, na prijedlog ovrhovoditelja, odgodu ovrhe uvjetovati davanjem jamcevine.

(3) Odredba clanka 61. stavka 4. ovoga Zakona primijenit ce se na odgovarajuci nacin i u slucaju iz ovoga clanka.»

Clanak 46.

Iza clanka 64. dodaju se clanci 64.a i 64.b s naslovima iznad njih, koji glase:

«Odgoda na temelju suglasnosti stranaka

Clanak 64.a

Ako se ovrhovoditelj suglasi s prijedlogom ovršenika o odgodi ovrhe, odnosno ako se ovrhovoditelj i ovršenik suglase s prijedlogom trece osobe o odgodi ovrhe, sud ce odgodu odrediti ne ispitujući postoje li za to propisane pretpostavke.

Vrijeme za koje se ovrha odgoda

Clanak 64.b

(1) Ako je ovrha odgodena zato što su ovršenik ili treca osoba izjavili pravni lijek, odnosno izvanredno pravno sredstvo, odgoda traje do završetka postupka po tom lijeku, odnosno sredstvu.

(2) U drugim slucajevima u kojima je ovršenik predložio odgodu, sud može, prema okolnostima slucaja, odrediti vrijeme za koje se ovrha odgoda.

(3) Kad je ovrhovoditelj predložio odgodu, sud ce ovrhu odgoditi za vrijeme koje je on predložio, ali ne duže od šest mjeseci.

(4) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka ovrhovoditelj ne predloži nastavak ovrhe prije isteka roka na koji je ovrha odgođena, sud će obustaviti ovrhu.»

Članak 47.

U članku 66. stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Na prijedlog ovrhovoditelja sud može nastaviti ovrhu i prije proteka roka za koji je odgođena ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da su prestali razlozi za odgodu ili ako da jamcevinu.»

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

«(3) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će nastaviti ovrhu i prije pravomocnosti odnosno konačnosti odluke nadležnog prvostupanjskog tijela o odbacivanju ili odbijanju pravnog sredstva povodom kojeg je odgođena ovrha.»

Članak 48.

U članku 70. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine ne može se provesti na stvarima i pravima fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost koja su nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.»

Iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

«(2) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost može se provesti na cjelokupnoj njezinoj imovini, osim na onim stvarima i pravima na kojima se protiv nje ne bi mogla provesti kad ne bi obavljala registriranu djelatnost te na onim stvarima i pravima koja su nužna za obavljanje njezine registrirane djelatnosti ako joj je ona glavni izvor sredstava za život.

(3) U ovrsi radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 202. ovoga Zakona.»

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 4. i 5.

Članak 49.

Iza članka 77. dodaje se članak 77.a i naslov iznad njega koji glase:

*«Ovrha kad se nakon stjecanja založnog prava ili prava na namirenje promijeni vlasnik
nekretnine*

Članak 77.a

Ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj je ovlašten, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine u vrijeme kad je stekao to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s ranijeg vlasnika na novog vlasnika, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika radi naplate osigurane tražbine.»

Clanak 50.

U clanku 79. stavku 3. iza rijeci: «vlasništva» dodaju se rijeci: «niti kojeg drugog stvarnog prava».

Clanak 51.

Clanak 87. mijenja se i glasi:

«(1) Vrijednost nekretnine sud utvrđuje zaključkom po slobodnoj ocjeni nakon održanog ročišta na kojemu će strankama biti omogućeno da se o tome izjasne te da prilože odgovarajuće pisane dokaze. Podatke o stanju na tržištu nekretnina sud može zatražiti i od porezne uprave, ako ocijeni da je to potrebno.

(2) Pri utvrđivanju vrijednosti nekretnine vodit će se računa i o tome koliko ona manje vrijedi zato što na njoj ostaju određena prava i tereti i nakon prodaje.

(3) Ako su u sudskom ili izvansudskom sporazumu na temelju kojega je steceno založno ili koje drugo odgovarajuće pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine ciję se namirenje traži stranke utvrdile vrijednost nekretnine, ta će se vrijednost uzeti kao mjerodavna, osim ako se stranke drukcije ne sporazumiju u postupku pred sudom najkasnije do donošenja zaključka o prodaji (clanak 90.).

(4) Odredba stavka 3. ovoga clanka neće se primijeniti ako ima založnih vjerovnika, ovlaštenika prava na namirenje ili osobnih služnosti upisanih u zemljišnoj knjizi koji prestaju prodajom nekretnine, koji se u ovrši na nekretnini namiruju prije ovrhovoditelja koji je zatražio ovrhu, osim ako se oni tako ne sporazumiju najkasnije do donošenja zaključka o prodaji (clanak 90.).»

Clanak 52.

U clanku 91. stavku 2. rijeci: «namjerava prodati» zamjenjuju se rijecju: «prodaje».

Clanak 53.

U clanku 93. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

«(1) U uvjetima prodaje sud će odrediti da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji će ponuditi nižu cijenu prema veličini ponudene cijene ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji će im za to biti određen.»

Clanak 54.

Clanak 97. mijenja se i glasi:

«(1) Na prvom rocištu za dražbu nekretninu se ne može prodati ispod dvije trecine utvrđene vrijednosti nekretnine (clanak 87.).

(2) Na drugom rocištu za dražbu nekretnina se ne može prodati ispod jedne trecine njezine utvrđene vrijednosti.

(3) Od prvog do drugog rocišta za dražbu mora proteci najmanje trideset dana.

(4) Ako se nekretnina ne proda ni na drugom rocištu za dražbu, sud ce obustaviti ovrhu.

(5) Odredbe prethodnih stavaka ovoga clanka na odgovarajuci se nacin primjenjuju i u slucaju kada se nekretnina prodaje neposrednom pogodbom.

(6) Ovrhovoditelj može najkasnije na drugom rocištu za dražbu predložiti da se, ako se nekretnina ne proda ni na tom rocištu, u njegovu korist zasnuje založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine radi cijje je naplate ovrha određena (clanak 257. do 260.). Na taj se prijedlog ne placaju posebne pristojbe. Prednosni red takvog založnog prava ovrhovoditelja racuna se od dana stjecanja prava na namirenje (clanak 79. stavak 2., clanak 107. stavak 3.).

(7) Obustava ovrhe ne sprjecava pokretanje novoga ovršnoga postupka radi naplate iste tražbine na istoj nekretnini.»

Clanak 55.

U clanku 98. stavak 4. mijenja se i glasi:

«(4) O dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi), koje se objavljuje na oglasnoj ploci suda.»

Iza stavka 4. dodaju se novi stavci 5. i 6. koji glase:

«(5) Smatrat ce se da je rješenje iz stavka 4. ovoga clanka dostavljeno svim osobama kojima se dostavlja zakljucak o prodaji te svim sudionicima u dražbi istekom trecega dana od dana njegova isticanja na oglasnoj ploci. Te osobe imaju pravo tražiti da im se u sudskoj pisarnici neposredno preda otpravak rješenja.

(6) U rješenju o dosudi sud ce odrediti da ce se nekretnina dosuditi i kupcima koji su ponudili nižu cijenu, redom prema velicini cijene koju su ponudili, ako kupci koji su ponudili vecu cijenu ne polože kupovninu u roku koji im je određen ili koji ce im biti određen. U tom slucaju sud ce donijeti posebno rješenje o dosudi svakom narednom kupcu koji je ispunio uvjete da mu se nekretnina dosudi, u kojem ce odrediti rok za polaganje kupovnine. Sud ce u tom ce rješenju najprije oglasiti nevažecom dosudu kupcu koji je ponudio višu cijenu.»

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 7.

Clanak 56.

U clanku 100. stavku 2. na kraju teksta umjesto tocke stavlja se zarez i dodaju rijeci: «uz uvjete odredene za prodaju koja je oglašena nevažecom.»

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

«(4) Ako je kupac iz stavka 2. ovoga clanka osoba koja je oslobodena davanja jamcevine, sud ce, na prijedlog bilo koje od stranaka ili drugih sudionika u postupku, rješanjem naložiti toj osobi da položi kod suda iznos koji odgovara jamcevini od cijeg je davanja bila oslobodena. Žalba protiv toga rješanja ne odgaga ovrhu. Ovrhu na temelju toga rješanja, na prijedlog bilo koje od stranaka ili sudionika u postupku, sud ce odrediti u istom ovršnom postupku. S naplacenim iznosom postupit ce se u skladu s odredbom stavka 3. ovoga clanka. Ovrha se može odrediti i na iznosu koji bi ta osoba dobila prigodom namirenja vjerovnika.

(5) Kupac iz stavka 4. ovoga clanka može sudjelovati na novoj dražbi nekretnine samo ako položi jamcevinu koja ce biti odredena za tu dražbu.»

Clanak 57.

Iznad clanka 100.a dodaje se naslov koji glasi:

«Oslobodenje od polaganja kupovnine».

U clanku 100.a stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga clanka primjenjuju se i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na ciju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (clanak 106.).

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

«(4) Sud može odluciti da kupac koji je osoba koja ima pravo na namirenje iz kupovnine ne položi dio kupovnine za koji se osnovano može pretpostaviti da ce biti pokriven iznosom koji ce mu pripasti prema rješanju o namirenju.

(5) O oslobodenju kupca od polaganje kupovnine prema odredbama stavka 1. do 4. ovoga clanka sud odlucuje, na temelju zahtjeva kupca postavljenog najkasnije na rocištu za dražbu, u rješanju o dosudi.»

Clanak 58.

Clanak 101. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Upis prava vlasništva kupca, brisanje prava i tereta te predaja nekretnine kupcu

Clanak 101.

(1) U rješenju o dosudi nekretnine sud će odrediti da se nakon pravomocnosti toga rješenja i nakon što kupac položi kupovninu, u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva na dosudenoj nekretnini te da se brišu prava i tereti na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom.

(2) Ako su se kupac i osobe čija bi prava na nekretnini njezinom prodajom trebala prestati (članak 81. i 82.) sporazumjeli da će njihova prava ostati na nekretnini i nakon pravomocnosti rješenja o dosudi (članak 81. i 82.), sud će u rješenju o dosudi odrediti da se ta prava neće brisati prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka.

(3) Zemljišnoknjižni sud obaviti će upise iz stavka 1. i 2. ovoga članka na temelju pravomocnog rješenja o dosudi nekretnine i potvrde ovršnog suda da je kupac položio kupovninu u skladu s tim rješenjem. U slučaju iz članka 118. stavka 4. ovoga Zakona sud će tu potvrdu izdati tek pošto kupac položi preostali dio kupovnine u skladu s rješenjem o namirenju.

(4) Nakon pravomocnosti rješenja o dosudi nekretnine i pošto kupac položi kupovninu, sud će donijeti zaključak o predaji nekretnine kupcu.»

Članak 59.

Iza članka 101. dodaje se članak 101.a i naslov iznad njega koji glase:

«Osiguranje kredita na dosudenoj nekretnini

Članak 101.a

(1) Ako kupac radi plaćanja kupovnine treba uzeti kredit, sud će, na prijedlog kupca već u rješenju o dosudi odrediti da će se, nakon pravomocnosti rješenja o dosudi te pošto kupovina bude položena, u zemljišnu knjigu prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca upisati i založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine po osnovi kredita u korist davatelja kredita u skladu sa sporazumom o osiguranju.

(2) U slučaju osiguranja kredita prijenosom vlasništva na nekretnini, sud će u rješenju iz stavka 1. ovoga članka odrediti da će se u zemljišnu knjigu, nakon pravomocnosti rješenja o dosudi te pošto kupovina bude položena, u zemljišnu knjigu najprije upisati pravo vlasništva kupca, a zatim prijenos vlasništva na davatelja kredita uz zabilježbu da se prijenos obavlja radi osiguranja.

(3) Upis založnog prava odnosno prijenosa vlasništva radi osiguranja obaviti će se na temelju pravomocnog rješenja o dosudi te potvrde suda da je kupovina položena.»

Članak 60.

Članak 103. i naslov iznad njega brišu se.

Clanak 61.

U clanku 105. rijeci: «jedinice lokalne samouprave i uprave» zamjenjuju se rijecima: «općine, gradovi i županije», a rijeci: «te osobe koje imaju tražbine navedene u clanku 106. stavku 1. tocki 3. ovoga Zakona» brišu se.

Clanak 62.

U clanku 106. stavku 1. tocki 1. iza rijeci: «postupka» dodaju se rijeci: «koji se ticu sudskih pristojbi i placenih predujmova za provedbu ovršnih radnji».

U tocki 2. na kraju teksta umjesto tocke-zareza stavlja se tocka.

Tocka 3. briše se.

U stavku 2. rijeci: «i 3.» brišu se.

U stavku 3. rijeci: «do 3.» brišu se.

Clanak 63.

U clanku 107. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

«Troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju (clanak 106. stavak 1. tocka 1.), namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.»

Dosadašnji stavak 5. koji postaje stavak 6. mijenja se i glasi:

«(6) Poslije namirenja tražbina iz stavka 1. ovoga clanka namiruju se tražbine navedene u clanku 106. stavku 1. tocki 2. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju prema odredbama toga clanka. Nakon toga namiruju se kamate iz stavka 4. ovoga clanka za vrijeme za koje nisu namirene prema toj odredbi, i to po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.»

Clanak 64.

U clanku 118. stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) U slucaju iz clanka 100.a ovoga Zakona sud ce rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomicno namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine. Ako je kupovna veca od iznosa na koji kupac ima pravo prema rješenju o namirenju, a ono što je kupac uplatio prema rješenju o dosudi (clanak 100.a stavak 5.) ne pokriva cijeli iznos kupovnine koju je kupac dužan položiti, sud ce u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem ce kupac biti dužan položiti razliku. Ako kupac ne položi razliku u tom roku, sud ce staviti izvan snage rješenje o namirenju i rješenje o dosudi te prodaju oglasiti nevažećom, ako ne budu ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja iz clanka 98. stavka 5."

Clanak 65.

Clanak 119. mijenja se i glasi:

««Ako je rješenjem o dosudi sud propustio odrediti da se u zemljišnoj knjizi brišu upisana prava i tereti, osim onih koji su ostali na nekretnini i poslije predaje nekretnine kupcu ili koje je kupac preuzeo, kupac može predložiti da sud u istom ovršnom postupku odredi brisanje tih prava i tereta.»

Clanak 66.

U clanku 120. rijec: «rješenja» zamjenjuje se rijecju: «zakljucka».

Clanak 67.

U clanku 121. dodaju se novi stavci 1. i 2. koji glase:

«(1) Ovrhovoditelj može vec u prijedlogu za ovrhu prodajom nekretnine, a i kasnije sve do predaje nekretnine kupcu, zatražiti i njezino ispražnjenje te predaju kupcu na temelju zakljucka o predaji nekretnine kupcu.

(2) U slucaju iz stavka 1. ovoga clanka sud ce u rješenju o ovrsi odrediti ispražnjenje nekretnine i njezinu predaju kupcu nakon pravomocnosti rješenja o predaji nekretnine kupcu.»

Dosadašnji stavak 1. postaje stavak 3.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 4. broj: «1.» zamjenjuje se brojem: «3.».

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 5. broj: «2.» zamjenjuje se brojem: «4.», a broj: «1.» zamjenjuje se brojem: «3.».

Clanak 68.

Iza clanka 121. dodaje se clanak 121.a koji glasi:

«(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu ili kasnije tijekom postupka predložiti da se ovršenik iseli i da se nekretnina preda ovrhovoditelju na cuvanje i prije donošenja zakljucka o predaji nekretnine kupcu ako položi jamcevinu za štetu koja bi ovršeniku mogla biti prouzročena nedopuštenom prodajom nekretnine ili obustavom ovrhe iz razloga za koje je ovrhovoditelj odgovoran. Visinu jamcevine određuje sud po slobodnoj ocjeni, nakon što ovršeniku omogući da se o tome izjasni u roku od osam dana.

(2) Na iseljenje ovršenika iz stavka 1. ovoga clanka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe clanka 226. ovoga Zakona.»

Clanak 69.

U clanku 123. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

«(5) Odredba clanka 121.a stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajuci nacin i glede iseljenja najmoprimca i zakupca.»

Clanak 70.

U clanku 124. stavku 1. rijec: «rješenje» zamjenjuje se rijecju: «zaključak».

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

«(4) Odredba clanka 121.a stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajuci nacin i glede iseljenja osoba iz stavka 1. ovoga clanka.»

Clanak 71.

Clanak 129. mijenja se i glasi:

«(1) Ovrha na pokretninama provodi se njihovom zapljenom, procjenom, oduzimanjem, otpremanjem, povjeravanjem na cuvanje sudu, ovrhovoditelju ili trecjoj osobi, njihovom prodajom te namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

(2) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznaciti traži li da se oduzete pokretnine povjere njemu na cuvanje ili odredenoj trecjoj osobi, osim ako nije rijec o pokretninama koje se predaju u sudski odnosno javnobilježnicki polog (clanak 133. stavak 4. i 5.).

(3) Prijedlog za ovrhu u kojem nije predložena koja od ovršnih radnja u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga clanka sud ce odbaciti ne pozivajuci ovrhovoditelja da ga ispravi ili dopuni.»

Clanak 72.

U clanku 130. stavku 2. iza rijeci: «pljenidbe» dodaju se rijeci: «te o tome što treba osigurati za otpremu i smještaj pokretnina (clanak 133.a)».

Clanak 73.

U clanku 131. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

«(3) Popisat ce se prvenstveno pokretnine za koje to predloži ovrhovoditelj.»

Dosadašnji stavci 3. do 6. postaju stavci 4. do 7.

Clanak 74.

U clanku 133. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Popisane pokretnine sudski će ovršitelj oduzeti ovršeniku i predati ih ovrhovoditelju ili trećoj osobi na čuvanje u skladu s rješenjem o ovrsi, ako narednim odredbama ovoga članka nije drukčije određeno.»

Članak 75.

Iza članka 133. dodaje se članak 133.a i naslov iznad njega koji glase:

«Nacin predaje pokretnina na čuvanje

Članak 133.a

(1) Ovrhovoditelj je dužan osigurati sve što je potrebno za urednu otpremu pokretnina (prijevozno sredstvo, radnu snagu, potrebnu opremu, hranu i vodu za stoku tijekom prijevoza, itd.) te za takav smještaj pokretnina u kojem će se one sacuvati od mogućeg oštećenja, kvarenja ili općenito od pogoršanja njihova stanja, osim onog do kojeg bi došlo prema redovnom tijeku stvari.

(2) Životinje će se u pravilu smjestiti u staje ili drugo mjesto gdje će im biti osigurani zaštita, čuvanje i prehrana te potrebna njega, mužnja i sl.

(3) Prije oduzimanja pokretnina i njihova otpremanja sudski ovršitelj provjerit će jesu li ispunjeni uvjeti za njihov smještaj prema odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka. O tome će sudski ovršitelj sastaviti zapisnik.

(4) Sudski ovršitelj pratit će oduzete pokretnine do mjesta gdje će biti smještene na čuvanje. O tome će sastaviti zapisnik, koji mora potpisati osoba kojoj su pokretnine predane na čuvanje.

(5) Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka, oduzimanje i otprema pokretnina odgodit će se za vrijeme koje predloži ovrhovoditelj ali ne duže duže od tri mjeseca.

(6) Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina ni prigodom narednog ročišta za njihovo oduzimanje i otpremu, ovrha će se obustaviti.»

Članak 76.

U članku 137. stavku 1. iza riječi: «pokretnina» dodaju se riječi: «osim ako se one ne povjeravaju na prodaju javnom komisionaru.»

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

«(3) Javni komisionar će obaviti procjenu pokretnina koje mu se predaju na prodaju.»

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

U dosadašnjim stavcima 4. i 5. koji postaju stavci 5. i 6. brojka: «3.» zamjenjuje se brojkom: «4.».

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Clanak 77.

Clanci 143.a do 143.f brišu se.

Clanak 78.

Iza clanka 143. dodaju se Odjeljak 4. i u njemu clanci 143.g do 143.o s naslovima iznad njih te Odjeljak 5. i u njemu clanci 143.p do 143.t s naslovima iznad njih, koji glase:

«4. Prodaja pokretnina preko javnih komisionara

Javni komisionari

Clanak 143.g

(1) Prodaja pokretnina zaplijenjenih u ovršnom postupku može se povjeriti javnom komisionaru.

(2) Ministar nadležan za poslove gospodarstva uz suglasnost ministra nadležnog za poslove zaštite okoliša, prostorog uredenja i graditeljstva posebnim ce pravilnikom utvrditi uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara glade:

1. smještajnog prostora za pojedine vrste pokretnina (gradevinski materijal, rasuti tereti, određeni gotovi proizvodi i poluproizvodi, sirovine, gorivo u krutom, tekucem i plinovitom stanju, motorna vozila, plovila, namještaj, tehnicka roba, rasvjetna tijela, pribor za jelo, odjeca, obuca, knjige, rukopisi, umjetnine itd.),

2. osoblja osposobljenog za razvrstavanje, pohranjivanje, cuvanje, održavanje, izlaganje, davanje potrebnih obavijesti, oglašavanje, prodaju, obavljanje knjigovodstveno-racunovodstvenih poslova,

3. prometnih sredstava i radne snage za otpremu oduzetih pokretnina, itd.

(3) Žive životinje i stvari koje su podložne brzom kvarenju mogu se predati radi prodaje komisionaru samo ako raspolaže odgovarajucim smještajnim prostorom i drugim uvjetima za cuvanje, prehranu, njegu i mužnju životinja, odnosno za uskladištenje stvari podložnih brzom kvarenju (hladnjace itd.).

(4) Smještajni prostor, prijevozna sredstva te radnu snagu za obavljanje svoje djelatnosti komisionari mogu osigurati i ugovorima s drugim fizickim i pravnim osobama (npr. ugovorima o zakupu, o pružanju prijevoznickih usluga, o osiguravanju radne snage, itd.).

Organizacija i provedba poslova javnog komisionara

Clanak 143.h

(1) Poslove javnog komisionara organizira i provodi Hrvatska gospodarska komora.

(2) Hrvatska gospodarska komora organizirat će javne komisije prodavaonice za obavljanje poslova javnog komisionara za područje jedne ili više županija, ovisno o broju ovrha koje se provode na pokretninama, njihovoj naravi, količini, vrijednosti te gospodarskoj isplativosti.

(3) Na prijedlog Hrvatske gospodarske komore ministarstvo nadležno za poslove gospodarstva može dozvoliti da ona poslove javnog komisionara za određeno područje ili neke od poslova javnog komisionara za određeno područje, na temelju provedenog natjecaja, povjeri fizičkoj ili pravnoj osobi koja ispunjava uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara. O povjeravanju poslova Hrvatska gospodarska komora sklopit će s izabranim komisionarom ugovor uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva.

(4) Dozvolu za obavljanje poslova javnog komisionara Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisiju prodavaonicu odnosno javnom komisionaru iz stavka 3. ovoga članka izdaje ured državne uprave u županiji, nadležan za gospodarstvo, na čijem je području sjedište javne komisije prodavaonice odnosno javnog komisionara.

Nadzor nad radom javnih komisionara

Članak 143.i

(1) Opci nadzor nad radom javnih komisionara provodi ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na čijem je području njihovo sjedište.

(2) Nadzor nad radom javnog komisionara u pojedinim predmetima ovrhe na pokretninama provodi ovršni sudac koji vodi postupak u tom predmetu.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne isključuju pravo nadzora nad poslovanjem javnog komisionara koje prema posebnim propisima imaju upravna tijela.

(4) Ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo oduzet će dozvolu iz članka 143.h stavka 4. ovoga Zakona Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisiju prodavaonicu ili javnom komisionaru iz članka 143.h stavka 3. ovoga Zakona ako se utvrdi da više ne ispunjavaju uvjete za obavljanje djelatnosti javnog komisionara, odnosno da su teže povrijedili svoje dužnosti preuzimanja pokretnina na čuvanje i prodaju.

Prava i dužnosti komisionara

Članak 143.j

(1) Komisionar ima pravo tražiti predujam za pokrivenje troškova koje će imati u vezi s preuzetim pokretninama. Predujam je komisionaru dužan platiti ovrhovoditelj. Ako ovrhovoditelj ne položi predujam komisionar nije dužan preuzeti pokretnine na čuvanje. Ako sud utvrdi da je komisionar opravdano odbio preuzeti pokretnine na čuvanje, obustavit će ovrhu.

(2) Komisionar ima pravo na nagradu za obavljene poslove i na naknadu troškova.

(3) Tarifu za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisione djelatnosti donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(4) Komisionar stječe zakonsko založno pravo na pokretninama koje su mu predane radi prodaje za naplatu troškova i nagrade prema stavku 1. ovoga članka, neovisno o tome cijie su pokretnine i jesu li ovršne radnje na temelju kojih su mu pokretnine predane valjane ili nisu. To založno pravo po redu prvenstva dolazi prije založnog prava drugih osoba na pokretninama.

(5) Komisionar je dužan preuzeti zaplijenjene pokretnine za ciju je prodaju dobio dozvolu (članak 143.h stavak 4.) ako je ovrhovoditelj spreman platiti predujam. Samo iznimno, zbog nedostatka slobodnog prostora ili izvanrednih okolnosti, komisionar može odbiti preuzeti određene pokretnine.

(6) Komisionar odgovara ovrhovoditelju za štetu koju on pretrpi zbog neosnovanog odbijanja da preuzme pokretnine na čuvanje i prodaju.

(7) Komisionar je dužan savjesno u skladu s pravilima struke preuzeti, razvrstati, čuvati, osigurati, održavati i izlagati pokretnine, davati obavijesti o njima, oglašavati njihovu prodaju, prodavati ih te rukovati s dobivenim novčanim sredstvima.

(8) Komisionar odgovara strankama za štetu koju im pricini povredom svojih dužnosti iz stavka 7. ovoga članka.

Osiguranje od odgovornosti

Članak 143.k

(1) Komisionar je dužan osigurati se od odgovornosti do iznosa koji će utvrditi ministar nadležan za poslove pravosuđa s obzirom na vrstu pokretnina za ciju je prodaju dobio dozvolu i očekivani promet.

(2) Komisionar je dužan produljiti osiguranje od odgovornosti najkasnije mjesec dana prije isteka prethodnog perioda osiguranja i o tome bez odgode obavijestiti ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na cijem je području njegovo sjedište.

(3) Nadležni ured državne uprave oduzet će dozvolu za rad komisionaru koji ne produži ugovor o osiguranju sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka.

Povjeravanje prodaje pokretnina komisionaru

Članak 143.l

(1) Pokretnine se otpremaju komisionaru na ovrhovoditeljev prijedlog.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može staviti u prijedlogu za ovrhu ili naknadno tijekom postupka.

Izlaganje i objavljivanje podataka o pokretninama

Clanak 143.m

(1) Komisionar je dužan pokretnine izložiti na način da ih zainteresirane osobe mogu razgledati u redovno radno vrijeme komisionara.

(2) Na izloženim pokretninama će se naznaci njihov broj prema kome se vode kod komisionara, na temelju kojega neće biti moguće utvrditi kome one pripadaju, odnosno u kojem su ovršnom postupku zaplijenjene.

(3) Na pokretninama će biti naznaceni podaci o njihovoj kakvoći i veličini te cijena. Posebno će se naznaci je li provjerena njihova ispravnost, odnosno kako se ona može provjeriti.

(4) Komisionar može dati i posebno jamstvo za nedostatke stvari.

(5) Komisionar može preko oglasnih ploča, kataloga, javnih medija, Interneta te na drugi odgovarajući način objaviti podatke o pokretninama koje se prodaju preko njega uz naznaku načina i vremena njihova razgledavanja te prodaje.

Prodaja pokretnina

Clanak 143.n

(1) U skladu sa zaključkom suda pokretnine se prodaju na javnoj dražbi ili neposrednom pogodbom.

(2) Dražbu pokretnina kod komisionara provodi javni bilježnik.

(3) Na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su uplatile jamcevinu.

(4) Dražbe pokretnina mogu se održavati i izvan redovnog radnog vremena pa i subotom.

Predaja postignute kupovne cijene

Clanak 143.o

(1) Nakon obavljene prodaje pokretnine komisionar će pokretninu predati kupcu pošto plati kupovninu.

(2) Iz dobivene kupovnine komisionar će najprije namiriti troškove pohrane i prodaje pokretnine i svoju nagradu te će preostali iznos uplatiti na račun suda uz naznaku ovršnog predmeta u vezi s kojim je pokretnina prodana. Komisionar će sudu uputiti i izvod iz zapisnika javnog bilježnika o dražbi te obracun troškova i nagrade.

(3) Sud će, nakon što strankama omogući da se izjasne o obracunu komisionara, rješenjem odobriti obracun ili naložiti komisionaru da razliku uplati na račun suda.

(4) Žalbu protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka mogu podnijeti stranke i komisionar.

(5) Žalba komisionara iz stavka 4. ovoga članka odgoda njegovu ovršnost.

5. Prodaja motornih vozila

Stjecanje založnog prava

Članak 143.p

(1) Ovrhu radi naplate novčane tražbine na motornom vozilu sud određuje na temelju ovršne isprave i izvotka iz evidencije policijske uprave o vlasništvu ovršenika na motornom vozilu (članak 16.b. stavak 2.).

(2) Primjerak rješenja o ovrsi sud dostavlja policijskoj upravi kod koje se vodi upisnik vozila radi provedbe zabilježbe ovrhe.

(3) Zabilježbom ovrhe ovrhovoditelj stjece založno pravo na motornom vozilu.

(4) Prednosni red založnog prava iz stavka 3. ovoga članka racuna se od dana dostave rješenja o ovrsi policijskoj upravi.

(5) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva na motornom vozilu niti upis tereta na tom vozilu na temelju raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta. Raspoložbe ucinjene protivno ovoj zabrani nemaju pravnog ucinka.

Oduzimanje, cuvanje i procjena motornog vozila

Članak 143.r

(1) Ovrhovoditelj je dužan u roku od tri mjeseca od dostave rješenja o ovrsi na motornom vozilu predložiti oduzimanje motornog vozila, naznaciti mjesto gdje se ono nalazi te osigurati potrebno prijevozno sredstvo i radnu snagu za poduzimanje te radnje. Ako ovrhovoditelj ne predloži oduzimanje vozila u tom roku, sud ce obustaviti ovrhu.

(2) Oduzimanje motornog vozila provodi sudski ovršitelj na temelju zaključka suda. Prigodom oduzimanja motornog vozila sudski ce ovršitelj skinuti tablice s motornog vozila.

(3) Oduzeto motorno vozilo predaje se na cuvanje ovrhovoditelju ili trecjoj osobi u skladu s rješenjem o ovrsi.

(4) Ako se motorno vozilo povjerava na cuvanje komisionaru, njegovu procjenu i prodaju obaviti ce komisionar u skladu s odredbama članka 143.l do 143.o ovo ga Zakona.

Prodaja motornog vozila

Clanak 143.s

(1) Motorna vozila prodaju se usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom, u skladu sa zakljuckom suda o nacinu prodaje, bez isticanja oznake registarskog broja i broja šasijske.

(2) Na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su položile jamcevinu.

(3) Ako se dražba provodi istovremeno za više vozila, osoba koja namjerava sudjelovati u kupnji unaprijed neodređenog vozila dužna je položiti jamcevinu koja će se za takve kupnje odrediti u uvjetima prodaje.

(4) Sudionik u dražbi može zatražiti da u dražbi sudjeluje anonimno preko posebnog zastupnika.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka sudionik u dražbi dobit će poseban broj s kojim će u njoj sudjelovati. Podaci o takvom kupcu su službena tajna.

Predaja motornog vozila kupcu

Clanak 143.š

(1) Kupac je dužan položiti kupovninu i preuzeti motorno vozilo odmah nakon zaključenja dražbe, odnosno prodaje neposrednom pogodbom. Odredbe članka 143. stavka 2., 3., 4. i 6. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će zakljuckom ovlastiti kupca da na temelju toga zaključka zatraži od policijske uprave svoga prebivališta ili sjedišta upis prava vlasništva na kupljenom motornom vozilu te izdavanje knjižice vozila i prometne dozvole. Zaključak treba sadržavati sve podatke potrebne za izdavanje knjižice vozila i prometne dozvole.

(3) Zaključak iz stavka 2. neće se dostaviti ovršeniku ako je kupac u kupnji sudjelovao anonimno, izdvojiti će se iz spisa i čuvati kao i ostale isprave u sudu koje su pokrivena službenom tajnom.

(4) Kupac postaje vlasnikom motornog vozila upisom u upisnik motornih vozila kod nadležne policijske uprave.

(5) Sud će posebnim zakljuckom odrediti brisanje prava vlasništva ovršenika na prodanom vozilu u upisniku policijske uprave u kojemu je ono bilo upisano. Tim će zakljuckom odrediti i brisanje prava drugih osoba na motornom vozilu koja prestaju prodajom.

Pravilnik o vodenju upisnika motornih vozila

Clanak 143.t

Ministar nadležan za unutarnje poslove posebnim će pravilnikom urediti vođenje upisnika motornih vozila na način da se u njega mogu upisivati podaci u skladu s prethodnim odredbama ovoga Odjeljka.»

Članak 79.

Dosadašnji Odjeljak 4. Glave jedanaeste postaje Odjeljak 6.

Članak 80.

Dosadašnji Odjeljak 5. Glave jedanaeste postaje Odjeljak 7.

Članak 81.

Iza članka 146. dodaje se Glava jedanaesta a i u njoj članci 146.a i 146.b s naslovima iznad njih koji glase:

«Glava jedanaesta a

OCEVIDNIK NEKRETNINA I POKRETNINA KOJE SE PRODAJU U OVRŠNOM POSTUPKU

Vodenje ocevidnika

Članak 146.a

(1) Hrvatska gospodarska komora vodi ocevidnik nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku. Ocevidnik se vodi o svim nekretninama koje se prodaju u ovršnom postupku, a o pokretninama ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna.

(2) Ocevidnik o nekretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, katastarskoj cestici, katastarskoj općini, površini i adresi nekretnine, što u naravi predstavlja, koje su veličine pojedini njezini dijelovi, procijenjenoj vrijednosti, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(3) Ocevidnik o pokretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, podatke kojima se ona može identificirati ako se radi o pojedinačno određenoj stvari, odnosno o njezinoj vrsti, količini i kvaliteti ako se radi o stvarima određenima po rodu i količini prema podacima iz zapisnika o pljenidbi, o procijenjenoj vrijednosti pokretne stvari, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(4) U ocevidniku će se naznčiti i gdje se, kada i kako stvar može razgledati.

(5) Ocevidnik je javan. Dostupnost podataka upisanih u ocevidnik osigurat će se preko Interneta.

Dostava i upis podataka

Članak 146.b

(1) Sud koji vodi ovršni postupak dužan je Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke iz članka 146.a stavaka 2. i 3. ovoga Zakona. Ako se prodaja obavlja preko javnog komisionara, javni komisionar dužan je Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke o rješenju o ovrsci na pokretninama, strankama, naknadno procijenjenoj vrijednosti pokretnine, uvjetima prodaje, vremenu dražbe i načinu razgledanja pokretnina.

(2) Hrvatska gospodarska komora dužna je bez odgode u očevidnik upisati propisane podatke o nekretninama i pokretninama koje se prodaju u ovršnom postupku.»

Članak 82.

U članku 177. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Ovrhovoditelj može predložiti da sud u ovršnom postupku rješenjem naloži poslodavcu da mu isplati sve obroke što ih je propustio obustaviti i isplatiti prema rješenju o ovrsci.»

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

«Na temelju pravomocnog rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može tražiti ovrhu protiv poslodavca u istom ovršnom postupku.»

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 83.

U članku 178. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Dužnik može ovjerenom ispravom dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova pluća, u cijelosti ili djelomično, i da se isplate obavljaju izravno vjerovniku, na način određen u toj ispravi. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku, ima značenje pravnog posla iz članka 72. stavka 1., te pravni učinak pravomocnog rješenja o ovrsci.»

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

«(4) Isprava iz stavka 1. ovoga članka ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika i na drugim predmetima ovrhe.

(5) Odredbe stavka 1. i 4. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na jamca ako je dao suglasnost iz stavka 1. ovoga članka.»

Članak 84.

Naslov iznad članka 180. mijenja se i glasi:

"Određivanje ovrhe i dostava rješenja o ovrsi"

U clanku 180. stavak 4. zamjenjuje se stavcima 4. i 5. koji glase:

«(4) Ovršenik može tražiti odgodu ovrhe. O prijedlogu za odgodu ovrhe podnesenom u roku za žalbu protiv rješenja o ovrsi sud će odlučiti u roku od osam dana i, ako prihvati taj prijedlog, rješenje o odgodi odmah dostaviti banci. Rješenje o odgodi može se banci u slučaju potrebe priopćiti i telefaksom, odnosno na drugi pogodan način. To rješenje treba dostaviti banci unatoc takvu priopćenju.

(5) Ako banka u roku od trideset dana od dana kada joj je dostavljeno nepravomoćno rješenje o ovrsi ne primi rješenje o odgodi ovrhe ili rješenje o ukidanju rješenja o ovrsi ili o obustavi ovrhe, isplatit će ovrhovoditelju zaplijenjeni iznos.»

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6., u prvoj rečenici, riječ «Dostavljanjem» zamjenjuje se riječju «Dostavom».

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Clanak 85.

Iza clanka 180. dodaje se clanak 180.a i naslov iznad njega koji glase:

"Provedba ovrhe"

Clanak 180.a

(1) Dostavom rješenja o ovrsi banci (clanak 180. stavak 3.) ovrha se smatra provedenom. U ovom slučaju ne primjenjuje se odredba stavka 2. clanka 68. ovoga Zakona.

(2) Banka je dužna u roku od osam dana od dostave rješenja o ovrsi obavijestiti sud i ovrhovoditelja da nema ili da nema dovoljno sredstava na racunu da bi mogla rješenje o ovrsi provesti u cijelosti.

(3) Odredbe clanka 206. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

(4) Ako ovrhovoditelj ne bude namiren u skladu s rješenjem o ovrsi u roku od šest mjeseci od dostave toga rješenja banci i ako u tom roku ne predloži izmjenu sredstva i predmeta ovrhe, sud će ovrhu obustaviti.

(5) Mogući sporovi između stranaka, odnosno stranaka i banke o tome je li banka u cijelosti postupila prema rješenju o ovrsi, a osobito o tome je li ovrhovoditelj u cijelosti namiren rješavat će se u parničnom postupku."

Clanak 86.

Naslov iznad clanka 183. mijenja se i glasi:

«Zapljena racuna na temelju zadužnice»

U clanku 183. stavku 1. u drugoj recenici iza rijeci: «isprava» dodaju se rijeci: «izdaje se u jednom primjerku i».

Clanak 87.

U clanku 183.a stavku 1. rijec: «trgovac» briše se.

Iza prve recenice dodaje se druga recenica koja glasi: «Takva isprava izdaje se u jednom primjerku.».

Clanak 88.

Iza clanka 198. dodaje se Glava cetnaest a i u njoj clanci 198.a do 198.f s naslovima iznad njih, koji glase:

«Glava cetnaest a

OVRHA NA VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA KOJI SU UBILJEŽENI NA RACUNIMA KOD SREDIŠNJE DEPOZITARNE AGENCIJE

Mjesna nadležnost

Clanak 198.a

(1) Za odlucivanje o prijedlogu za ovrhu na nematerijaliziranim vrijednosim papirima, odnosno dionicama, obveznicama, trezorskim zapisima, blagajnickim zapisima, komercijalnim zapisima, certifikatima o depozitu i drugim vrijednosnim papirima izdanim u seriji (u daljnjem tekstu: vrijednosnice) koji su ubilježeni na racunima kod Središnje depozitarne agencije ili druge agencije (u daljnjem tekstu: agencija) i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na cijem se podrucju nalazi prebivalište ili sjedište ovršenika u Republici Hrvatskoj.

(2) Kad je ovršenik Republika Hrvatska ili druge pravne osobe s javnim ovlastima koje djeluju na cijelom državnom podrucju, za ovrhu iz stavka 1. ovoga clanka nadležan je sud na cijem podrucju ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za određivanje i provedbu ovrhe protiv navedenih pravnih osoba mjesno je nadležan sud na cijem je podrucju sjedište agencije kod koje su na racunima ubilježene vrijednosnice koje su predmet ovrhe.

Ovršne radnje

Clanak 198.b

Ovrha na vrijednosnici provodi se pljenidbom vrijednosnice, njezinom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

Pljenidba vrijednosnica

Clanak 198.c

(1) Pljenidba vrijednosnica na racunima kod agencije obavlja se dostavom rješenja o ovrši agenciji, uz odgovarajucu primjenu odredaba clanka 196. stavka 2. do 6. i 8. ovoga Zakona. Pljenidbom ovrhovoditelj stjece založno pravo na vrijednosnicama, koje u rješenju o ovrši moraju biti određene po kolicini i vrsti te rodu ako je rijec o nematerijaliziranim dionicama, odnosno naznacene oznakom pod kojom se vode kod agencije.

(2) Ako su vrijednosnice koje su predmet ovrhe dužnicki vrijednosni papiri (obveznice, trezorski zapisi, blagajnicki zapisi, certifikati o depozitu i drugi vrijednosni papiri iz kojih obveza glasi na novac), sud ce rješenje o ovrši dostaviti i izdavatelju kao ovršenikovom dužniku. U tom se slucaju na odgovarajuci nacin primjenjuju odredbe clanka 152. do 155. ovoga Zakona.

(3) Ako su vrijednosnice ubilježene na vlasnickoj poziciji registriranoj s clanom sudionikom, odnosno ovlaštenim društvo (clanak 35. Zakona o tržištu vrijednosnih papira), agencija ce bez odgode obavijestiti sud o nemogućnosti pljenidbe i o tome s kojim su ovlaštenim društvom vrijednosnice registrirane.

Clanak 198.d

(1) Ako ovrhovoditelj ne raspolaže potrebnim podacima o kolicini, vrsti ili rodu, odnosno oznaci vrijednosnica ovršenika koje su ubilježene na racunima kod agencije, može sudu predložiti donošenje rješenja kojim ce privremeno zaplijeniti sve vrijednosnice ubilježene na svim racunima ovršenika kod agencije na vlasnickoj poziciji registriranoj s izdavateljem (prijedlog za privremenu pljenidbu).

(2) Rješenjem o privremenoj pljenidbi sud ce od agencije zatražiti da u roku od osam dana da podatke o vrsti i oznaci vrijednosnica ovršenika koje su upisane na racunima koje ona vodi, registraciji vlasnicke pozicije, rodovima, kolicinama, stvarnim pravima i nositeljima tih prava, ogranicenjima stvarnih prava te, ako je to moguće, i o njihovoj tržišnoj vrijednosti na uredenom javnom tržištu ili burzi, uz naznaku prometa s obzirom na koji se ta vrijednost utvrdila.

(3) Agencija ne smije obavijestiti ovršenika da su podaci iz stavka 2. ovoga clanka traženi.

(4) Pošto dobije tražene podatke, sud ce o njima obavijestiti ovrhovoditelja, koji je dužan u roku od osam dana predložiti ovrhu na vrijednosnicama određenima po kolicini, vrsti i rodu, odnosno oznakom vrijednosnice. U povodu takva prijedloga sud ce donijeti rješenje o

ovrsi na određenim vrijednosnicama i staviti izvan snage rješenje o privremenoj pljenidbi vrijednosnica (stavak 2.).

(5) Prijedlog za privremenu pljenidbu iz stavka 1. ovoga clanka i prijedlog za pljenidbu iz stavka 4. ovoga clanka smatraju se u smislu propisa o sudskim pristojbama jednim prijedlogom.

(6) Pljenidba vrijednosnica iz stavka 4. ovoga clanka smatra se provedenom dostavom rješenja o privremenoj zapljeni (stavak 2.) agenciji.

(7) Agencija ima pravo na naknadu troškova za obavljanje radnji u skladu s odredbama ovoga clanka. Zahtjev za naknadu troškova agencija može podnijeti sudu u roku od petnaest dana od poduzimanja radnje. Ti troškovi ulaze u troškove ovršnog postupka.

(8) Odredbe prethodnih stavaka ovoga clanka na odgovarajući se način primjenjuju na ovlaštena društva koja sukladno Zakonu o tržištu vrijednosnih papira obavljaju poslove skrbništva nad dionicama.

Procjena i prodaja vrijednosnica te namirenje ovrhovoditelja

Clanak 198.e

(1) Sud će u rješenju o ovrsi iz clanka 198.d stavka 4. ovoga Zakona, neovisno o prijedlogu ovrhovoditelja, odrediti ovlaštenu osobu kojoj se povjerava procjena i prodaja zaplijenjenih vrijednosnica.

(2) Na temelju rješenja iz stavka 1. ovoga clanka ovlaštena osoba dužna je u svoje ime, a za račun osobe koja je kao njihov vlasnik upisana na računima agencije, odnosno u skrbničkoj knjizi ovlaštenog društva pokušati provesti prodaju zaplijenjenih vrijednosnica na burzi ili uređenom javnom tržištu, provedbom burzovne javne dražbe ili na koji drugi zakonom dopušteni način. Ako ona to ne uspije učiniti u roku od trideset dana, obavijestiti će o tome sud i nastaviti s pokušajima prodaje dok ne dobije drukčiji nalog suda.

(3) Novac koji se dobije prodajom vrijednosnica doznacuje se na račun suda određen u rješenju o ovrsi iz clanka 198.d stavka 4.

(4) U slučaju prodaje vrijednosnica na temelju rješenja o ovrsi agencija će postupiti kao da je prodaja obavljena na temelju naloga njihova vlasnika.

Odgovarajuća primjena odredaba o ovrsi na pokretninama

Clanak 198.f

Ako odredbama ove Glave nije što drugo predviđeno, na ovrhu na vrijednosnicama na računima kod agencije na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.»

Clanak 89.

U clanku 204. stavku 2. rijeci: « jedinica lokalne samouprave i uprave» zamjenjuju se rijecima: «opcina, gradova i županija».

Clanak 90.

Naslov 2. Odjeljka Glave šesnaeste mijenja se i glasi:

«2. Ovrha na novcanoj tražbini pravne osobe po racunu kod banke»

Clanak 91.

U clanku 205. stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Kad je ovršenik Republika Hrvatska ili koja druga pravna osoba s javnim ovlastima koja djeluje na cijelom državnom podrucju, za ovrhu iz stavka 1. ovoga clanka nadležan je sud na cijem podrucju ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za ovrhu protiv Republike Hrvatske nadležan je sud u Zagrebu, a za ovrhu protiv drugih pravnih osoba s javnim ovlastima sud na cijem je podrucju njihovo sjedište.»

Clanak 92.

U clanku 206. u stavcima 1. i 2. rijec: "dostava" u određenom padežu zamjenjuje se rijecju: "primitak" u odgovarajucem padežu.

U stavku 5. iza prve recenice dodaje se druga recenica koja glasi: "Tako izdvojena sredstva mogu služiti samo za naplatu tražbine radi osiguranja cije su naplate izdvojena."

Stavak 7. mijenja se i glasi:

"(7) O zahtjevu za naknadu štete iz stavka 6. ovoga clanka odlucuje sud u parnicnom postupku."

Clanak 93.

U clanku 207. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

«(1) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu zatražiti da se ovrha provede na novcanim tražbinama po svim ovršenikovim kunskim i deviznim racunima kod svih banaka kod kojih ovršenik ima racune, uz naznaku broja i banke kod koje je otvoren racun ovršenika za redovno poslovanje koji je on odredio kao racun za placanje zakonskih obveza i javnih prihoda, za naplatu vrijednosnih papira i instrumenata placanja te naloga s naslova ovrhe sudskih odluka i drugih ovršnih isprava (glavni racun).

(2) Ako je racun iz stavka 1. ovoga clanka zatvoren, banka koja je zaprimila rješenje utvrdit ce broj novog glavnog ovršenikovog racuna i dostaviti rješenje o ovrsi banci koja vodi taj racun, koja je dužna po njemu postupiti kao da ga je dobila izravno od suda.»

Stavak 3. zamjenjuje se stavcima 3. i 4. koji glase:

«(3) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu zatražiti da sud u rješenju o ovrsci privremeno zaplijeni sve ovršenikove tražbine po racunima za obavljanje platnoga prometa navedenim u tom prijedlogu do iznosa tražbine radi cijje je naplate ovrha određena.

(4) Na temelju prijedloga iz stavka 3. sud će donijeti rješenje o privremenoj zapljeni svih ovršenikovih tražbina po njegovim racunima navedenim u tom prijedlogu do iznosa tražbine radi cijje je naplate ovrha određena i dostaviti ga svim bankama kod kojih se oni vode.»

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

»(5) U slučaju iz stavaka 3. i 4. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 154. ovoga Zakona.»

Članak 94.

Članak 208. mijenja se i glasi:

«(1) Rješenjem o ovrsci na novčanim tražbinama po racunima kod banaka nalaže se banci kod koje je ovršenik otvorio svoj glavni račun (članak 207. stavak 1.) da novčani iznos za koji je ovrha određena prenese ovrhovoditelju s toga računa te, po potrebi, sa svih ovršenikovih kunskih i deviznih računa koji se vode u toj banci, odnosno, ako na tim računima ne bude dovoljno sredstava za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine, sa svih njegovih računa kod drugih banaka, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Druge banke kod kojih se vode ovršenikovi računi dužne su, na zahtjev banke kod koje se vodi ovršenikov glavni račun (članak 207. stavak 1.), obavijestiti tu banku o sredstvima na računima koje one vode.

(3) Smatrat će se da su tražbine ovršenika po računima kod drugih banaka iz stavka 2. ovoga članka zaplijenjene zaprimanjem zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka, ako te tražbine nisu već bile prethodno privremeno zaplijenjene (članak 207. stavak 5.).

(4) Druge banke iz stavka 2. ovoga članka dužne su, na temelju naloga banke iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, prenositi sredstva sa računa koje vode na glavni račun te banke, u skladu s tim nalogom.

(5) Odredbe članka 180. stavka 4. i 5. primjenjuju se na odgovarajući način.»

Članak 95.

U članku 209. stavku 2. riječ: "dostave" zamjenjuje se riječju: "primitka".

Članak 96.

U članku 211. stavku 2. riječi: «bez odgode» zamjenjuju se riječima: «u roku od osam

dana». Iza prve recenice dodaje se druga recenica koja glasi: «U protivnom odgovara za štetu koju je pretrpio ovrhovoditelj.»

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Odredbe clanka 180.a primjenjuju se na odgovarajuci nacin."

Clanak 97.

Naslov clanka 212. mijenja se i glasi:

«Ovrha prema solidarnim ovršenicama»

U clanku 212. stavak 4. mijenja se i glasi:

«Ako se tražbina ovrhovoditelja ne bude mogla u cijelosti naplatiti u skladu s odredbom stavka 3. ovoga clanka, banka kojoj je bilo dostavljeno rješenje o ovrsi postupit ce prema odredbama stavaka 2. do 5. clanka 208. ovoga Zakona.»

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

«(5) Odredbe clanka 207. primjenjuju se na odgovarajuci nacin.»

Clanak 98.

Clanak 213. i naslov iznad njega brišu se.

Clanak 99.

Clanak 215. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Odgovarajuca primjena ovog Odjeljka na fizicke osobe koje obavljaju registriranu djelatnost»

Clanak 215.

Odredbe clanaka 205. do 215. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajuci nacin kad se ovrha traži na sredstvima na racunu fizicke osobe koja obavlja registriranu djelatnost.»

Clanak 100.

Iza naslova Glave sedamnaeste dodaje se clanak 216.a i naslov iznad njega koji glase:

«Mjesna nadležnost»

Clanak 216.a

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za izricanje sudskih penala mjesno je nadležan sud prebivališta ili sjedišta ovršenika u Republici Hrvatskoj, a ako ovršenik nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj sud prebivališta ili sjedišta ovrhovoditelja u Republici Hrvatskoj.

(2) Ako obje stranke nemaju ni prebivalište ni sjedište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan sud na cijem se području nalazi imovina ovršenika na kojoj se može provesti ovrha radi naplate sudskih penala.»

Članak 101.

U članku 217. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Kad dužnik ne ispuni u roku neku svoju nenovcanu obvezu na cinjenje, trpljenje ili necinjenje utvrđenu pravomocnom sudskom odlukom, sudskom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom, sud će u ovršnom postupku, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, odrediti dužniku kao ovršeniku naknadni primjereni rok i izreci da će ovršenik, ako ne ispuni svoju obvezu u tome roku, biti dužan isplatiti ovrhovoditelju određeni iznos novca za svaki dan zakašnjenja ili koju drugu jedinicu vremena (sudski penali), počev od isteka toga roka.»

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

«(7) Ako je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha, ne može se tražiti izricanje sudskih penala. Ako je prijedlog za izricanje sudskih penala podnesen u zakonskom roku, obveza plaćanja sudskih penala postoji sve dok ovršenik ne izvrši dužnu cinidbu.»

Članak 102.

U članku 231. stavku 1. iza riječi: «ovrhovoditelja da» dodaju se riječi: «u određenom roku».

Članak 103.

Iza članka 252. dodaje se Razdjel četvrti i u njemu članci 252.a do 252.l s naslovima iznad njih koji glase:

«Razdjel četvrti SUDJELOVANJE JAVNIH BILJEŽNIKA U OVRSI

Nadležnost javnih bilježnika

Članak 252.a

Javni bilježnici odlučuju o prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u

skladu s odredbama članaka 252.b do 252.l ovoga Zakona.

Podnošenje prijedloga za ovrhu javnom bilježniku

Članak 252.b

(1) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelj može podnijeti javnom bilježniku po svom izboru i od njega zatražiti da donese rješenje o ovrsi na temelju takve isprave.

(2) Ako prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave bude podnesen sudu umjesto javnom bilježniku, prema odredbi stavka 1. ovoga članka, sud će prijedlog odbaciti.

Sadržaj prijedloga za ovrhu

Članak 252.c

(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu predložiti da se ovrha odredi na jednom ili više predmeta ovrhe.

(2) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu predložiti i da se ovrha radi naplate određene tražbine općenito odredi na imovini ovršenika, bez navodenja sredstva i predmeta ovrhe.

Postupanje u povodu prijedloga

Članak 252.d

(1) Ako javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten i osnovan, donijet će rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i dostaviti ga strankama.

(2) Ako javni bilježnik ocijeni da prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave nije dopušten, uredan (članak 35. stavak 3.) ili osnovan, proslijedit će predmet nadležnom sudu (članak 252.j) radi donošenja odluke.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka sud će odrediti ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ako ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten, uredan i osnovan.

Prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 252.e

(1) Ovršenik podnosi prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnom bilježniku koji ga je izdao.

(2) Javni bilježnik kojem je podnesen nepravodoban ili nedopušten prigovor protiv

rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi donošenja odluke u povodu prigovora nadležnom sudu (članak 252.j), koji će donijeti rješenje o odbacivanju takva prigovora.

(3) Javni bilježnik kojem je podnesen pravodoban i dopušten prigovor protiv rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi provedbe postupka u povodu prigovora nadležnom sudu (članak 252.j), koji će u povodu takva prigovora donijeti odluke iz članka 53. i 54. ovoga Zakona.

Potvrda o pravomocnosti i ovršnosti

Članak 252.f

(1) Na zahtjev ovrhovoditelja javni će bilježnik staviti na otpravak rješenja o ovrsi koje je donio potvrdu o njegovoj pravomocnosti i ovršnosti ako u roku od osam dana od isteka roka za prigovor ne primi prigovor.

(2) Javni bilježnik može staviti na otpravak rješenja o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka potvrdu o njegovoj pravomocnosti i ovršnosti i kad je prigovor podnesen u roku od osam dana od isteka roka za prigovor ako ocijeni da ocito nije pravodoban.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka javni će bilježnik postupiti u skladu s odredbom članka 252.e stavka 2.

(4) Rješenje o ovrsi s potvrdom o pravomocnosti i ovršnosti javni bilježnik predat će ovrhovoditelju.

Izvansudska ovrha

Članak 252.g

(1) Na temelju pravomocnog i ovršnog rješenja o ovrsi (članak 252.f stavak 1.) kojim je ovrha određena na tražbini po racunu kod banke ili opcenito na imovini ovršenika, ovrhovoditelj može izravno zatražiti od banke koja vodi glavni racun ovršenika pravne osobe (članak 207.) ili racun ovršenika fizičke osobe da mu isplati s racuna ovršenika iznos kojim će se namiriti njegova tražbina radi cijeg je ostvarenja ovrha određena.

(2) Na temelju pravomocnog i ovršnog rješenja o ovrsi (članak 252.f stavak 1.) kojim je ovrha određena na stalnom novčanom primanju ili opcenito na imovini ovršenika, ovrhovoditelj može izravno zatražiti od poslodavca ili drugog isplatitelja stalnog novčanog primanja da mu isplati iznos kojim će se namiriti njegova tražbina radi cijeg je ostvarenja ovrha određena. Isplatitelj stalnog novčanog primanja dužan je prigodom postupanja po rješenju o ovrsi voditi racuna o pravilima o ograničenju ovrhe na takvim primanjima.

(3) Predajom rješenja o ovrsi banci odnosno isplatitelju stalnog novčanog primanja ovrhovoditelj stječe založno pravo na novčanju tražbini ovršenika po racunu kod banke, odnosno na novčanju tražbini ovršenika prema isplatitelju stalnog novčanog primanja.

(4) Banka i isplatitelj stalnog novčanog primanja dužni su u povodu rješenja o ovrsi iz

stavka 1. i 2. ovoga clanka postupati kao u povodu rješenja o ovrsi koje im je dostavio sud.

(5) Tijekom izvansudske ovrhe ovršenik može nadležnom sudu (clanak 252.j) protiv rješenja o ovrsi podnijeti žalbu nakon proteka roka (clanak 49.), zatražiti od toga suda da odgodi ovrhu (clanak 61.), odnosno pred njime poduzimati druge radnje na koje bi inace bio ovlašten tijekom sudske ovrhe.

Sudska ovrha

Clanak 252.h

(1) Na temelju pravomocnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na drugom predmetu a ne na tražbini po racunu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, ovrhovoditelj može zatražiti od nadležnog suda (clanak 252.j) da provede ovrhu na tom predmetu.

(2) Na temelju pravomocnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na tražbini po racunu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, odnosno opcenito određena na imovini ovršenika - ovrhovoditelj može zatražiti od stvarno nadležnog suda (clanak 33.a stavak 2. točka 3.) da ovrhu odredi na predmetu ovrhe na kojem se na temelju takvoga rješenja ne može tražiti izvansudska ovrha. U tom slučaju sud će postupiti kao da je od njega zatraženo da ovrhu odredi drugim sredstvom i na drugom predmetu ovrhe (clanak 5. stavak 3.).

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga clanka mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za određivanje ovrhe na novom predmetu ovrhe na temelju ovršne isprave.

Pritužba ovršenika

Clanak 252.i

(1) U postupku pred sudom iz clanka 252.h ovršenik može u roku od osam dana do primitka obavijesti o zapocinjaju s provedbom ovrhe podnijeti pritužbu da je protiv rješenja o ovrsi koje je izdao javni bilježnik pravodobno podnio prigovor. Ako sud utvrdi da je prigovor pravodobno podnesen, postupit će u skladu s odredbama clanka 54. ovoga Zakona.

(2) Ako sud utvrdi da prigovor protiv rješenja o ovrsi nije uopce podnesen, odbacit će pritužbu, a ako utvrdi da prigovor protiv rješenja o ovrsi nije pravodobno podnesen, odbit će pritužbu i prigovor odbaciti.

(3) Obavijest suda ovršeniku o zapocinjaju s provedbom ovrhe treba sadržavati i pouku o pravu na pritužbu.

(4) U postupku pred sudom ovršenik može podnijeti žalbu nakon proteka roka (clanak 49.).

(5) Ovršenik može nadležnom sudu (clanak 252.j) podnijeti pritužbu iz stavka 1. ovoga clanka i u slučaju izvansudske ovrhe iz clanka 252.g ovoga Zakona.

Nadležni sud

Clanak 252.j

(1) U slučajevima iz clanka 252.d stavka 2., clanka 252.e stavka 2. i 3., clanka 252.g stavka 5., clanka 252.h stavka 1. i clanka 252.i stavka 5. ovoga Zakona stvarno je nadležan općinski sud na cijem je području sjedište javnog bilježnika kojem je podnesen prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ili koji je donio rješenje o ovrsi na temelju takve isprave.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga clanka u slučajevima iz te odredbe stvarno je nadležan trgovački sud na cijem se području nalazi sjedište javnog bilježnika kojem je podnesen prijedlog za ovrhu, odnosno koji je donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, ako je određivanje ovrhe zatraženo ili ako je ovrha određena u sporovima iz stvarne nadležnosti trgovačkih sudova u parničnom postupku.

(3) Dostava prema odredbi clanka 8. stavka 1. ovoga Zakona obavlja se na oglasnoj ploči općinskog suda na cijem je području sjedište javnog bilježnika koji je donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

Primjena pravila o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Clanak 252.k

U postupku određivanja javnobilježničke ovrhe na temelju vjerodostojne isprave primjenjuju se odredbe drugih dijelova ovoga Zakona o određivanju ovrhe na temelju vjerodostojne isprave i pravnim lijekovima protiv rješenja o ovrsi na temelju takve isprave.

Pravo javnih bilježnika na nagradu i naknadu troškova

Clanak 252.l

(1) Za obavljanje poslova iz prethodnih odredaba ovoga dijela Zakona javni bilježnici imaju pravo na nagradu i naknadu troškova u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku, koju donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(2) Nagrada i naknada troškova koje ovrhovoditelj plati javnom bilježniku dio su troškova ovrhe. Javni će bilježnik ovrhovoditelju izdati obracun tih naknada.

(3) Za određivanje ovrhe prema odredbama ovoga dijela Zakona ne plaća se sudska pristojba.

(4) Za provedbu ovrhe u smislu odredaba clanka 252.h ovoga Zakona plaća se sudska pristojba.»

Clanak 104.

Iza clanka 254. dodaje se clanak 254.a i naslov iznad njega koji glase:

«Stvarna nadležnost

Clanak 254.a

(1) Opcinski sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje, osim ako zakonom to nije povjereno kojem drugom sudu.

(2) Trgovacki sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje u predmetima u kojima su nadležni određivati ovrhu.»

Clanak 105.

Naslov Glave dvadesetsedme mijenja se i glasi:

«SUDSKO I JAVNOBILJEŽNICKO ZALOŽNOPRAVNO OSIGURANJE NA TEMELJU SPORAZUMA STRANAKA»

Clanak 106.

U clanku 262. iza tocke 11. dodaje se tocka 12. koja glasi:

«12. pljenidbu vrijednosnica koje se vode kod Središnje depozitarne agencije.».

Clanak 107.

U clanku 265. brojke: «254. i 255.» zamjenjuju se brojkama: «259. i 260.».

Clanak 108.

U clanku 269. stavcima 1. i 2. brojka: «11.» zamjenjuje se brojkom: «12.».

Clanak 109.

U naslovu Glave dvadesetosme rijeci: «NOVCANIH TRAŽBINA» zamjenjuju se rijecima: «PRAVA».

Clanak 110.

U clanku 273. iza rijeci: «stvari» dodaju se rijeci: «i prijenosom prava».

Clanak 111.

Clanak 274. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Sporazum o osiguranju prijenosom vlasništva i prijenosom prava

Clanak 274.

(1) Jedna ili obje stranke mogu tražiti od suda da odredi ročište i da na tom ročištu u zapisnik unese njihov sporazum o tome da se radi osiguranja određene novcane tražbine predlagatelja osiguranja prenese na predlagatelja osiguranja vlasništvo na nekoj stvari protivnika osiguranja, ili da se u tu svrhu na predlagatelja osiguranja prenese neko njegovo pravo. Osigurati se može i buduća tražbina.

(2) U sporazum treba unijeti odredbu o tome kad će osigurana tražbina dospjeti, odnosno kako će se njezino dospijecje odrediti. Protivnik osiguranja može biti i osoba prema kojoj predlagatelj osiguranja nema tražbine koja se osigurava.

(3) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka može se odnositi i na osiguranje nenovcane tražbine, ali u tom slučaju u sporazumu mora biti određena novcana protuvrijednost te tražbine. Nakon dospijeca nenovcane tražbine predlagatelj osiguranja može birati hoće li tražiti ovrhu radi prisilnoga ostvarenja nenovcane tražbine ili po odredbama ove Glave ostvarivati svoja prava kao da je prijenos vlasništva na stvari ili prijenos prava obavljen radi osiguranja novcane protuvrijednosti nenovcane tražbine.

(4) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka ima učinak sudske nagodbe.

(5) U sporazum iz stavka 1. ovoga Zakona može se unijeti i izjava protivnika osiguranja da je suglasan da predlagatelj osiguranja može neposredno na temelju toga zapisnika protiv njega zatražiti ovrhu radi predaje predmeta osiguranja u posjed nakon dospijeca osigurane tražbine. Zapisnik koji sadrži takvu izjavu je ovršna isprava.»

Clanak 112.

Iza članka 274.a dodaju se članci 274.b do 274.j s naslovima iznad njih koji glase:

«Posebno o sporazumu o prijenosu vlasništva na nekretnini

Clanak 274.b

(1) Ako se sporazumom iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona prenosi vlasništvo na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi, sporazum treba sadržavati i izjavu protivnika osiguranja o tome da je suglasan da se neposredno na temelju sporazuma može u zemljišnoj knjizi obaviti taj prijenos.

(2) Na temelju zapisnika iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona i izjave protivnika osiguranja iz stavka 1. ovoga članka stranke mogu tražiti prijenos vlasništva na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi uz zabilježbu da je prijenos obavljen radi osiguranja određene tražbine predlagatelja osiguranja.

Stjecanje vlasništva na stvarima koje nisu upisane u zemljišne knjige odnosno stjecanje prava

Clanak 274.c

(1) Predlagatelj osiguranja postaje vlasnikom nekretnine koja nije upisana u zemljišnoj knjizi polaganjem u sud sporazuma iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Predlagatelj osiguranja postaje vlasnikom pokretnina potpisivanjem zapisnika iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Smatrat ce se da je prijenos prava obavljen potpisivanjem zapisnika iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga clanka, vlasništvo i prava koja proizlaze iz nematerijaliziranih vrijednosnih papira stjecu se u skladu s odredbama clanka 128. Zakona o tržištu vrijednosnih papira u trenutku njihova upisa na racunu nematerijaliziranih vrijednosnih papira predlagatelja osiguranja kod Središnje depozitarne agencije, kojoj se u tu svrhu dostavlja sporazum iz clanka 274. stavak 1. ovoga Zakona.

(5) O prijenosu vlasništva na nekretninama koje nisu upisane u zemljišne knjige i na pokretninama te o prijenosu prava objavit ce se oglas u "Narodnim novinama", u kojem ce se naznaci sud koji objavljuje oglas, broj predmeta, stranke, nekretnine ili pokretnine na kojima je preneseno vlasništvo, odnosno prava koja su prenesena te obavijest da je prijenos obavljen radi osiguranja. Nekretnine, pokretnine odnosno prava oznacit ce se tako da se bez teškoca može utvrditi njihova istovjetnost.

Naknadni sporazum o osiguranju

Clanak 274.d

(1) Predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu se nakon sklapanja sporazuma iz clanka 274. ovoga Zakona sporazumjeti, na neki od nacina predvidenih za sklapanje takvog sporazuma, da preneseno vlasništvo na stvari odnosno preneseno pravo posluže kao osiguranje i za neku drugu tražbinu predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja.

(2) U slucaju iz stavka 1. u zemljišnu ce se knjigu, na temelju naknadnog sporazuma stranaka iz stavka 1. ovoga clanka, zabilježiti da je vlasništvo na nekretnini preneseno i radi osiguranja neke druge tražbine.

(3) Prednosni red osiguranja tražbine iz stavka 2. ovoga clanka racunat ce se prema vremenu za koje se prema pravilima zemljišnoknjižnog prava uzima da je mjerodavno za upis naknadne zabilježbe.

Pravo na korištenje stvari ili vršenje prava

Clanak 274.e

(1) Ako sporazumom iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnim sporazumom stranaka sastavljenom u obliku javne isprave ili privatne isprave na kojoj je potpis stranaka javno ovjeren nije drukcije određeno, protivnik osiguranja ovlašten je i

dalje koristiti stvar cijije je vlasništvo preneseno na predlagatelja osiguranja, odnosno vršiti pravo koje je preneseno na predlagatelja osiguranja.

(2) Sporazumom iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnim sporazumom sastavljenim u obliku javne isprave ili privatne isprave na kojoj je potpis protivnika osiguranja javno ovjeren može se predvidjeti da predlagatelj osiguranja koristi stvar ili vrši pravo koji su na njega preneseni.

(3) U sporazumu iz stavka 2. ovoga članka mora biti utvrđen način na koji će predlagatelj osiguranja koristiti stvar ili vršiti pravo te kako će se obračunavati koristi koje će od toga imati. Te će se koristi prebijati s troškovima na cijiu naknadu predlagatelj osiguranja ima pravo, zatim s kamatama koje mu se duguju i napokon s glavnicom, ako navedenim sporazumom nije drukčije određeno.

Pravo predlagatelja osiguranja da proda predmet osiguranja

Članak 274.f

(1) Predlagatelj osiguranja ovlašten je otuditi na njega prenesenu stvar ili pravo nakon dospjelosti svoje tražbine.

(2) Ako predlagatelj osiguranja prije dospjelosti tražbine otudi stvar ili pravo koji su na njega preneseni, takvo je otuđenje pravno valjano. Predlagatelj osiguranja odgovara protivniku osiguranja za štetu koju mu je takvim otuđenjem prouzročio.

(3) Predlagatelj osiguranja može unovčiti predmet osiguranja samo preko javnog bilježnika. Ako su predmet osiguranja nematerijalizirani vrijednosni papiri koji kotiraju na burzi ili uređenom javnom tržištu, javni bilježnik može njihovo unovčenje povjeriti ovlaštenom društvu, koje će prodaju izvršiti sukladno odredbama članka 66. Zakona o tržištu vrijednosnih papira.

(4) U slučaju otuđenja predmeta osiguranja prema prethodnim odredbama ovoga članka placaju se porezi i druga javna davanja za prijenos toga osiguranja s predlagatelja osiguranja na stjecatelja; predlagatelj osiguranja ne plaća poreze i druga javna davanja za prethodni prijenos predmeta osiguranja s protivnika osiguranja na njega (članak 277. b stavak 1.).

(5) Okolnost da su otuđenje stvari ili prava na koje predlagatelj osiguranja nije bio ovlašten pravno valjani ne isključuje kaznenu odgovornost osoba koje su sudjelovale u takvom otuđenju.

Način prodaje predmeta osiguranja

Članak 274.g

(1) Na prodaje iz članka 274.f stavak 1. i 2. ovoga Zakona glede načina njihove provedbe, a osobito prodajne cijene na odgovarajući se način primjenjuju pravila o prodaji odnosno unovčenju predmeta osiguranja kao predmeta ovrhe u ovršnom postupku.

(2) O prodaji predmeta osiguranja i o svakoj dražbi javni bilježnik uputit će obavijest protivniku osiguranja na adresu iz sporazuma iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona. Prodaja će se obaviti neovisno o tome je li obavijest dostavljena protivniku osiguranja.

(3) Na temelju provedene dražbe, pošto kupovna bude položena, javni bilježnik sklopit će u formi javnobilježničkog akta u ime predlagatelja osiguranja s kupcem ugovor o prodaji predmeta osiguranja. U slučaju prodaje nekretnine u tom će se ugovoru posebno naznačiti da je kupac ovlašten prigodom upisa svoga prava vlasništva u zemljišnim knjigama ishoditi brisanje zabilježbe da je nekretnina na predlagatelja osiguranja bila prenesena radi osiguranja.

(4) Kada su predmet osiguranja nematerijalizirani vrijednosni papiri čiju je prodaju javni bilježnik povjerio ovlaštenom društvu (članak 274.f stavak 3.) prodaju će obaviti to društvo u skladu s odredbama Zakona o tržištu vrijednosnih papira, u svoje ime a za račun predlagatelja osiguranja. O toj prodaji ovlašteno društvo obavijestit će javnog bilježnika.

Preuzimanje stvari u posjed

Članak 274.h

Ako se protivnik osiguranja u sporazumu iz članka 274. stavka 1. ili u kojoj drugoj ispravi na kojoj je njegov potpis javnobilježnički ovjeren suglasio da predlagatelj osiguranja može na temelju te isprave tražiti protiv njega ovrhu radi ispražnjenja i predaje nekretnine u posjed ili predaju pokretnine u posjed, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatražiti takvu ovrhu samo radi prodaje tih stvari prema odredbama članka 274.g ovoga Zakona.

Pravo protivnika osiguranja da nekretninu optereti hipotekom

Članak 274.i

(1) Protivnik osiguranja ovlašten je, bez pristanka predlagatelja osiguranja, prenesenu nekretninu opteretiti hipotekom u korist nekog drugog vjerovnika, osim ako zabrana opterećenja od strane protivnika osiguranja nije zabilježena u zemljišnoj knjizi na temelju sporazuma iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnog sporazuma stranaka sastavljenog na jedan od načina predviđenih za sklapanje toga sporazuma.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka hipoteka će se upisati u zemljišne knjige na temelju odgovarajuće isprave protivnika osiguranja ako bi se na temelju te isprave mogla upisati da do prijenosa vlasništva nije došlo.

(3) Zasnivanje hipoteke iz stavka 1. ovoga članka ne oduzima pravo predlagatelju osiguranja da s nekretninom raspolaže kao da hipoteka na njoj nije upisana.

(4) U slučaju izvansudske prodaje nekretnine iz članaka 274.f i 274.g ovoga Zakona javni bilježnik koji provodi prodaju dužan je o tome obavijestiti novog hipotekarnog vjerovnika te protivnika osiguranja, na adresu iz ugovora o osiguranju koji su s tim osobama

sklopljeni. Prodaja ce se obaviti neovisno o tome je li ta obavijest dostavljena tim osobama.

(5) Iz iznosa dobivenog prodajom nekretnine najprije ce se namiriti tražbina predlagatelja osiguranja, a zatim tražbina hipotekom osiguranog vjerovnika. Preostali iznos javni bilježnik dužan je predati protivniku osiguranja.

(6) Kupac nekretnine iz stavka 5. ovoga clanka ovlašten je tražiti da se na temelju ugovora o prodaji iz clanka 274.g stavka 3. ovoga Zakona prigodom upisa njegova prava vlasništva briše hipoteka iz stavka 1. ovoga clanka, osim ako se kupac nije drukcije sporazumio s hipotekarnim vjerovnikom.

Dužnosti predlagatelja osiguranja u odnosu na prenesenu tražbinu

Clanak 274.j

(1) Ako sporazumom iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona nije drukcije određeno, predlagatelj osiguranja dužan je:

1. poduzimati mjere potrebne za ocuvanje prenesene tražbine,
2. naplacivati kamate ili kakve druge povremene tražbine. Tako naplaceni iznosi prebijaju se s troškovima na ciju naknadu predlagatelj osiguranja ima pravo, zatim s kamatama koje mu se duguju i napokon s glavnicom,
3. naplatiti prenesenu tražbinu odnosno primiti njezino ispunjenje, nakon što dospije. Ispunjenjem prenesene tražbine predlagatelj osiguranja stjece vlasništvo stvari predajom koje je tražbina ispunjena. Ako je predmet prenesene tražbine novac, odnosno dužnicki vrijednosni papiri (clanak 2. točka 3. Zakona o tržištu vrijednosnih papira), predlagatelj osiguranja dužan je, na zahtjev protivnika osiguranja, položiti naplaceni iznos kod suda ili javnog bilježnika, ali ako je njegova osigurana tražbina vec dospjela, predlagatelj osiguranja može zadržati dugovani iznos novca, a ostalo predati protivniku osiguranja.

(2) Dužnik tražbine koja je na predlagatelja osiguranja prenesena radi osiguranja može predlagatelju osiguranja istaknuti prigovore koje bi u slucaju ustupanja tražbine dužnik te tražbine mogao istaknuti primatelju, osim kada se radi o prijenosu vlasništva nad dužnickim vrijednosnim papirima radi osiguranja.»

Clanak 113.

Clanak 276. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Izlucno pravo

Clanak 276.

U slucaju ovrhe ili stecaja protiv predlagatelja osiguranja predmet ovrhe ili prodaje u stecaju jest pravo koje je predlagatelj osiguranja stekao na predmetu osiguranja. U slucaju prodaje predmeta osiguranja kupac stjece pravni položaj predlagatelja osiguranja.»

Clanak 114.

Clanak 277. mijenja se i glasi:

«(1) Umjesto da pristupi unovcenju predmeta osiguranja prema odredbama clanka 274.f ovoga Zakona, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatraziti od protivnika osiguranja nakon dospijeca osigurane trazbine, preko javnog biljeznika, da ga u roku od trideset dana obavijesti, preko istog javnog biljeznika, zahtijeva li da se preneseni predmet osiguranja unovci preko javnog biljeznika, uz upozorenje o pravnim posljedicama neocitovanja (stavak 7.).

(2) U obavijesti iz stavka 1. ovoga clanka protivnik osiguranja duzan je odrediti najnizu cijenu po kojoj se predmet osiguranja moze prodati, imenovati javnog biljeznika koji ce obaviti prodaju te priloziti njegovu izjavu da je voljan obaviti prodaju i da ce od iznosa dobivenog prodajom prethodno namiriti trazbinu predlagatelja osiguranja s kamatama i troškovima te porez na promet.

(3) Najniza cijena koju protivnik osiguranja moze odrediti ne smije biti niza od osigurane trazbine, uvecane za kamate i troškove predlagatelja osiguranja koji ce predvidivo dospjeti odnosno nastati do isteka roka do kojeg javni biljeznik mora prodati predmet osiguranja, te predvidivi porez i druga javna davanja.

(4) Pošto primi obavijest s prilozima iz stavka 2. ovoga clanka, predlagatelj osiguranja duzan je u roku od petnaest dana ovlastiti javnog biljeznika iz stavka 2. ovoga clanka da proda predmet osiguranja, uz uvjete odredene u obavijesti protivnika osiguranja. Predlagatelj odnosno protivnik osiguranja duzan je poduzeti i sve ostale radnje na zahtjev javnog biljeznika kojima se omogucava razgledavanje stvari odnosno upoznavanje sa sadržajem prava, ako je stvar u njegovu posjedu, odnosno ako on raspolaže potrebnim ispravama i podacima o sadržaju prava. Predlagatelj osiguranja duzan je predujmiti troškove prodaje koje je odredio javni biljeznik. U protivnom se prodaja nece provesti.

(5) Prije nego što predlagatelj osiguranja poduzme radnje iz stavka 4. ovoga clanka rok u kojemu javni biljeznik treba obaviti prodaju predmeta osiguranja nece poceti teci.

(6) Ako javni biljeznik ne uspije prodati predmet osiguranja u roku od tri mjeseca od dana kada ga je predlagatelj osiguranja na to ovlastio, smatrat ce se da se protivnik osiguranja odrekao prava traziti prodaju predmeta osiguranja. O neuspjehu prodaje javni biljeznik duzan je predlagatelju osiguranja izdati potvrdu u roku od osam dana.

(7) Ako protivnik osiguranja ne postupi prema odredbama stavaka 1. i 2. ovoga clanka, odnosno ako javni biljeznik ne uspije prodati predmet osiguranja u skladu s odredbom stavka 5. ovoga clanka, smatrat ce se da je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava koji su na njega preneseni radi osiguranja - za cijenu koja odgovara iznosu osigurane trazbine s kamatama i troškovima te poreza. U tom slucaju predlagatelj osiguranja duzan je platiti porez i druga javna davanja u skladu sa zakonom (clanak 277. b stavak 4.).

(8) U slucajevima iz stavka 7. ovoga clanka predlagatelju osiguranja ce potvrdu o tome da je postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava izdati:

1. zato što protivnik osiguranja nije u roku zatražio da se predmet osiguranja proda preko javnog biljeznika (stavak 2.) - javni biljeznik iz stavka 1. ovoga clanka,

2. zato što javni bilježnik kojemu je povjerena prodaja predmeta osiguranja nije u roku od tri mjeseca uspio prodati predmet osiguranja - javni bilježnik iz stavka 6. ovoga članka.

(9) Ako u slučaju iz stavka 7. ovoga članka predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava, osigurana se tražbina smatra izmirenom kad predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik odnosno imatelj prava.

(10) Predlagatelj osiguranja može odustati od provedbe postupka prema prethodnim odredbama ovoga članka sve dok javni bilježnik ne proda predmet osiguranja. U slučaju odustanka predlagatelj osiguranja dužan je naknaditi sve troškove koji su provedbom toga postupka imali protivnik osiguranja, javni bilježnik i druge osobe.

(11) Ako predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava (stavak 7.) ovlašten je tražiti, na temelju potvrde javnog bilježnika o tome, ovrhu radi predaje stvari u posjed odnosno ovrhu ili poduzimanje drugih radnji radi stjecanja ovlaštenja na slobodno vršenje prava cijim je punopravnim nositeljem postao.

(12) Ako predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik nekretnine (stavak 7.) ovlašten je tražiti brisanje hipoteke na toj nekretnini upisane u skladu s odredbama članka 274.i ovoga Zakona, na temelju potvrde javnog bilježnika da je postao punopravni vlasnik nekretnine.»

Članak 115.

Iza članka 277. dodaju se članci 277.a, 277. b i 277.c s naslovima iznad njih koji glase:

«Pravo na povrat vlasništva odnosno prava

Članak 277.a

Ako protivnik osiguranja u roku ispuni svoju obvezu prema predlagatelju osiguranja, ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi način, osim tako što je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava (članak 277. stavak 7.), predlagatelj osiguranja dužan je, bez odgode, vratiti protivniku osiguranja vlasništvo stvari, odnosno pravo.

Porezi i druga javna davanja

Članak 277.b

(1) Na prijenos vlasništva na stvari ili na prijenos prava radi osiguranja ne placaju se porez na promet, porez na dodanu vrijednost ili koji drugi porez ili javno davanje koji se inače placaju prigodom prijenosa vlasništva na stvari ili prijenosa prava u druge svrhe.

(2) Porezi i druga javna davanja ne placaju se ni u slučaju vraćanja vlasništva na stvari odnosno vraćanja prava (članak 276.).

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ne odnose se na sudske pristojbe koje se placaju za odgovarajuće upise u zemljišne knjige.

(4) U slučaju iz članka 277. stavka 7. rok u kojem je predlagatelj osiguranja u vezi s plaćanjem poreza dužan prijaviti da je postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava koji su na njega bili preneseni radi osiguranja (članak 277.), računa se od dana kada je predlagatelj osiguranja dobio potvrdu javnog bilježnika da je postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava.

Unovčenje predmeta osiguranja na zahtjev protivnika osiguranja

Članak 277.c

(1) Nakon dospelosti osigurane tražbine unovčenje predmeta osiguranja ovlašten je tražiti i protivnik osiguranja.

(2) Unovčenje predmeta osiguranja provodi se uz odgovarajuću primjenu pravila o unovčenju predmeta osiguranja od strane predlagatelja osiguranja.

(3) Troškove prodaje predmeta osiguranja iz stavka 1. ovoga članka dužan je predujmiti protivnik osiguranja.»

Članak 116.

Članak 278. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Odgovarajuća primjena odredaba ovoga Odjeljka

Članak 278.

(1) Odredbe ovoga Odjeljka na odgovarajući se način primjenjuju i na prijenos dionica koje nisu ubilježene na računima kod Središnje depozitarne agencije, udjela odnosno poslovnih udjela u trgovačkom društvu.

(2) Dionica iz stavka 1. ovoga članka, udio ili poslovni udio prenose se zaključenjem sporazuma iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona. O svakom prijenosu sud će bez odgode obavijestiti trgovačko društvo odnosno Središnju depozitarnu agenciju radi provedbe prijenosa u odgovarajućim knjigama odnosno računima, uz zabilježbu da je prijenos obavljen radi osiguranja.

(3) Prijenosom dionice iz stavka 1. ovoga članka, odnosno udjela ili poslovnog udjela radi osiguranja, sve dok predlagatelj osiguranja ne postane punopravni imatelj dionice, udjela ili poslovnog udjela, odnosno dok oni ne budu prodani ili drukcije otuđeni, prenositelj ne gubi pravo glasa niti pravo sudjelovanja u dobiti, ako sporazumom iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona nije drukcije određeno.

(4) Odredbe ovoga Odjeljka o osiguranju na nekretnini na odgovarajući se način primjenjuju i na druge predmete osiguranja na kojima se prava stječu upisom u javne upisnike u kojima se ti predmeti vode.»

Clanak 117.

Clanak 278.a i naslov iznad njega brišu se.

Clanak 118.

U clanku 284. stavku 1. tocka 3. mijenja se i glasi:

«3. javnobilježnicke odluke ili javnobilježnicke isprave, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela.»

Clanak 119.

U clanku 285. stavku 1. dodaje se nova tocka 1. koja glasi:

"1. platnog naloga odnosno rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koji su izdani na temelju javne ili javno ovjеровljene isprave, mjenice i ceka, protiv kojih je pravodobno podnesen prigovor,»

Dosadašnje tocke 1. do 5. postaju tocke 2. do 6.

U stavku 2. rijeci: "tocke 3. i 4." zamjenjuju se rijecima: "tocke 4. i 5.".

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Sud ce i u slucajevima iz stavka 1. ovoga clanka odbiti prijedlog za osiguranje prethodnom mjerom, odnosno ukinuti odredenu prethodnu mjeru i obustaviti postupak ako protivnik osiguranja ucini vjerojatnim da opasnost ne postoji ili da je prestala."

Clanak 120.

U clanku 287. stavku 1. tocki 2. brojka: "10." zamjenjuje se brojkom: "12.".

Clanak 121.

U clanku 304. stavku 1. rijec: «tri» zamjenjuje se rijecju: «osam».

U stavku 2. rijec: «osam» zamjenjuje se rijecju: «trideset».

Clanak 122.

U clanku 307. iza rijeci: «odredbe» dodaju se rijeci: «clanka 285. stavka 3.».

Clanak 123.

Iza clanka 307.u dodaju se clanci 307.v i 307.z sa naslovima iznad njih koji glase:

«Posebno o prekršajima osoba i tijela koje su dužne davati podatke o dužniku

Clanak 307.v

(1) Novcanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj pravna osoba ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz clanka 16.b stavka 1. i 3. ovoga Zakona.

(2) Novcanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novcanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj odgovorna osoba u tijelu ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz clanka 16.b stavka 2. ovoga Zakona.

Posebno o prekršajima ovršenikova dužnika odnosno osobe kod koje se nalazi ovršenikova imovina

Clanak 307.z

(1) Novcanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj pravna osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni se o cinjenicama iz clanka 16.b stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Novcanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 1.

(3) Novcanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj fizicka osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni se o cinjenicama iz clanka 16.b stavka 4. ovoga Zakona.»

Clanak 124.

(1) Odredbe ovoga Zakona primjenjivat ce se u ovršnim postupcima i postupcima osiguranja pokrenutim nakon njegova stupanja na snagu.

(2) Odredbe ovoga Zakona primjenjivat ce se i u ostalim postupcima ovrhe i osiguranja koji su pokrenuti prije dana njegova stupanja na snagu, ako se u tim postupcima nakon toga dana ukine prvostupanjska odluka i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Clanak 125.

(1) Odredbe clanka 78. ovoga Zakona pocet ce se primjenjivati nakon šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Odredbe clanka 103. ovoga Zakona pocet ce se primjenjivati nakon šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Odredbe toga clanka primjenjivat ce se samo u

predmetima u kojima je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave podnesen nakon toga dana.

(3) Na postupke po prijedlozima za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave pokrenute do dana početka primjene članka 103. ovoga Zakona primjenjivat će se propisi o stvarnoj nadležnosti sudova koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 126.

(1) Na sporazume o osiguranju prijenosom vlasništva i prijenosom prava i na postupke njihova upisa u zemljišne knjige primjenjuju se odredbe Ovršnog zakona koje su bile na snazi u vrijeme sklapanja tih sporazuma.

(2) Svaka stranka može tražiti da se uspostavi zemljišnoknjižno stanje kakvo je bilo prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 173/03.) ako su nakon njegova stupanja na snagu provedeni upisi predviđeni člankom 103. toga Zakona.

(3) Ako do dana stupanja na snagu ovoga Zakona nije odlučeno o prijedlogu za upis podnesenom temeljem članka 103. Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 173/03.) sud će obustaviti postupak.

Članak 127.

(1) Ministar nadležan za poslove gospodarstva utvrdit će uvjete iz članka 143.g stavka 2. (članak 78. ovoga Zakona) u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa utvrdit će tarifu iz članka 143.j stavka 3. i iznos iz članka 143.k stavka 1. (članak 78. ovoga Zakona) u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar nadležan za unutarnje poslove donijet će pravilnik iz članka 143.t (članak 78. ovoga Zakona) u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Hrvatska gospodarska komora osnovat će očevidnik nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa uskladit će Sudski poslovnik i Javnobilježnički poslovnik s odredbama članka 103. ovoga Zakona i donijeti Tarifu o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku iz članka 252.l stavka 1. (članak 103. ovoga Zakona) u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 128.

U clanku 175. stavku 2., clanku 180. stavku 1. i 3., clanku 183. stavku 1., 3. 5. i 6., clanku 183.a stavku 1. i 2., clanku 204. stavku 1. i 2., clanku 297. stavku 1. tocki 5. i stavku 6. rijeci: «pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa» u određenom padežu zamjenjuju se rijecju: "banka" u odgovarajucem padežu.

U clanku 181. stavku 2. rijeci: «odnosno pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa» brišu se. U clanku 182. i naslovu iznad njega rijeci: «odnosno pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa» brišu se.

U clanku 205. stavku 1. rijeci: «koja za njega obavlja poslove platnog prometa (u daljnjem tekstu: banka)» brišu se.

Clanak 129.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 173/03.) clanci 96., 97., 98., 102. stavak 3., 103. i 104. brišu se.

Clanak 130.

U Zakonu o parnicnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. i 117/03.) iza clanka 433. dodaje se clanak 433.a koji glasi:

«Clanak 433.a

(1) Kad utužuje novcane tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u bruto iznosu, radnik je dužan utužiti ih u tom iznosu, uz naznaku da se dio tog iznosa treba isplatiti njemu izravno (neto iznos), nakon podmirenja obveza iz dosuđenih iznosa po osnovi poreza, prireza i doprinosa, ukljucujuci i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju. Tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u neto iznosu, radnik utužuje u tom iznosu.

(2) Na temelju pravomocne presude kojom je prihvacen zahtjev radnika iz stavka 1. ovoga clanka radnik je ovlašten tražiti ovrhu samo radi naplate dijela koji se treba isplatiti njemu izravno u neto iznosu.

(3) Primjerak pravomocne presude kojom je prihvacen zahtjev radnika iz stavka 1. ovoga clanka, odnosno rješenja o ovrsi, sud ce najkasnije u roku od 30 dana od dana pravomocnosti dostaviti poreznoj upravi koja ce na temelju te presude odnosno rješenja o ovrsi kao ovršne isprave donijeti rješenje o poreznoj ovrsi radi naplate poreza, prireza i doprinosa, ukljucujuci i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju iz dosuđenog iznosa odnosno iz ovršne isprave temeljem koje je doneseno rješenje o ovrsi.

(4) Pripadajuci iznos utvrđen prema stavku 3. ovoga clanka porezna uprava ce razmjerno doznaciti na racune na koje se uplacuju porezi, prirezi i doprinosi.

(5) Odredbe stavaka 1. do 4. ovoga clanka primjenjuju se na postupke pokrenute nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.»

Clanak 131.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Ovršnog zakona.

Članak 132.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBA PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Clanak 1.

Novim clankom 1. Ovršnog zakona (u daljnjem tekstu: OZ) htjelo se izraziti da ovrhu (na temelju vjerodostojne isprave) i osiguranje, pored sudova, određuju i javni bilježnici, te naglasiti složenu - procesnopravnu i materijalnopravnu - prirodu ovršnoga prava.

Clanak 2.

Dopunom clanka 2. OZ-a, dodavanjem novih tocaka 12. i 13., proširena je lista definicija pojmova koji se koriste u OZ-u.

Clanak 3.

Dopunom clanka 3. OZ-a, dodavanjem novih stavaka 7. i 8., nastojali su se prevladati problemi vezani uz legitimaciju i inicijativu za pokretanje niza postupaka u kojima se troškovi postupka, oduzeta imovinska korist i druge tražbine imaju prisilno naplatiti u korist državnog proračuna. Umjesto da sudovi koji su donijeli odluke koje treba prisilno ostvariti nastupaju u postupcima pred drugim sudovima kao ovrhovoditelji (što se dogadalo u praksi), odnosno da sami po službenoj dužnosti pokrecu i provode tzv. jednostranacke ovrhe, dakle ovrhe u kojima postoji samo jedna stranka - ovršenik, po novome bi takve postupke u ime i za racun Republike Hrvatske, pravog korisnika sredstava koja treba naplatiti pokretalo i vodilo nadležno državno odvjetništvo. Prvo, takvim bi se rješenjem odredbe OZ o inicijativi za prisilnu naplatu tražbina u korist državnog proračuna uskladile s Ustavom, koji utvrđuje nadležnost državnog odvjetništva za poduzimanje pravnih radnja radi zaštite imovine Republike Hrvatske (clanak 124. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske), u što treba ubrojiti i ostvarivanje njezinih tražbina koje treba naplatiti. Drugo, sudovi bi se oslobodili uloge koja je protivna njihovoj Ustavom definiranoj funkciji objektivnih državnih tijela koja rješavaju pravne stvari između zainteresiranih subjekata, prestali bi biti i ovrhovoditelji i suci. Treće, njime bi se povećala opća efikasnost u naplati takvih tražbina, između ostaloga zato što bi državno odvjetništvo, kao tijelo osposobljeno zastupati interese države, uspješnije i angažiranije obavljalo poslove "ovrhovoditelja" od suda. Četvrto, državno bi odvjetništvo imalo pravo na nagradu i naknadu troškova po odvjetničkoj tarifi, čime bi se više nego pokrivali troškovi izazvani njegovim angažmanom u takvim ovrhama. Peto, ovršeniku bi se omogućilo da efikasnije štiti svoje interese, pa i da može naplatiti troškove ako se pokaže da ovrha nije bila dopuštena; njemu bi se omogućilo da u ovršnom postupku traži protuovrhu, traži naknadu štete; njemu bi se omogućilo da ima koga tužiti u tzv. opozicijskim i opugnacijskim parnicama (clanak 48.a, 49. važećeg OZ-a odnosno predložene izmjene clanaka 48. i 51. OZ-a). Šesto, trećoj bi se osobi omogućilo da ima protiv koga istaknuti tzv. izlucni prigovor, odnosno koga tužiti u tzv. izlucnim parnicama (clanak 55. do 57. OZ-a). Predložena dopuna ne bi posebno opteretila državno odvjetništvo jer su slucajevi u kojima treba u ovršnom postupku naplacivati navedene tražbine relativno malobrojni. Izrecene novcane kazne i dalje bi se izvršavale po Kaznenom zakonu i Zakonu o kaznenom postupku, dakle tako što bi se zamjenjivale kaznom zatvora.

Clanak 4.

Predloženim se izmjenama i dopunama clanka 5. OZ-a uređenje instituta zamjene sredstava i predmeta ovrhe tijekom ovršnoga postupka dijelom vraća u stanje prije Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 173/03.) – u daljnjem tekstu: ZIDOZ 173/03., a dijelom se razrađuje i čini operativnijim i efikasnijim.

Ocijenjeno je naime da je upitna ustavnost izmjena i dopuna izvršenih ZIDOZ 173/03. utoliko što su ograničavale pravo na žalbu protiv "rješenja o nastavljanju ovrhe novim sredstvom i novim predmetom", koje u biti ima značenje novog rješenja o ovrsi. Dopunama clanka 5. OZ-a nastojalo se pojačati procesnu disciplinu te zainteresiranost i odgovornost ovrhovoditelja za provedbu ovrhe.

Clanci 5. i 6.

Izmjenama u clancima 7. i 8. OZ-a otklonjene su redakcijsko-terminološke intervencije izvršene ZIDOZ 173/03., vraćanjem u uporabu izraza "pismeno" umjesto izraza "pisani sastav". Time je uvažen stav jezikoslovaca da je izraz «pismeno» legitimni hrvatski pravni termin, a ne tudica. Time je OZ terminološki uskladen s drugim procesnim zakonima, u prvom redu sa Zakonom o parničnom postupku («Narodne novine» broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. i 117/03.) – u daljnjem tekstu: ZPP, koji koristi izraz «pismeno».

Clanak 7.

Novi clanak 11. OZ-a sadržajno se u bitnome podudara s clankom 11. OZ-a prije ZIDOZ 173/03. On zapravo predstavlja povratak na rješenja kakva su bila prije posljednje novele OZ-a. Ocijenjeno je, naime, da je načelni stav da je žalba u ovršnom postupku dopuštena samo kad je to izrijekom predviđeno u protivnosti s Ustavom Republike Hrvatske (clanak 18.), osobito stoga što je prigodom noveliranja OZ-a 2003. godine propušteno predvidjeti pravo na žalbu u citavom nizu slučajeva u kojima se u ovršnom postupku donose odluke kojima se odlučuje o materijalnopравnim ovlastima stranaka i sudionika, ali i o temeljnim procesnim pravima.

Clanak 8.

Izmjenama clanka 12. OZ-a htjelo se ublažiti situaciju nastalu u ovršnom postupku napuštanjem instituta zahtjeva za zaštitu zakonitosti. Ustavom Republike Hrvatske je utvrđena zadaća Vrhovnog suda Republike Hrvatske da osigurava jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost građana (clanak 118. stavak 1. Ustava). Kako je u ovršnom postupku, u kojem revizija nije dopuštena, nakon napuštanja zahtjeva za zaštitu zakonitosti nestalo mogućnosti da Vrhovni sud Republike Hrvatske na bilo koji način kontrolira u pojedinim slučajevima u tom postupku pravilnu primjenu zakona i tako osigura njihovu jedinstvenu primjenu i ravnopravnost građana, taj je sud onemogućen u obavljanju svoje Ustavom postavljene zadace. Ocijenjeno je da takva situacija pridonosi "feudalizaciji" hrvatskog ovršnopравnog poretka zato što se suđenje u ovršnom postupku okončava na razini županijskih sudova i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

Iznimnim dopuštanjem revizije u onim slučajevima kad drugostupanjski sud ocijeni

da je to potrebno radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti gradana u ograničenoj bi se mjeri omogućilo Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da sprječava divergentne tendencije u primjeni ovršnoga prava.

Predloženo je rješenje zapravo u skladu s odredbom članka 285. stavka 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 117/03.).

Članak 9.

Neovisno o novom rješenju iz članka 3. OZ-a kojim je državno odvjetništvo legitimirano pokretati postupke koji imaju za cilj naplatu nekih tražbina u korist države, postoje mnogi slučajevi u kojima se zakonima utvrđuje dužnost suda da po službenoj dužnosti pokrene određene ovršne postupke ili postupke osiguranja, npr. u obiteljskim i radnim sporovima. Izmjenom stavka 3. članka 14. OZ-a rješava se u praksi sporno pitanje prethodnog podmirivanja troškova postupka koji je sud pokrenuo po službenoj dužnosti.

Članak 10.

Izmjenama u članku 15. OZ-a uređenje instituta jamcevine vraća se, najprije, u stanje u kojem je bilo prije ZIDOZ 173/03. jer je ocijenjeno da je proširenjem mogućnosti da se jamcevina daje i u tzv. nelikvidnom obliku iznevjerena njezina bit. Davanjem teško unovcive imovine kao jamcevine ovršni se postupak dodatno opterećuje potrebom provedbe nastavnih složenih ovršnih postupaka radi ostvarenja prava osiguranih jamcevinom, čime se u krajnjoj liniji ne pridonosi ubrzanju i pojednostavljenju prisilnog ostvarenja tražbina. Također, ovaj članak dopunjen je i propisivanjem načina postupanja suda u slučaju kada su kao jamcevina ponudeni nematerijalizirani vrijednosni papiri.

Daljnijim izmjenama htjelo se terminološki uskladiti odredbe članka 15. OZ-a sa najnovijim promjenama u državnom pravnom nazivlju, ali i otkloniti neke redakcijske propuste do kojih je došlo prigodom zamjene izraza «osiguranje» terminom «jamcevina».

Članak 11.

Izmjenama članka 16. htjelo se, najprije, izbjeći automatizam u zamjeni neplaćenih novčanih kazni kaznom zatvora, i to stoga što novčana kazna kao sredstvo ovrhe treba prvenstveno biti ostvarena kao imovinska kazna koja se naplaćuje u korist Republike Hrvatske. Budući da je ta kazna zapravo specifična tražbina države, predviđeno je da se ovršni postupak radi njezine prisilne naplate pokrene i provodi na inicijativu državnoga odvjetništva (v. obrazloženje uz predloženi članak 3.). S obzirom na to da se novčana kazna kao sredstvo ovrhe sasvim iznimno izrice u ovršnom postupku, državno odvjetništvo uvođenjem te nove nadležnosti neće biti dodatno ozbiljnije opterećeno.

Daljnje izmjene u ovom članku motivirane su potrebom da se u OZ-u korištena terminologija uskladi s promjenama u državnom pravnom nazivlju.

Novim stavkom 16. stavljeno je izvan dvojbe da je žalba iz stavka 15. članka 16. OZ-a suspenzivnog karaktera, što je u skladu s posebnom prirodom novčane kazne i kazne zatvora kao sredstava ovrhe.

Clanak 12.

Izmjenama clanka 16.a stavka 2. zakonski su potvrđene tendencije u praksi da se institut prokaznog popisa koristi u svim slucajevima kad se ne uspije pronaci odgovarajuće predmete ovrhe, a ne samo pokretnine na kojima je ovrha zatražena. Time bi se funkcionalnost toga instituta bitno proširila, što bi općenito trebalo pridonijeti povećanju djelotvornosti ovrhe.

Clanak 13.

Dopunom OZ-a novim clankom 16.b ojacano je nacelo transparentnosti podataka o imovini dužnika.

Neefikasnost ovrhe, a time i nemogućnost ostvarivanja pravnoga poretka u velikoj su mjeri uvjetovani teškocama oko utvrđivanja imovine dužnika. Tome značajno pridonosi zatvorenost određenih evidencija, npr. evidencije o tome je li netko negdje zaposlen, odnosno prima li mirovinu, zatim ima li automobil, kakav i koje registarske oznake, ima li racune kod banaka itd.

Utvrđivanjem dužnosti određenih državnih tijela odnosno javnopravnih osoba da pružaju određene podatke relevantne za provedbu ovršnoga postupka bitno će se povećati opća efikasnost ovršnih postupaka, što će u krajnjoj liniji djelovati i preventivno na one dužnike koji su do sada uspješno izbjegavali prisilno ostvarivanje njihovih obveza. Treba očekivati da će se uvođenjem dužnosti davanja podataka predviđenih novim clankom 16.b. OZ-a povećati efikasnost u naplati tražbina, osobito onda kad država bude nastupala kao regresni vjerovnik.

Clanak 14.

Predloženim izmjenama clanka 21. OZ-a uvažena je okolnost da su javni bilježnici dobili u međuvremenu, nakon donošenja Ovršnoga zakona, npr. novim Zakonom o nasljeđivanju, i ovlaštenje da donose odluke koje mogu biti ovršnim ispravama.

Clanak 15.

Novim clankom 23.a OZ-a trebalo bi se u sporovima neznatne vrijednosti, dakle u sporovima za isplatu 1.000,00 odnosno 5.000,00 kuna, koji se redovito odnose na isplate dugova po osnovi pruženih komunalnih usluga, isporucenih energenata, vode ili pretplate i u kojima se žalbe u pravilu ne prihvacaju, omogućiti ubrzanje prisilnog ostvarenja tražbine oduzimanjem žalbi suspenzivnog ucinka. Pritom se prisilnom naplatom prvostupanjske presude zbog niske vrijednosti predmeta spora prije pravomocnosti neće bitno ugroziti egzistencija odnosno poslovna djelatnost ovršenika. S druge strane, u onim ekstremno rijetkim slucajevima u kojima će se u povodu žalbe sankcionirati prvostupanjska presuda, tuženici (ovršenici) će bez problema moći ostvariti povrat placenoga i naknadu štete zato što su u tim sporovima tužitelji (ovrhovoditelji) pravne osobe redovito neupitne platežne mogućnosti.

Clanak 16.

Napuštanjem pravila po kojem je u ovršnom postupku žalba dopuštena samo kad je izrijekom dopuštena (v. obrazloženje uz predloženi članak 7.), odredba stavka 4. članka 27. OZ-a postala je suvišna.

Članak 17.

Prema važećem uređenju značenje tzv. vjerodostojne isprave, jedne od osnova za traženje ovrhe, imaju i izvadci iz "ovjеровljenih poslovnih knjiga". Buduci da se poslovne knjige više ne ovjeravaju, u praksi je ta sintagma protumacena tako da se smatralo da to trebaju biti izvadci iz poslovnih knjiga koje je sam vjerovnik "ovjеровio" svojim pečatom i potpisom. Upravo se stoga pokazuje da je u takvim uvjetima inzistirati na ovjеровljenosti poslovnih knjiga iz kojih proizašli izvadci imaju značenje vjerodostojne isprave postalo nepotrebno, pa se stoga predlaže brisati riječ "ovjеровljenih" u stavku 1. članka 28. OZ-a.

Stavak 2. članka 28. OZ-a dopunjen je kako bi se pojasnilo da se vjerodostojna isprava može odnositi samo na novcanu tražbinu.

Članak 18.

Predloženom novom redakcijom članka 30. OZ-a uređenje instituta uzajamnih i uvjetnih tražbina u ovršnom pravu trebala bi se vratiti u stanje u kakvom je bilo prije ZIDOZ 173/03. Ocijenjeno je naime da je izmjena koja je učinjena tim Zakonom u smislu da ovršenik treba dokazivati da ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu cijim je ispunjenjem uvjetovana obveza ovršenika radi ostvarenja koje se ovrha vodi (argument iz važećeg članka 48. stavka 1. OZ-a), odnosno da je nastupio uvjet - protivna temeljnom procesnom principu da se negativne činjenice u pravilu ne dokazuju, ali i temeljnom nacelu ovršnoga prava da ovrhovoditelj mora bitne činjenice o kojima ovisi postojanje i kvaliteta njegove tražbine (u ovom slučaju da je naknadno postala bezuvjetna iako je prema ovršnoj ispravi bila uvjetna) dokazati kvalificiranim ispravama - ovršnim ispravama te tzv. dopunskim ovršnim ispravama. U suprotnom bi se moralo ovrhovoditelju vjerovati na riječ da je ispunio svoju obvezu odnosno da je nastupio uvjet, a ovršenik bi morao u parnici dokazivati da do toga nije došlo.

Članak 19.

Predloženom izmjenom stavka 1. članka 33. OZ-a otklanja se dvojba treba li uz prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave priložiti takvu ispravu. Predloženim novim stavkom 4. nastoje se prevladati problemi izazvani u praksi okolnošću da nije bilo izrijekom riješeno pitanje nadležnosti i postupka ukidanja potvrda o ovršnosti koje su na svojim ispravama stavili javni bilježnici, dok se novim stavkom 5. rješava pitanje postupka i nadležnosti za odlučivanje o zahtjevu, podnijetom izvan ovršnoga postupka, za ukidanje potvrde o ovršnosti koju je dao javni bilježnik.

Članak 20.

Novim člankom 33.a uvode se u Ovršni zakon odredbe o stvarnoj nadležnosti sudova u ovršnom postupku, po uzoru na ZPP. Prihvaćena rješenja o razgranicenju takve nadležnosti između općinskih i trgovačkih sudova odgovaraju u osnovi onima iz Zakona o sudovima (članci 16. i 19.). Odredene izmjene izazvane su novouvedenom nadležnošću javnih

bilježnika da određuju ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava.

Novim člankom 33.b htjelo se staviti izvan dvojbe prirodu pravila o mjesnoj nadležnosti u ovršnom postupku. Time su prevladane dileme mogu li stranke u tom postupku ugovarati nadležnost suda za određivanje i provedbu ovrhe.

Članak 21.

Radi jačanja procesne discipline stranaka predloženim stavkom 3. članka 35. OZ-a propisuje se da će sud odbaciti rješenjem prijedlog za ovrhu koji ne sadrži sve Zakonom propisane podatke, ne pozivajući predlagatelja da ga dopuni ili ispravi. Navedeno je potrebno propisati jer Zakon o parničnom postupku, koji se supsidijarno primjenjuje u ovršnom postupku (članak 19. OZ-a), drugacije uređuje postupanje suda u tom slučaju.

Članak 22.

Predložena izmjena potrebna je zbog nove Glave četrnaest a, kojom je uređena ovrha na vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod središnje depozitarne agencije.

Članak 23.

Novim člankom 39. odredbe o stvarnoj nadležnosti sudova za provedbu ovrhe unesene su u Ovršni zakon - po uzoru na Zakon o parničnom postupku. U osnovi se pritom polazi od rješenja kakvo je bilo u Zakonu o sudovima. Ipak, dodatno se razrađuje pitanje funkcionalne nadležnosti za obavljanje pojedinih radnji u ovršnom postupku između suda nadležnog za određivanje ovrhe i onoga nadležnog za provedbu ovrhe. Način na koji je to učinjeno slijedi stavove izražene glede toga u praksi.

Članak 24.

Predloženim izmjenama članka 44. OZ-a obavljena su redakcijska poboljšanja u uređenju toga članka.

Članak 25.

Izmjene naziva Glave pete i naslova 1. Odjeljka te Glave predlažu se radi njihova redakcijskog usklađivanja s predloženim izmjenama i dopunama uređenja o pravnim lijekovima protiv rješenja o ovrsi.

Članak 26.

Budući da je razdvajanje jedinstvenog pravnog lijeka - žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave - na dva nova pravna lijeka: žalbu i prigovor, obavljeno ZIDOZ 173/03., ocijenjeno kao konceptijski i redakcijski promašaj, ovaj prijedlog polazi od stajališta da je potrebno ostvariti ponovno spajanje tih pravnih lijekova u jedan. Stoga su u novom članku 46. stavku 1. primjerice navedeni razlozi zbog kojih se taj pravni lijek može izjaviti. Pritom se izriječom navedeni razlozi podudaraju s onima zbog kojih se prije ZIDOZ 173/03. mogla izjaviti žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave. Podredno taj se pravni lijek može izjaviti zbog razloga zbog kojih se može izjaviti žalba u parničnom postupku (članak 19. stavak 1. OZ).

Novim stavcima 2. i 3. bilo je potrebno riješiti mogućnost iznošenja novih činjenica i dokaza u žalbi i to stoga što glede toga neće uvijek biti moguće na odgovarajući način primijeniti pravila o tom pravnom lijeku u parničnom postupku. Razlika prema parničnom postupku je u tome što se u tom postupku tuženiku omogućava da tijekom prvostupanjskog postupka iznosi nove činjenice i nove dokaze, dok u ovršnom postupku sud u pravilu donosi rješenje o ovrši prije nego što je ovršeniku omogućio da se izjasni o prijedlogu za ovrhu. Stoga, da bi se ovršeniku omogućilo da činjenično i dokazno potkrijepi svoju žalbu, trebalo je otvoriti mogućnost da u tom pravnom lijeku iznosi nove činjenice i nove dokaze.

Novim stavkom 4. ovršenik je izrijekom ovlašten pobijati rješenje o ovrši zbog stvarne i mjesne nenadležnosti suda, i to stoga što prije donošenja i dostave rješenja o ovrši nema u pravilu procesnih mogućnosti istaknuti prigovor nenadležnosti. Odgovarajuća primjena pravila o parničnom postupku ovdje ne dolazi u obzir jer u parničnom postupku tuženik može prigovoriti stvarnoj i mjesnoj nenadležnosti suda do upuštanja u raspravljanje o meritumu na prvom ročištu, dok presudu može pobijati zbog povrede pravila o ta dva oblika nadležnosti samo ako je prigovor nenadležnosti pravodobno istaknuo tijekom prvostupanjskog postupka.

Odredbama stavka 5. utvrđeni su razlozi na koje sud u povodu žalbe mora paziti po službenoj dužnosti - po uzoru na rješenje iz Ovršnoga zakona prije ZIDOZ 173/03.

Odredbom stavka 6. utvrđeni su slučajevi u kojima ovrhovoditelj može izjaviti žalbu protiv rješenja o ovrši, dok je odredbom stavka 7. naglašena načelna nesuspendivnost toga pravnog lijeka.

Clanak 27.

Buduci da je u novom uređenju jedinstvenog pravnog lijeka žalbe protiv rješenja o ovrši na temelju ovršne isprave članak 46.a postao suvišan, on je brisan zajedno s naslovom iznad toga članka.

Clanak 28.

Novim člankom 47. uređenje postupka u povodu žalbe protiv rješenja o ovrši na temelju ovršne isprave vraćeno je u stanje u kojem je bilo prije ZIDOZ 173/03. Time je omogućeno da već prvostupanjski sud može u nekim slučajevima prihvatiti žalbu. Ocijenjeno je, naime, da nije svrhovito angažirati žalbeni sud da odlučuje o žalbi u slučaju u kojem prvostupanjski sud može u povodu prigovora i na temelju dokaza ovršenika po prvi put temeljitije razmotriti postojanje pretpostavaka za određivanje ovrhe te o njima remonstrativno odlučiti. Prema važećem uređenju prvostupanjski sud mora nastaviti s provedbom ovrhe sve dok drugostupanjski sud ne odluci o žalbi iako je bjelodano da je žalba utemeljena, npr. zato što to nedvojbeno proizlazi iz ovršne isprave.

Ocijenjeno je da je rok od trideset dana, u kojem prema važećem uređenju drugostupanjski sud mora donijeti i otpremiti svoju odluku u povodu žalbe, nerealno kratak pa je stoga produžen na šezdeset dana.

Clanak 29.

Novim člankom 48. uređenje postupka u povodu žalbe zbog tzv. opozicijskih i opugnacijskih razloga vraćeno je na stanje prije ZIDOZ 173/03. jer je ocijenjeno da je način na koji je sada regulirana procedura u povodu prigovora protiv rješenja o ovrši na temelju ovršne isprave neprimjeren, s jedne strane, potrebama prakse, dok, s druge strane, onemogućava uvažavanje prigovora ovršenika čiju utemeljenost on može dokazati javnim ili javno ovjerenim ispravama, dakle ispravama iste kvalitete kojima je ovrhovoditelj dokazao postojanje svoje tražbine i legitimacije za traženje ovrhe. Naime, tzv. opozicijskim i opugnacijskim prigovorima dovodi se u pitanje dopuštenost ovrhe zato što su nakon vremena na koji se odnosi utvrđenje iz ovršne isprave o postojanju tražbine ovrhovoditelja nastale činjenice zbog kojih je ta tražbina prestala (npr. naknadnim ispunjenjem itd.) ili je prestala legitimacija ovrhovoditelja (npr. uslijed cesije na treću osobu). Zašto, naime, ne obustaviti ovrhu ako se utemeljenost takvih prigovora može nedvojbeno dokazati u ovršnom postupku pravomocnom presudom, potvrdom ovrhovoditelja na kojoj je njegov potpis ovjeren da je njegova tražbina namirena ili ugovorom o cesiji tražbine iz ovršne isprave na kojoj je potpis ovrhovoditelja također ovjeren? Važeće rješenje koje to ne dopušta nepotrebno opterećuje ovršni sud jer on mora i u slučaju kad je očigledno da nema osnove za nastavak postupka predmet držati otvorenim, odlučivati o mogućoj odgodi ovrhe, upućivati ovrhovoditelja na parnicu itd. Pored toga, upitna je ustavnost važećeg rješenja jer ono uskraćuje ovršeniku mogućnost da ispravama iste kvalitete kao što su one na temelju kojih je ovrhovoditelj dokazao postojanje pretpostavaka za ovrhu dokaže da su te pretpostavke naknadno prestale postojati (povreda načela propisanih člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske i člankom 6. stavkom 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda). Važeće je rješenje šikanozno u odnosu na ovršenika i zato što on mora trpjeti da njegova imovina bude blokirana i za vrijeme dok ovrhovoditelj koga je sud uputio na parnicu ne pokuša dokazati da njegova tražbina i dalje postoji unatoč tome što ovršenik njezin prestanak može dokazati javnim ispravama. Ako ovrhovoditelj pokrene parnicu radi dokazivanja da njegova tražbina i dalje postoji, može privremenim mjerama osiguranja, ako uvjeri sud da su pretpostavke za njihovo određivanje ispunjene, zaštititi svoju poziciju u odnosu na ovršenika.

Članak 30.

U novom uređenju žalbe protiv rješenja o ovrši na temelju ovršne isprave članci 48.a i 48.b postali su suvišni pa se stoga predlaže njihovo brisanje.

Članci 31. do 33.

Novim člancima 49. do 51. OZ-a uređen je institut tzv. izvanredne žalbe protiv rješenja o ovrši - žalbe koja se nakon pravomocnosti toga rješenja izjavljuje zbog tzv. opozicijskih i opugnacijskih razloga. Predloženo novo uređenje odgovara onome kakvo je bilo prije ZIDOZ 173/03.

Članak 34.

Novim člankom 52. razradeno je pravo ovršenika da traži naknadu onoga što je ovrhovoditelj od njega provedbom nedopuštene ovrhe neosnovano stekao te naknadu štete. Utvrđeni su i kriteriji za traženje naknade štete, između ostaloga, uvođenjem prava na traženje zakonske zatezne kamate. Jasnije definiranje tih prava ovršenika trebalo bi preventivno djelovati na mogućnost zlorabe ovrhe u slučajevima kad su pretpostavke za njezino traženje naknadno prestale.

Clanci 35. do 37.

Izmjenama i dopunama clanaka 53. i 54. OZ-a preciznije je uređena procedura u povodu prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

Clanci 38. do 40.

Izmjenama i dopunama clanaka 56. i 57. OZ-a preciznije je uređena procedura u povodu tzv. prigovora treće osobe (tzv. izlucni prigovor) te pravo na pokretanje tzv. izlucne parnice. O upucivanju na parnicu odlucivalo bi se rješenjem i to stoga da bi se strankama pružila prilika da podvrgnu kontroli odluku suda o tome treba li uopce nekoga uputiti na parnicu i koga treba uputiti. Predložena rješenja odgovaraju rješenjima iz uređenja instituta prije ZIDOZ 173/03. Clanak 56.a potrebno je brisati, jer je u suprotnosti s rješenjem predloženim izmijenjenim stavkom 3. clanka 56. OZ-a.

Clanak 41.

Predloženim dopunama clanka 58. OZ-a proširuju se slucajevi u kojima ovršenik može tražiti tzv. protuovrhu, cime se smanjuje potreba za pokretanjem posebnih parnica protiv ovrhovoditelja zbog stjecanja bez osnove. Tim se dopunama odgovara inicijativama u tom smislu iz prakse.

Clanak 42.

Stavak 4. clanka 59. brisan je jer je zbog nacelne dopuštenosti žalbe (predložena izmjena clanka 11. OZ-a) postao suvišan.

Clanci 43. do 47.

Izmijenjenim clancima 61., 62., 63. i 66. te novim clancima 64.a i 64.b institut odgode ovrhe se zapravo vraća u stanje u kojem je bio prije ZIDOZ 173/03. Naime, premda se tvrdilo da je jedno od ključnih poboljšanja koja se unose tim Zakonom upravo drukcije postavljanje instituta odgode ovrhe, naknadne analize, ali i iskustva iz prakse pokazala su da je važeće uređenje instituta iznevjerilo svoj cilj. To potvrđuje okolnost da su uvjeti za odgodu ovrhe, suprotno od onoga što se htjelo postići, do te mjere olakšani da nikada nije bilo tako jednostavno ishoditi odgodu ovrhe kao sada. Upravo su stoga predložene izmjene i dopune išle u pravcu reafirmacije mnogo strožeg režima koji je bio na snazi prije ZIDOZ 173/03., uz određena dodatna pooštrenja i funkcionalizacije.

Clanak 48.

Izmjenama i dopunama clanka 70. nastoje se prevladati dvojbe u praksi glede toga kojom imovinom odgovaraju za svoje obveze fizicke osobe koje ne obavljaju tzv. registriranu djelatnost i one, ukljucujuci i obrtnike, koji tu djelatnost obavljaju. Kad je u pitanju odgovornost fizickih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost, pošlo se od nacelnog stava da za sve njih trebaju vrijediti jedinstveni kriteriji. Ocijenjeno je, naime, da nema nikakvog razloga da odvjetnici, javni bilježnici, liječnici, stomatolozi, arhitekti, revizori itd. odgovaraju strože od obrtnika. Ako obrtnici žele ograniciti svoju odgovornost, mogu osnovati društvo s ogranicenom odgovornošću.

Clanak 49.

Novim clankom 77.a OZ-a uspostavlja se mogućnost izravnog traženja ovrhe protiv aktualnog vlasnika nekretnine na kojoj je upisano koje pravo koje vjerovnika ovlašćuje da svoju tražbinu namiri njezinom prodajom, i to na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik kad je steceno to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s ranijeg vlasnika na aktualnoga. Time su založnopravni, ali i fiducijarno osigurani vjerovnici oslobođeni potrebe da protiv novih vlasnika vode posebne hipotekarne parnice. Valja očekivati da će predloženo rješenje povećati razinu pravne sigurnosti vjerovnika, otkloniti potrebu vođenja suvišnih, često tegobnih, parnica te ubrzati prisilno ostvarenje tražbina iz nekretnina.

Clanak 50.

Izmjenom stavka 2. clanka 79. OZ-a pojašnjeno je da nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten, osim upisa promjene prava vlasništva, niti upis promjene drugog stvarnog prava utemeljen na raspoloži ovršenika.

Clanak 51.

Novim clankom 87. bitno je pojednostavljen postupak utvrđivanja vrijednosti nekretnine koji se često može otegnuti i na duže od godinu dana zbog sporosti u izradi elaborata vještaka o procjeni. Po novome bi sud vrijednost utvrđivao po slobodnoj ocjeni, omogućivši strankama da se prethodno o tome izjasne te pribavljajući potrebne podatke i od porezne uprave. Buduci da je krajnji kriterij za utvrđivanje vrijednosti nekretnine tržište (dražba) te s obzirom na to da se postupno prodajna cijena može smanjivati do jedne trećine pri drugoj prodaji, eventualne nepreciznosti u utvrđivanju vrijednosti nekretnine su praktično irelevantne.

Clanak 52.

Izmjenom stavka 2. clanka 91. ova se odredba pojašnjava.

Clanak 53.

Dopuna clanka 93. trebala bi spriječiti pojave u praksi da se kao kupci javljaju osobe koje su oslobođene plaćanja jamcevine, koje, nakon što ponude najvišu cijenu, ne uplaćuju kupovninu i tako dovode do anuliranja njezinih rezultata.

Clanak 54.

Izmijenjenim clankom 97. smanjena je najniža prodajna cijena za koju se nekretnina može prodati na prvom (dvije trećine utvrđene vrijednosti) i drugom (jedna trećina utvrđene vrijednosti) ročištu za dražbu. Ocijenjeno je da se takvim određenjem prodajnih cijena, s jedne strane, verificira na tržištu prava vrijednost nekretnine (potražnja), dok se, s druge strane, motiviraju stranke, dakle i ovršenik, da se što više uključe u pronalaženje potencijalnih kupaca. Do sada ovršenici nisu bili posebno poticani da se aktivno uključe u postizavanje što boljih rezultata na dražbama jer bi im u slučaju njihova neuspjeha nekretnina ostajala na raspolaganju. Time se u krajnjoj liniji dovodila u pitanje opća djelotvornost

ovršnopravnog sustava i slabila preventivna funkcija ovrhe.

Stavkom 6. stvorena je mogućnost zaštite ovrhovoditelja prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini ako se nekretnina ne uspije prodati.

Clanak 55.

Izmijenjenim stavkom 4. i predloženim novim stavkom 5. clanka 98. OZ-a propisuje se način dostave rješenja o dosudi (objava na oglasnoj ploči suda) te presumpcija njegove dostave određenim osobama protekom propisanog roka od isticanja na oglasnoj ploči, jer je ocijenjeno da takvo rješenje doprinosi ubrzanju i pojednostavljenju ovršnog postupka. Predloženim stavkom 6. operacionalizira se novina iz dopunjenog clanka 93. stavka 3. OZ-a.

Clanak 56.

Dopunama clanka 100. nastoje se prevenirati odnosno sankcionirati ponašanja sudionika u dražbama koji su oslobođeni davanja jamcevine. Naime, praksa pokazuje da su takvi kupci često programirano sabotirali dražbe izlicitiravši bez sankcija najvišu cijenu koju kasnije ne bi platili, zbog čega bi se dosuda nekretnine oglasila nevažećom.

Clanak 57.

Izmjenama i dopunama clanka 100.a razraden je institut oslobađanja od polaganja kupovnine uveden ZIDOZ 173/03.

Clanak 58.

Novim clankom 101. funkcionalizira se procedura zemljišnoknjižne operacionalizacije provedene prodaje nekretnine. Umjesto da se donose dvije sukcesivne odluke (rješenje o dosudi, pa naknadno zaključak odnosno rješenje o predaji nekretnine kupcu) po novome bi se donosilo samo jedno rješenje.

Clanak 59.

Novim clankom 101.a uredene su pretpostavke i procedura osiguranja kredita koji je kupac podigao radi kupnje nekretnine. Očekuje se da će se takvom novinom značajno olakšati dobivanje sredstava za kupnju nekretnina, što će svakako pridonijeti povećanju opće efikasnosti ovoga oblika ovrhe.

Clanak 60.

S obzirom na drukcije uredenje pitanja na koje se odnosi važeći clanak 103. OZ-a on je postao suvišan, pa je stoga predloženo njegovo brisanje. Navedena pitanja sada su uredena predloženim izmijenjenim clankom 97. OZ-a.

Clanci 61. i 62.

Izmjene i dopune članaka 105. i 106. OZ-a motivirane su terminološkim razlozima (uvodenje novog nazivlja za lokalne jedinice), ali i potrebom da se krug osoba koje se prioritetno namiruju u ovrsi na nekretnini reducira, i to stoga da bi se povećala sigurnost vjerovnika koji su svoje tražbine osigurali zasnivanjem hipoteke ili drugih prava u zemljišnim knjigama. Naime, naknadnim pojavljivanjem tzv. privilegiranih vjerovnika, može se pokazati da su stvarnopravna osiguranja izgubila svaku praktičnu vrijednost, što može ozbiljno ugroziti povjerenje u zemljišne knjige i kreditnu sposobnost pravnih subjekata. Kad su u pitanju pravne osobe, predloženim izmjenama se njihovi radnici kao potencijalni vjerovnici tretiraju kao i drugi neosigurani vjerovnici, analogno kao u stečaju. Ocijenjeno je da nema potrebe da se radnici privilegirano tretiraju u ovrsi kad im se takav tretman ne priznaje u stečaju.

Članak 63.

Predloženim izmjenama i dopunama članka 107. htjelo se prevenirati u buduće slučajeve u kojima bi se kupovina potrošila na namirenje troškova odvjetničkog zastupanja svih vjerovnika tako da za osigurane vjerovnike koji su se trebali prioritetno namiriti ne bi ništa preostalo.

Po novome bi se odvjetnički troškovi pojedinih stranaka namirivali po istom prednosnom redu kao i glavna tražbina.

Članak 64.

Izmijenjenim stavkom 4. članka 118. OZ-a zaokružuje se institut oslobadanja od polaganja kupovine (članak 100.a OZ).

Članak 65.

Članak 119. izmijenjen je kako bi se uskladio s izmijenjenim člankom 101. OZ i kako bi se uredila situacija kada je sud rješenjem o dosudi propustio odrediti brisanje prava i tereta upisanih u zemljišnoj knjizi. Za razliku od važećeg uređenja po kojem kupac može tužbom tražiti brisanje založnih prava čije je brisanje sud propustio odrediti, predloženim rješenjem omogućuje se kupcu da u istom ovršnom postupku predloži da sud odredi brisanje prava i tereta čije je brisanje propustio odrediti rješenjem o dosudi. Predloženim uređenjem izbjegava se pokretanje novih sudskih postupaka.

Članak 66.

Izmjena članka 120. OZ terminološke je prirode.

Članak 67.

Predloženim stavkom 1. članka 121. OZ-a propisuje se da ovrhovoditelj može već u prijedlogu za ovrhu prodajom nekretnine, a i kasnije sve do predaje nekretnine kupcu, zatražiti i njezino ispražnjenje te predaju kupcu, dok se stavkom 2. propisuje postupanje suda u tom slučaju.

Članak 68.

Novim člankom 121.a otvara se mogućnost iseljenja ovršenika i prije prodaje nekretnine, i to stoga da bi se tako ostvarile pretpostavke za što uspješniju prodaju nekretnine, što često zahtijeva i osiguranje mogućnosti njezina nesmetanog razgledavanja itd.

Clanci 69. i 70.

Dopunama članka 123. (stavak 5.) i članka 124. (stavak 4.) OZ-a ti se članci uskladuju s odredbama predloženog članka 121.a OZ-a.

Clanak 71.

Novim člankom 129. mijenjaju se struktura ovršnih radnji u ovrsi radi naplate novčanih tražbina na pokretninama te sadržaj prijedloga za ovrhu. Po novome bi ovrhovoditelj bio dužan predložiti tranferaciju pokretnina i njihovu predaju na cuvanje njemu ili trećoj osobi, ako se ne bi povjerile na prodaju komisonaru. Razloge tih konceptijskih izmjena treba tražiti u iskustvima stecenim u praksi da se ovrhe na pokretninama koje ostaju kod ovršenika ne uspijevaju provesti, jer potencijalni kupci zaziru od takvih kupovina, a zatim u nastojanju da se ovrhovoditelje navede na bitno veći i aktivniji angažman u takvim ovrhama.

Clanak 72.

Izmjena članka 130. potrebna je radi uskladiivanja s predloženim člankom 133.a.

Clanak 73.

Novim stavkom 3. članka 131. ovrhovoditelju se, s jedne strane, omogućava izbor pokretnina koje će se zaplijeniti, dok ga se, s druge strane, potiče da preuzme odgovornost za obavljeni izbor te da u ovršnom postupku zauzme bitno aktivniju ulogu.

Clanak 74.

Predložena izmjena članka 133. OZ u skladu je s izmjenama i dopunama odredaba članaka 129. do 131. OZ-a.

Clanak 75.

Novim člankom 133.a utvrđuje se dužnost ovrhovoditelja da pripremi provedbu transferacije pokretnina te postupak po kojem se ona obavlja.

Clanak 76.

Predloženom izmjenom članka 137. OZ-a odredbe o procjeni pokretnina uskladuju se s mogućnošću njihove prodaje preko javnih komisonara.

Clanak 77.

Buduci da se ocijenjeno da se prodaja pokretnina preko javnih komisionara treba iznova i drukcije urediti nego što je to sada prema odredbama clanaka 143.a do 143.f OZ-a, ti su clanci brisani.

Clanak 78.

Novim clancima 143.g do 143.t uređena je prodaja preko javnih komisionara (143.g do 143.o) te prodaja motornih vozila (clanci 143.p do 143.t).

Novim uređenjem prodaje preko javnih komisionara utvrđene su pretpostavke i postupak za stjecanje svojstva takvog komisionara, određeno je tko obavlja nadzor nad njihovim radom, definirani su njihov status, dužnost osiguranja od odgovornosti, povjeravanje prodaje, izlaganje i objavljivanje podataka o pokretninama, reguliran je način prodaje predmeta ovrhe te predaje sudu postignute prodajne cijene. Takvim se uređenjem htjelo osigurati objektivizirane uvjete za stjecanje statusa javnih komisionara i za nadzor nad njihovom djelatnošću, stimulativnu, ali ipak kontroliranu mogućnost lukrativnog poslovanja, stvaranje uvjeta za što uspješniju prodaju pokretnina, cijele rezultate sud moći kontrolirati.

Posebno uređenje prodaje motornih vozila pretpostavlja mogućnost pribavljanja podataka o vlasništvu ovršenika nad takvim vozilima. Zato se ovrha na tim vozilima u pogledu stjecanja založnog prava približava ovrsi na nekretninama. Samo oduzimanje, čuvanje i procjena vozila ostvaruje se analogno kao kod drugih pokretnina. Prodaja se u pravilu provodi javnom dražbom. Uvodi se mogućnost anonimnog sudjelovanja na dražbi, kako bi se kupac zaštitio od mogućih sukoba s ovršenikom. Tome je prilagodena mogućnost da se registracija vozila na kupca obavi neovisno o ovršeniku, uz očuvanje kupceve anonimnosti.

Clanci 79. i 80.

Izmjene u numeraciji odjeljaka 4. i 5. Glave jedanaeste OZ-a uvjetovane su uvođenjem novih odjeljaka u taj Zakon.

Clanak 81.

Predloženim odredbama clanka 146.a i 146.b predlaže se osnivanje očevidnika nekretnina koje se prodaju u ovršnom postupku i onih pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku čija je procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna, koji bi vodila Hrvatska gospodarska komora. Ocijenjeno je da će se time doprinijeti bržoj prodaji nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku jer će se omogućiti njihovim potencijalnim kupcima da na jednostavan način dođu do svih podataka o nekretninama i pokretninama koje se prodaju u ovršnom postupku (za nekretnine: do podataka o katastarskoj cestici, katastarskoj općini, površini i adresi nekretnine, procijenjenoj vrijednosti, drugim uvjetima prodaje itd.; za pokretnine: do podataka kojima se pokretnina može identificirati ako se radi o pojedinačno određenoj stvari, odnosno o njezinoj vrsti, količini i kvaliteti ako se radi o stvarima određenima po rodu i količini prema podacima iz zapisnika o pljenidbi, o procijenjenoj vrijednosti pokretne stvari, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu).

Clanak 82.

Predloženim izmjenama clanka 177. OZ-a otklonjene su redakcijske i koncepcijske greške koje su u toj odredbi učinjene ZIDOZ 173/03. Njima se poslodavcu osigurava ustavno pravo da sudjeluje u postupku u kojem ce se provjeriti je li zaista nešto propustio isplatiti ovrhovoditelju iz zaplijenjene place ovršenika te Ustavom zajamceno pravo na žalbu (clanak 18. Ustava Republike Hrvatske) protiv rješenja kojim mu se nalaže da ovrhovoditelju to plati.

Clanak 83.

Izmjenama i dopunama clanka 178. OZ-a izjavi dužnika kojom pristaje na zapljenu place pridaju se analogne pravozaštitne funkcije kao i zadužnici. Ona ima znacenje pravnog posla analogno clanku 72. stavak 1. OZ-a, odnosno ucinak pravomocnog rješenja o ovrsi kad se na temelju nje naplata neposredno traži od poslodavca, a znacenje opce ovršne isprave kad se na temelju nje ovrha traži na drugim predmetima ovrhe.

Prema novom uredenju dužniku je prepušteno da odluci hoce li pristati na zapljenu cijele ili dijela svoje place. Takvim se rješenjem povećava opca kreditna sposobnost ovršenika i potvrđuje stav koji je vec prije došao do izražaja u OZ-u da dužnici moraju moci slobodno raspolagati svom svojom imovinom i da su u ovom kontekstu zapravo suvišna zaštitna ogranicenja. Sukladno predloženom stavku 5. isto uredenje primjenjivalo bi se i na jamca koji je dao suglasnost kojom pristaje na zapljenu place.

Clanak 84.

Prema reakcijama u praksi i doktrini jedan od vecih promašaja ZIDOZ 173/03. bilo je uvođenje dužnosti banaka da promptno obavljaju transfer sredstava s racuna ovršenika na racun ovrhovoditelja, ne omogucavajući ovršeniku da eventualno ishodi odgodu ovrhe. Gotovo odmah nakon stupanja na snagu toga Zakona uocene su opasnosti takvoga rješenja, zapravo mogucnosti njegove zlouporabe. Stoga se predloženim izmjenama clanka 180. OZ-a uredenje ovrhe na tražbini po racunu vratilo u stanje u kojem je bilo prije ZIDOZ 173/03., u stanje koje je kao funkcionalno i primjereno bilo opeprihvaceno u praksi.

Clanak 85.

Novim clankom 180.a razriješeno je pitanje kada se ovrha na tražbini po racunu smatra provedenom. Izabrana solucija odgovara prirodni provedbe te ovrhe - okolnosti da se dostavom rješenja o ovrsi banci ostvaruju zapljena novcane tražbine ovršenika prema banci te njezin prijenos na ovrhovoditelja radi naplate. Nakon toga momenta zapravo prestaje svaka daljnja uloga suda u ostvarivanju tražbine ovrhovoditelja. Odnos između stranaka i banke kao ovršenikova dužnika mora se razriješiti u eventualnim parnicama. Ovršni sud nije proceduralno osposobljen za rješavanje takvih pitanja.

Da bi se ovrhovoditelju omogucilo da eventualno predloži promjenu sredstva i predmeta ovrhe, za to mu je određen rok od šest mjeseci od dostave rješenja o ovrsi banci.

Clanci 86. i 87.

Izmjenom naslova iznad clanka 183. i izmjenom clanka 183.a noveliran je institut zadužnice. Tzv. obicna zadužnica dobila je svoj standardni naziv zadužnica. Mogucnost izdavanja bjanko zadužnice proširena je sa dužnika trgovaca na sve dužnike - fizicke i pravne

osobe.

Ocijenjeno je, naime, da je ograničavanje izdavanja bjanko zadužnica samo na trgovce nepotrebno jer je praksa pokazala potrebu za što širom upotrebom toga instrumenta osiguranja placanja, ali i naplate tražbina. Očekuje se da će se bjanko zadužnica početi u mnogo većoj mjeri koristiti u bankarskoj praksi, ali i u praksi izdavatelja kreditnih kartica, što će značajno smanjiti potrebu za vodenjem parnica radi pribavljanja ovršnih isprava. Vjerovnici će, naime, moći izravno na temelju zadužnica tražiti ovrhu.

Clanak 88.

Osnivanjem Središnje depozitarne agencije i uspostavljanjem evidencija vrijednosnica koje ona vodi, postalo je potrebno posebno urediti ovrhu i nad tim često vrlo značajnim dijelom imovine dužnika. Takva je ovrha uređena novim člancima 198.a do 198.f, po uzoru na ovrhu na dionicama za koje nije izdana isprava o dionici, odnosno na udjelima i poslovnim udjelima, uz odgovarajuću primjenu pravila o ovrsi na pokretninama.

Clanak 89.

Izmjene u članku 204. su terminološkog karaktera.

Clanak 90.

Izmjene naziva 2. Odjeljka Glave šesnaeste OZ-a uvjetovane su terminološkim razlozima (v. definiciju pojma banke u dopunjenom članku 2. OZ-a).

Clanak 91.

Izmjenom članka 205. OZ-a preciznije su utvrđeni kriteriji za određivanje mjesne nadležnosti suda za određivanje ovrhe protiv Republike Hrvatske i drugih javno pravnih osoba. Njime se samo slijedio trend izražen već u Zakonu o izmjenama i dopunama ZPP-a iz 2003. godine o uspostavljanju posebnih kriterija za određivanje mjesne nadležnosti za sporove protiv Republike Hrvatske.

Clanak 92.

Izmjene i dopune članka 206. uvjetovane su potrebom povećanja razine pravne sigurnosti (zamjena kriterija dostave kriterijem primitka rješenja o ovrsi kao osnove za određivanje prednosnog reda u naplati - izmijenjeni stavci 1. i 2.), zaštite ovrhovoditelja (stroga namjena izdvojenih sredstava u slučaju odgode ovrhe - dopunjeni stavak 5.) te rasterećenja ovršnog suda od rješavanja spornih pitanja (odlučivanje o zahtjevu za naknadu štete - novi stavak 7.).

Clanak 93.

Izmjenama članka 207. OZ-a trebala bi se pojednostavniti procedura ovrhe na novčanju tražbini ovršenika po računima kod banaka. To se nastoji postići uvođenjem obveze ovrhovoditelja da ovrhu zatraži na sredstvima na svim računima ovršenika, pri čemu bi se ovrha provodila preko tzv. glavnog računa. Povećanju sigurnosti ovrhovoditelja trebala bi pridonijeti i mogućnost tzv. prethodne blokade svih računa ovršenika.

Clanak 94.

Novim clankom 208. OZ-a uređena je procedura naplate novčane tražbine ovrhovoditelja iz sredstava na računima kod pojedinih banaka u zemlji preko banke kod koje se vodi ovršenikov tzv. glavni račun. Novim uređenjem te procedure prevladane su stanovite nejasnoće iz Zakona o platnom prometu u zemlji glede toga jesu li druge banke dužne i uz koje uvjete prebacivati sredstva s računa ovršenika koje one vode na njegov glavni račun.

Clanak 95.

O razlozima za izmjene clanka 209. v. obrazloženje uz izmijenjeni clanak 206. OZ-a.

Clanak 96.

Izmjene i dopune clanka 211. OZ-a izvršene su radi otklanjanja dvojbi u praksi glede toga što znače rijeci «bez odgode», a zatim i radi otklanjanja mogućih dvojbi o primjenjivosti odredaba novoga clanka 180.a i u ovrsi na tražbinama po računu pravnih osoba kod banke.

Clanak 97.

Izmjene i dopune clanka 212. OZ-a izvršene su radi uskladjivanja pravila o ovrsi prema solidarnim ovršenicama s promjenama koje su općenito obavljene u ovrsi na novčanoj tražbini ovršenika pravne osobe po računu kod banke.

Clanak 98.

Clanak 213. OZ-a brisan kao suvišni.

Clanak 99.

Izmjenom clanka 215. OZ-a otklonjena je neusklađenost između OZ-a i Zakona o platnom prometu koji fizičke osobe koje obavljaju registriranu djelatnost izjednačava kod provedbe rješenja o ovrsi sa pravnim osobama, dok ih OZ različito tretira, te je sad rješena dvojba bankama kako provoditi ovrhu na računu fizičkih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost.

Clanci 100. i 101.

Uvođenjem novog clanka 216.a popunjena je zakonska praznina utvrđivanjem pravila o mjesnoj nadležnosti suda za odlučivanje o prijedlogu za izricanje sudskih penala.

Izmjenom stavka 1. clanka 217. određivanje sudskih penala kao posrednog sredstva ovrhe učinjeno je neovisnim od pravila obveznoga prava o tome. Time je to sredstvo ovrhe postalo u cijelosti autonomnim ovršopravnim institutom.

Novim stavkom 7. clanka 217. htjelo se staviti izvan dvojbe da vremenska ograničenja za traženje ovrhe radi ostvarenja nekih nenovčanih tražbina vrijede i za sudske penale.

Clanak 102.

Izmjenom stavka 1. clanka 231. OZ-a dana je ovlast sudu da odredi rok u kojem je ovrhovoditelj ovlašten na trošak ovršenika povjeriti obavljanje dužne radnje drugoj osobi ili je sam obaviti.

Clanak 103.

Novim clancima 252.a do 252.l sudjelovanje javnih bilježnika u ovrshi ureduje se na drugaciji nacin od onog kako je to bilo propisano ZIDOZ 173/03.

Prema uredenju koje je bilo uvedeno Zakonom o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 173/03.) sudjelovanje javnih bilježnika u ovršnom postupku bilo je utvrđeno na dva nacina. S jedne strane, javni bilježnici su dobili ovlaštenje da određuju ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava i da je provode, osim ovrhu na pokretninama, a s druge da provode neke ovrhe na temelju ovršnih isprava.

Takav je pristup ocijenjen s nacelnog aspekta upitnim, a s provedbenog aspekta teško ostvariv.

Povjeravanje javnim bilježnicima svih ovlasti suda u ovršnom postupku na temelju vjerodostojne isprave, ukljucujuci i odlucivanje o nizu gradanskopravnih stvari u tzv. pridruženim kognicijskim postupcima, dovodilo je u pitanje pravo na pravicno sudenje pred sudom u takvim stvarima zajamceno clankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske i clankom 6. stavkom 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Takoder, pretvaranje javnih bilježnika u službu ovrhe, dakle jedne represivne državne funkcije, u protivnosti je i s tradicionalnom koncepcijom javnobilježnicke službe kao preventivne pravne zaštite, a javnih bilježnika kao nepristranih povjerenika stranaka, te bi javni bilježnici teško mogli osigurati da pored svih zadata koje su im povjerene obavljaju i zadacu ovršnih sudaca i sudskih ovršitelja.

Brojni prigovori takvom uredenju odnosili su se na nedostatke u uredenju sudjelovanja javnih bilježnika u ovrshi i na nedorečenost, pa i kontradiktornost toga uredjenja. Zbog tih razloga su Zakonom o izmjenama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 151/04.) odredbe o takvom sudjelovanju javnih bilježnika u ovrshi brisane.

Prema predloženom uredenju javnim bi se bilježnicima povjerilo samo određivanje ovrhe na temelju vjerodostojne isprave i obavljanje dostave rješenja o ovrshi te stavljanje klauzula pravo mocnosti i ovršnosti na rješenja o ovrshi ako ovršenik ne bi pravodobno podnio prigovor.

Ustavnopravna osnova za takvo ovlaštenje javnih bilježnika je u uvjetnosti određivanja ovrhe na temelju vjerodostojne isprave. Ako ovršenik ne prigovori rješenju o ovrshi, smatrat ce se da nije iskoristio svoje pravo da zahtijeva da se o njegovoj navodnoj obvezi gradanskopravne naravi provede rasprava pred sudom. Time bi on prešutno ocitovao svoj pristanak na nadležnost javnog bilježnika kao svojevrsnog arbitra da odluci o postojanju njegove obveze i da odredi ovrhu.

Predloženo rješenje nije u protivnosti sa svrhom javnobilježnicke službe jer bi javni

bilježnici ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava određivali na temelju presumirane suglasnosti stranaka. Cim bi se ovršenik tome usprotivio podnošenjem prigovora, predmet bi se ustupao sudu.

Očekuje se da će na predloženi način značajno rasteretiti sudovi, jer će javni bilježnici određivati ovrhe na temelju vjerodostojnih isprava, od kojih će do osamdeset posto, kako praksa pokazuje, postati pravomoćno bez podnošenja prigovora – dakle bez potrebe angažiranja suda.

Otvaranjem mogućnosti da se ovrhovoditelj, na temelju pravomoćnog rješenja o ovrsi koje je donio javni bilježnik, može izravno obratiti banci ili poslodavcu ovršenika i naplatu svoje tražbine ostvari izvansudskim putem, dopunski će rasteretiti sudove.

Da bi se izbjegle moguće komplikacije u organizaciji distribucije prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava pojedinim javnim bilježnicima, predloženo je rješenje po kojemu ovrhovoditelj sam bira kojem će se javnom bilježniku obratiti radi izdavanja rješenja o ovrsi.

Otvaranjem mogućnosti da javni bilježnik općenito odredi ovrhu na imovini ovršenika, stvorena je, s jedne strane, osnova za naplatu tražbine ovrhovoditelja kod banke i drugih isplatioca izvansudskim putem, bez potrebe specificiranja predmeta ovrhe, dok je, s druge strane, ovrhovoditelju omogućeno da se obrati sudu i zatraži od suda da odredi ovrhu novim sredstvom ovrhe i na novom predmetu ovrhe kao da je ovrha prethodno bila određena na predmetu ili sredstvu na kojem se nije mogla provesti.

Predloženi sustav sudjelovanja javnih bilježnika u ovrsi ograničen je, dakle, samo na određivanje ovrhe - javni bilježnici ne bi sami provodili ovrhu. Oni bi eventualno mogli samo obavljati neke ovršne radnje kako je to predviđeno za pojedine vrste ovrhe.

Članak 104.

Novim člankom 254.a riješeno je pitanje stvarne nadležnosti za određivanje i provedbu osiguranja, analogno kao i za određivanje ovrhe (v. obrazloženje uz članak 20. – novi članci 33.a i 33.b OZ-a).

Članci 105. do 108.

Ovim odredbama izvršene su određene terminološke prilagodbe (naziv Glave dvadeset i sedme OZ-a), izričito je predviđena mogućnost zalaganja vrijednosnica kod Središnje depozitarne agencije (nova točka 12. članka 262. OZ-a), otklonjene neke redakcijske nepreciznosti u zakonskom tekstu (izmjena članka 265.) te izvršeno usklađenje članka 269. stavaka 1. i 2. s dopunjenim člankom 262. OZ-a.

Članci 109. do 117.

Novim uređenjem htjelo se najprije u osnovi sustav sudskog i javnobilježničkog tzv.

fiducijarnoga osiguranja vratiti u stanje u kakvom je bilo prije ZIDOZ 173/03., dakle urediti ga kao bezuvjetni prijenos vlasništva na stvari i prava s protivnika osiguranja (dužnika, fiducijanta) na predlagatelja osiguranja (vjerovnika, fiducijara). Fiducijarno osiguranje uvedeno ZIDOZ 173/03. kao uvjetan prijenos vlasništva na stvari ili prava, po uzoru na uredenje instituta iz Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, povezan je, prema gotovo općenitom stavu prakse (banaka, javnih bilježnika, pa i sudova), s takvim provedbenim teškocama i do te mjere oduzima institutu pravozaštitne prednosti koje je prije imao, da se u praksi počeo napuštati u korist založnopravnog osiguranja.

Fiducijarno osiguranje kako je bilo uređeno OZ-om prije ZIDOZ 173/03. omogućavalo je, naime, vjerovnicima da u ostvarivanju svojih prava ne samo izbjegnu parnicu radi stjecanja ovršne isprave, već i ovrhu, prisilnu sudsku prodaju predmeta osiguranja, kojoj se nužno mora pribjeći kod založnopravnog osiguranja. Kod fiducijarnog osiguranja prema prijašnjem uređenju vjerovnik je mogao sam prodati predmet osiguranja, a mogao je, ako dužnik ne bi iskoristio svoje pravo da zatraži javnobilježničku prodaju, odnosno ako ona ne bi uspjela, zadržati predmet osiguranja kao punopravni vlasnik ili nositelj prava umjesto isplate. Prema važećem uređenju predmet osiguranja se uvijek mora prodati.

Ključni nedostatak sada važećeg uređenja jeste u tome što se zbog uvjetne prirode fiducijarnoga osiguranja uzima da je dužnik iznova postao vlasnikom stvari ili prava čim njegova obveza prema vjerovniku prestane (npr. ispunjenjem, prijebojem, novacijom itd.). Zbog toga treći (potencijalni kupac) nikada ne može sa sigurnošću znati je li vjerovnik koji želi prodati predmet osiguranja to ovlašten učiniti ili nije. U slučaju fiducijarnog osiguranja na nekretninama dovoljno je da dužnik pokrene parnicu radi utvrđenja da njegova obveza ne postoji, odnosno radi utvrđenja da vjerovnik više nije fiducijarni (tzv. prethodni) vlasnik i da ishodi zabilježbu tužbe u zemljišnim knjigama, pa da blokira ostvarenje tražbine vjerovnika jer nitko u takvim uvjetima neće htjeti kupiti spornu stvar.

Prema izvornom uređenju fiducijarnoga osiguranja prema OZ-u kao bezuvjetnom osiguranju vjerovnik je bio ovlašten uvijek prodati predmet osiguranja i kupac je uvijek bio zaštićen. Dužnik je u slučaju ispunjenja duga bio ovlašten tražiti vraćanje stvari u vlasništvo, odnosno povratni prijenos prava, ali nije mogao spriječiti valjanu prodaju predmeta osiguranja trećima. U praksi su fiducijarno osiguranje gotovo redovito koristile banke i do sada nije bilo, koliko je poznato, ozbiljnijih zlouporaba.

Fiducijarno osiguranje prema OZ-u kakvo je bilo prije ZIDOZ 173/03. je zbog svojih pravozaštitnih prednosti, jednostavnosti, efikasnosti, nižih troškova gotovo u potpunosti potisnulo založnopravno osiguranje. Ono se povoljno odrazilo i na opterećenost sudova jer se nisu morale voditi prisilne prodaje predmeta osiguranja kao kod založnopravnog osiguranja.

Zbog problema u usklađivanju fiducijarnog osiguranja zasnovanog prema uređenju prije ZIDOZ 173/03. s novim uređenjem nepotrebno je ugroženo osiguranje ranije danih kredita banaka, dok su zemljišnoknjižni odjeli dodatno opterećeni prevodenjem ranijih fiducijarnih osiguranja (sklopljenih prema OZ-u prije ZIDOZ 173/03.) na novi sustav uveden ZIDOZ 173/03.

Predloženim uređenjem iskoristile bi se pravozaštitne prednosti fiducijarnog osiguranja kao bezuvjetnoga osiguranja radi rasterećenja sudova, smanjenja troškova i povećanja opće efikasnosti ostvarivanja tražbina vjerovnika, a time i povećanja opće kreditne sposobnosti potencijalnih kreditoprimaca.

U usporedbi s uređenjem fiducijarnoga osiguranja prema OZ-u prije ZIDOZ 173/03. predloženim odredbama htjelo se uvesti dodatna poboljšanja izvornoga sustava u skladu sa zahtjevima prakse:

- predviđena je mogućnost da vjerovnik i dužnik već zasnovano fiducijarno osiguranje iskoriste i za osiguranje drugih tražbina (dopunsko fiducijarno osiguranje) (novi članak 274.d);

- otvorena je mogućnost dužniku, ako se stranke nisu drukcije sporazumjele, da predmet osiguranja prenesen na fiducijara založnopravno optereti u korist drugih vjerovnika, pri čemu je fiducijar osiguran u tom smislu da zadržava svoj položaj primarno osiguranog vjerovnika (novi članak 274.i);

- predviđeno je da fiducijarni vjerovnik predmet osiguranja može prodati samo preko javnog bilježnika (novi članak 274.f) pri čemu se na odgovarajući način primjenjuju pravila o prodaji odnosno unovčenju predmeta osiguranja kao predmeta ovrhe u ovršnom postupku (novi članak 274.g);

- omogućeno je da nakon dospelosti osigurane tražbine unovčenje predmeta osiguranja traži i protivnik osiguranja (novi članak 277.c).

Članak 118.

Izmjena točke 3. stavka 1. članka 284. potrebna je zbog usklađivanja ove odredbe s odredbama o sudjelovanju javnih bilježnika u ovršnom postupku.

Članak 119.

Predloženim izmjenama i dopunama stavka 1. članka 285. trebalo bi postići da se i platnom nalogu i rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave (koje sadrži u sebi platni nalog) prida značenje prvostupanjske odluke u povodu koje se opasnost da će ostvarenje tražbine predlagatelja osiguranja biti ugroženo ako protiv tih odluka protivnik osiguranja podnese prigovor, ali samo ako su te odluke utemeljene na javnim ili javno ovjеровljenim ispravama ili mjenici i ceku kao vjerodostojnim ispravama. Time bi bilo otklonjeno nepotrebno radikalno oduzimanje takvoga značenja svim vjerodostojnim ispravama učinjeno ZIDOZ 173/03. Javne isprave i privatne ovjеровljene isprave te mjenice i cek same po sebi u velikoj mjeri dokazuju postojanje tražbine na koju se odnose da to opravdava predloženu izmjenu.

Novim stavkom 3. članka 285. htjelo se protivniku osiguranja izrijekom omogućiti da tijekom postupka osiguranja ishodi ukidanje prethodne mjere ako naknadno dokaže da je opasnost prestala, odnosno da od početka nije postojala. Time se u tom pogledu uspostavlja jednakost položaja predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja u postupku osiguranja prethodnim mjerama.

Članak 120.

Predloženom izmjenom članka 287. stavka 1. točke 2. ta se odredba usklađuje s

izmijenjenim clankom 262. OZ-a.

Clanak 121.

Rokovi od tri odnosno osam dana uvedeni ZIDOZ 173/03. u praksi su se pokazali nepotrebno prekratki za pripremu žalbe, odnosno kad je drugostupanjski sud u pitanju za donošenje i otpremu odluke u povodu žalbe protiv rješenja o određivanju privremene mjere. Zato su predloženi dulji, primjereniji rokovi.

Clanak 122.

Predloženom dopunom clanak 307. uskladuje se s izmijenjenim i dopunjenim clankom 285. OZ-a.

Clanak 123.

Propisivanjem dužnost davanja podataka predviđenih novim clankom 16.b želi se povećati efikasnost ovrhe. Upravo zbog toga novim clancima 307.v i 307.z propisana je i prekršajna odgovornost za povredu obveza iz clanka 16.b.

Clanak 124.

Odredbama clanka 124. utvrđena su pravila glede prijelaznog režima za odredbe predloženoga Zakona. Njegove se odredbe primjenjuju u ovršnim postupcima i postupcima osiguranja pokrenutima nakon njegova stupanja na snagu, te i u postupcima koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovog Zakona ako se nakon njegovog stupanja na snagu ukine prvostupanjska odluka i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Clanak 125.

Odredbama ovoga clanka propisana je odgoda primjene clanka 78. (clanci 143.g do 143.t) i 103. ovoga Zakona (clanci 252.a do 252.l), budući da je za njihovu provedbu nužno donijeti ovim Zakonom utvrđene podzakonske akte.

Stavcima 2. i 3. propisuje se u kojim će se postupcima primjenjivati odredbe clanka 103. - odredbe toga clanka primjenjivat će se samo u predmetima u kojima je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave podnesen nakon toga dana. Na postupke po prijedlozima za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave pokrenute do dana početka primjene clanka 103. ovoga Zakona primjenjivat će se propisi o stvarnoj nadležnosti sudova koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Navedeno je potrebno propisati kako bi se omogućilo postupanje po prijedlozima za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u razdoblju od stupanja na snagu ovoga Zakona do početka primjene odredbe clanka 103., (kako u postupcima pokrenutima do dana stupanja na stupanja na snagu ovoga Zakona, tako i onima koji će biti pokrenuti od dana stupanja na snagu ovoga Zakona do dana početka primjene odredbe clanka 103.).

Clanak 126.

Odredbama clanka 126. propisan je režim primjene odredaba Ovršnog zakona na sporazume o osiguranju prijenosom vlasništva i prijenosom prava i na postupke njihova upisa u zemljišne knjige.

Clanak 127.

S obzirom da je ovim Zakonom uređena osnivanje ocevidnika nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku, prodaja pokretnina preko javnih komisionara, prodaja motornih vozila te sudjelovanje javnih bilježnika u ovrši, potrebno je odrediti rok za osnivanje ocevidnika nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku i donijeti podzakonske akte za njihovu provedbu, te se stoga clankom 127. propisuju rokovi za njihovo donošenje.

Clanak 128.

Ove su odredbe potrebne zbog usklađivanja s clankom 2. ovoga Zakona.

Clanak 129.

S obzirom na novo uređenje komisije prodaje u ovršnom postupku i javnobilježničkog i sudskog osiguranja prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava, trebalo je kao suvišne brisati odredbe clanaka 96., 97., 98., 102. stavka 2., 103. i 104. Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 173/03.).

Brisanjem clanka 103. ZIDOZ 173/03. stavlja se izvan snage retroaktivno djelovanje sustava fiducijarnog osiguranja uvedenog tim Zakonom, čime su direktno bila ugrožena prava fiducijarnih vjerovnika stecena prije njegova stupanja na snagu.

Clanak 130.

S obzirom da je stavkom 5. clanka 83. Zakona o radu plaća u smislu toga Zakona plaća u bruto iznosu u praksi su, kod utuživanja tih tražbina, nastali problemi u vezi s pitanjem aktivne legitimacije i preciziranja tužbenog zahtjeva – tko je ovlašten utužiti i naplatiti tražbine koji su sastavni dio bruto plaće. Naime, radnik bi, po stajalištu prakse, bio ovlašten utužiti i naplatiti samo neto iznos plaće (onaj koji se njemu izravno plaća) dok doprinose (uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju), poreze i prireze ne bi mogao utužiti i naplatiti. Radi prevladavanja tog problema predlaže se Zakon o parničnom postupku nadopuniti odredbom clanka 433.a kojom se propisuje sadržaj tužbenog zahtjeva, način naplate neto plaće te način naplate poreza, prireza i doprinosa, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju. Davanjem ovlasti poreznoj upravi da na temelju pravomoćne presude naplati poreze, prireze, doprinose i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju olakšava se položaj radnika, te se popunjava postojeća pravna praznina. Ocijenjeno je da to treba učiniti ovim Zakonom, jer su se nejasnoće u parničnom postupku, vezane za ostvarivanje navedenih tražbina, odražavale i na ovršni postupak.

Clanak 130. predložen je na inicijativu Ureda za socijalno partnerstvo Vlade Republike Hrvatske i Saveza samostalnih sindikata Hrvatske radi pokušaja ujednačavanja sudske prakse.

Clanak 131.

S obzirom da je nakon donošenja Ovršni zakon mijenjan i dopunjavan više puta, ovom odredbom ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Ovršnog zakona, što će adresatima omogućiti lakše snalaženje u tom Zakonu.

Clanak 132.

Propisuje se da ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

TEKST ODREDAVA OVRŠNOG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

D i o p r v i

Glava prva

OSNOVNE ODREDBE

Sadržaj Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje postupak po kojemu se provodi prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak) te osiguranje tražbine (postupak osiguranja), ako posebnim zakonom nije drukcije određeno.

(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na postupke ovrhe propisane posebnim zakonom.

Znacenje pojedinih izraza

Članak 2.

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju ova značenja:

1. izraz "tražbina" označava pravo na neko davanje, cinjenje, necinjenje ili trpljenje,
2. izraz "ovrhovoditelj" označava osobu koja je pokrenula postupak radi ovrhe neke tražbine te osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti,
3. izraz "predlagatelj osiguranja" označava osobu koja je pokrenula postupak radi osiguranja neke tražbine te osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti,
4. izraz "ovršnik" označava osobu protiv koje se tražbina ostvaruje,
5. izraz "protivnik osiguranja" označava osobu protiv koje se tražbina osigurava,
6. izraz "stranka" označava ovrhovoditelja i ovršenika te predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja,
7. izraz "sudionik" označava osobu koja u postupku ovrhe ili osiguranja nije stranka, a u postupku sudjeluje zbog toga što se u njemu odlučuje o nekom njezinu pravu ili zbog toga što za to ima pravni interes,
8. izraz "rješenje o ovrši" označava rješenje kojim je u cijelosti ili djelomice prihvaćen ovršni prijedlog ili kojim se ovrha određuje po službenoj dužnosti,

9. izraz "rješenje o osiguranju" označava rješenje kojim je u cijelosti ili djelomice prihvacen prijedlog za osiguranje ili kojim se po službenoj dužnosti određuje osiguranje,

10. izraz "sudski ovršitelj" označava sudskoga službenika koji po nalogu suda neposredno poduzima pojedine radnje u ovršnom postupku ili postupku osiguranja,

11. izraz "poljodjelac" označava osobu kojoj je poljoprivredna proizvodnja pretežni izvor prihoda.

Pokretanje postupka

Članak 3.

(1) Ovršni postupak pokrece se prijedlogom ovrhovoditelja, a postupak osiguranja prijedlogom predlagatelja osiguranja.

(2) Kad je zakonom određeno tijelo ili osoba koja nije nositelj određene tražbine ovlaštena pokrenuti postupak radi njegova ostvarenja ili osiguranja, to tijelo, odnosno osoba imaju u postupku položaj ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja.

(3) Ovršni postupak i postupak osiguranja pokrecu se i po službenoj dužnosti kad je to zakonom izrijekom određeno.

(4) Ako je postupak pokrenut prijedlogom nekoga tijela ili osobe koja nije nositelj tražbine, odnosno po službenoj dužnosti, radi ostvarenja ili osiguranja tražbine određene osobe, ta osoba može u postupku sudjelovati s ovlastima ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja, ali ne može poduzimati radnje koje bi sprjecavale provedbu postupka pokrenutoga po prijedlogu određenoga tijela ili osobe, odnosno po službenoj dužnosti.

(5) Ako tijelo ili osoba iz stavka 4. ovoga članka odluče povuci prijedlog kojim je postupak pokrenut, odnosno ako sud odluči obustaviti postupak pokrenut po službenoj dužnosti, osoba radi čije je tražbine postupak pokrenut može preuzeti vođenje postupka. Izjavu o preuzimanju postupka ta osoba mora dati u roku od petnaest dana od dana kad joj je dostavljena obavijest o povlačenju prijedloga odnosno o namjeri da se postupak obustavi.

(6) Kad su po zakonu neko tijelo ili osoba dužni dostaviti sudu određenu ovršnu ispravu ili ga na drugi način obavijestiti o postojanju razloga za pokretanje ovršnoga postupka ili postupka osiguranja po službenoj dužnosti, oni u tim postupcima nemaju položaj stranke.

Ogranicenje sredstava i predmeta ovrhe i osiguranja

Članak 5.

(1) Sud određuje ovrhu, odnosno osiguranje onim sredstvom i na onim predmetima koji su navedeni u ovršnom prijedlogu, odnosno prijedlogu za osiguranje.

(2) Ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe, odnosno osiguranja, sud će, na prijedlog ovršenika, odnosno protivnika osiguranja, ograniciti ovrhu, odnosno osiguranje samo na neke od tih sredstava, odnosno predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje ili osiguranje tražbine.

(3) Ako se rješenje o ovrsi na određenom predmetu ili sredstvu ne može provesti, ovrhovoditelj može radi namirenja iste tražbine predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe. U tom slučaju, sud će rješenjem odrediti da se ovrha nastavlja u skladu s ovrhovoditeljevim prijedlogom.

(4) Prijedlog u skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka ovrhovoditelj mora podnijeti u roku od dva mjeseca od dana kad je saznao da se rješenje o ovrsi ne može provesti, jer će sud inače obustaviti ovrhu.

Podnesci, ročišta i spisi

Članak 7.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja sud postupa na temelju podnesaka i drugih pisanih sastava.

(2) Sud održava ročište kad je to ovim Zakonom određeno ili kad smatra da je održavanje ročišta svrhovito.

(3) O ročištu, umjesto zapisnika, sudac može sastaviti službenu bilješku.

(4) Sud će izvan ročišta saslušati stranku ili sudionika u postupku ako je to predviđeno ovim Zakonom, ili ako smatra da je to potrebno radi razjašnjenja pojedinih pitanja ili ocitovanja o nekom prijedlogu stranke.

(5) Izostanak jedne ili objiju stranaka te sudionika s ročišta, ili njihovo neodazivanje pozivu suda radi saslušanja, ne sprječava sud da i dalje postupa.

(6) U ovršnom postupku i postupku osiguranja nema mirovanja postupka.

(7) Podnesci u ovršnom postupku podnose se u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Dostava

Članak 8.

(1) Pravnoj osobi koja je upisana u sudski ili drugi upisnik dostava se obavlja na adresu navedenu u prijedlogu. Ako dostava na adresu navedenu u prijedlogu ne uspije, dostava će se obaviti na adresu sjedišta upisanoga u upisnik. Ako dostava ne uspije ni na toj adresi, obavit će se isticanjem pisanog sastava koji je trebalo dostaviti na oglasnoj ploči suda. Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja pisanog sastava na oglasnoj ploči.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i na fizičke osobe koje obavljaju određenu upisanu djelatnost (obrtnici, trgovci pojedinci, javni bilježnici, odvjetnici, liječnici itd.) kad se tim osobama dostava obavlja u vezi s tom djelatnošću.

(3) Ako se određenim osobama, na temelju njihova zahtjeva i odobrenja predsjednika suda, dostava obavlja u sudu, pisani sastavi koja im upućuje sud polažu se za njih u posebne

pretince u za to određenoj prostoriji suda. Dostavu obavlja službena osoba suda. Pisani sastavi koja se dostavljaju preko pretinca ne smiju biti dostupna osobama kojima se dostavljaju prije nego što potpišu dostavnicu. Pisani sastavi se dostavljaju u zatvorenim omotnicama, u kojima se dostava obavlja preko pošte. Prigodom uzimanja moraju se preuzeti svi pisani sastavi položeni u pretinac.

(4) Na svako pisani sastav koje se dostavlja na način predviđen u stavku 3. ovoga članka naznačit će se dan kada je položen u pretinac osobe kojoj se dostava tako obavlja. Ako se pisani sastav ne podigne u roku od osam dana, dostava će se obaviti poštom ili na koji drugi zakonom predviđeni način.

(5) Predsjednik suda povući će odobrenje iz stavka 3. ovoga članka ako utvrdi da osoba kojoj je ona dana neredovito preuzima pisani sastav ili pokušava zloupotrijebiti takav način dostave.

(6) Kad je ovim Zakonom predviđeno da se dostava ili koja druga radnja obavlja preko javnoga bilježnika, dostava, odnosno radnja obavljaju se tako da javni bilježnik, na zahtjev ovlaštene osobe ili tijela, putem pošte ili neposredno, dostavi pisani sastav i o tome sastavi zapisnik, ovjereni prijepis kojega će dostaviti sudu.

Pravni lijekovi

Članak 11.

(1) Protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju može se izjaviti žalba samo kad je to ovim Zakonom dopušteno.

(2) Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se izjaviti prigovor.

(3) Žalba se izjavljuje u roku od osam dana od dana dostave provostupanjskoga rješenja, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(4) Žalba ne odgoda provedbu rješenja.

(5) Protiv zaključka nije dopušten pravni lijek.

(6) Ako je protiv rješenja dopuštena žalba, sud će spis umnožiti i prijepis spisa sa žalbom dostaviti drugostupanjskom sudu.

Revizija, ponavljanje postupka i povrat u prijašnje stanje

Članak 12.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja revizija i ponavljanje postupka nisu dopušteni, osim kad se ponavljanje postupka traži u slučaju iz članka 54. stavka 6. ovoga Zakona.

(2) Povrat u prijašnje stanje dopušten je samo zbog propuštanja roka za žalbu i prigovor.

Troškovi postupka

Clanak 14.

- (1) Troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja.
- (2) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužan je troškove postupka predujmiti u roku koji sud odredi. Sud će obustaviti ovrhu, odnosno osiguranje ako troškovi ne budu predujmljeni u tom roku, a bez toga se ovrha ili osiguranje ne mogu provesti. Ako u roku ne budu predujmljeni troškovi o kojima ovisi poduzimanje neke radnje o kojoj ne ovisi provedba ovrhe, ta se radnja neće provesti.
- (3) Troškove postupka pokrenutoga po službenoj dužnosti prethodno podmiruje sud iz svojih sredstava.
- (4) Ovršenik, odnosno protivnik osiguranja dužni su ovrhovoditelju, odnosno predlagatelju osiguranja naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili osiguranje.
- (5) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužni su ovršeniku, odnosno protivniku osiguranja naknaditi troškove koje su im neosnovano prouzročili.
- (6) Zahtjev za naknadu troškova podnosi se najkasnije u roku od trideset dana od dana završetka postupka.
- (7) O troškovima postupka odlučuje sud u ovršnom postupku i u tom postupku određuje, na prijedlog stranke, ovrhu radi njihova ostvarenja.
- (8) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja mogu već u ovršnom prijedlogu ili prijedlogu za osiguranje zatražiti da se, radi naplate predvidivih troškova postupka, odredi ovrha protiv ovršenika, odnosno protivnika osiguranja. Na temelju takvoga rješenja o ovrši sud će provesti mjere kojima se u korist ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja na dijelovima imovine ovršenika, odnosno protivnika osiguranja zasnivaju prava koja osiguravaju buduće namirenje troškova postupka.

Jamcevina

Clanak 15.

- (1) Kad ovaj Zakon propisuje davanje jamcevine, ona se daje polaganjem u sudski polog novca, dragocjenosti čiju je vrijednost lako utvrditi na tržištu i koje se mogu brzo i jednostavno unovčiti, vrijednosnih papira koji imaju burzovnu vrijednost ili štedne knjižice koja je izdana na donosioca, predavanjem stvari protivnoj stranci u zalog, izdavanjem bankarske garancije ili neopozivoga dokumentarnog akreditiva, uknjižbom hipoteke na nekretnini, prijenosom prava vlasništva u smislu članka 274., odnosno 279. ovoga Zakona ili na drugi prikladan način.

(2) Republika Hrvatska i jedinice lokalne samouprave i uprave te državna tijela nisu dužni dati osiguranje kad u postupku sudjeluju kao stranke.

(3) Na stvarima koje su predane u sudski polog protivna stranka stjece zakonsko založno pravo.

(4) Ako sud u ovršnom postupku ili postupku osiguranja odluci o pravu protivne stranke na naknadu štete ili troškova postupka u svezi s radnjom zbog poduzimanja koje je osiguranje dano, na njezin ce prijedlog istim rješenjem odluciti i o naplati utvrđene tražbine iz toga osiguranja.

Novcana kazna i kazna zatvora

Clanak 16.

(1) Kad je ovim Zakonom novcana kazna predvidena kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može izreci fizickim osobama u iznosu od 1.000,00 do 30.000,00 kuna, a pravnim osobama u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna. Zatvorska kazna predvidena ovim Zakonom izrice se od petnaest dana do tri mjeseca. Sud tijekom postupka može istoj osobi izreci više zatvorskih kazni za razlicita kažnjiva djela, a zbroj kazni u jednom postupku ovrhe ili osiguranja ne može prijeci šest mjeseci.

(2) Ako se novcana kazna izrice pravnoj osobi, sud ce izreci novcanu kaznu i odgovornim osobama u pravnoj osobi ako utvrdi da su te osobe cinom ili propustom prouzrocile kažnjivo djelo pravne osobe.

(3) Ako se osoba kojoj je sud, u skladu s ovim Zakonom, zaprijetio novcanom kaznom ne pokori nalogu suda, sud ce joj izreci tu kaznu i, u slucaju potrebe, zaprijetiti joj takvim novim kaznama, te ih izricati sve dok ta osoba ne postupi po nalogu suda.

(4) Ako fizicka osoba kojoj je izrecena novcana kazna ne plati tu kaznu u roku koji je određen odlukom suda, ta ce se kazna zamijeniti zatvorskom kaznom po pravilima kaznenoga prava o zamjeni novcane kazne zatvorskom kaznom. Ukupni zbroj zatvorskih kazni kojima su nekoj osobi zamijenjene izrecene novcane kazne ne može u istom postupku prijeci šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(5) Kad je ovim Zakonom predvideno da se zatvorska kazna može izreci kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može pojedinačno izreci u trajanju do *tri* mjeseca, s time da ukupni zbroj pojedinačno izrecenih zatvorskih kazni u istome ovršnom postupku ne može prijeci šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(6) Sud može zaprijetiti novcanom kaznom pravnim osobama, a odgovornim osobama u pravnoj osobi i drugim fizickim osobama novcanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ili kazniti novcanom kaznom pravnu osobu, odnosno kazniti novcanom kaznom ili zatvorskom kaznom odgovorne osobe u pravnoj osobi i druge fizicke osobe:

1. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzme određene radnje s ciljem skrivanja, oštećenja ili uništenja imovine ovršenika ili protivnika osiguranja,

2. ako poduzmu cine nasilja ili cine kojima mogu teško oštetiti ili ugroziti prava, sigurnost i dostojanstvo ovrhovoditelja i predlagatelja osiguranja ili drugih osoba koje sudjeluju u postupku ovrhe ili osiguranja,

3. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzmu radnje koje mogu dovesti do nenadoknadive ili teško nadoknadive štete za ovrhovoditelja ili predlagatelja osiguranja,

4. ako poduzmu radnje kojima se sud, sudski ovršitelj ili druge ovlaštene osobe ometaju u provedbi ovršnih radnji ili radnji osiguranja,

5. te u drugim slucajevima predvidenim zakonom.

(7) Zatvor iz stavka 6. ovoga clanka može, na temelju jedne odluke kojom je određen, trajati najduže trideset dana. Tijekom istoga postupka može se, u slucaju potrebe, protiv iste osobe ponovno odrediti zatvor. Ukupno trajanje zatvora određenoga protiv neke osobe tijekom istoga postupka ne može biti duže od šest mjeseci.

(8) Sud ce kazniti novcanom kaznom do 5.000,00 kuna fizicku osobu, odnosno do 20.000,00 kuna pravnu osobu koja u podnesku vrijeđa sud, stranku ili drugoga sudionika u postupku. Novcana kazna može se izreci i zastupniku stranke ako je on odgovoran za vrijeđanje suda. Na tu novcanu kaznu na odgovarajuci se nacin primjenjuju odredbe stavka 1. do 5. ovoga clanka.

(9) Novcana kazna prema odredbama ovoga clanka ne može se izreci protiv Republike Hrvatske i jedinica lokalne uprave i samouprave te njihovih tijela, a protiv odgovornih fizickih osoba u tim tijelima u svezi s njihovom službenom dužnošću ne može se izreci novcana kazna i zatvorska kazna.

(10) Zatvorska kazna izrecena prema odredbama ovoga Zakona izvršava se na nacin propisan za izvršenje zatvorske kazne izrecene u kaznenom postupku.

(11) Izrecenu novcanu kaznu i zatvorsku kaznu sud ce izvršiti po službenoj dužnosti, a troškovi izvršenja padaju na teret državnoga proračuna.

(12) Novcana kazna i zatvorska kazna u smislu odredaba ovoga clanka bez utjecaja su na kaznenu odgovornost osoba koje su u ovršnom postupku ili postupku osiguranja kažnjene novcanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ali ce se kazna izrecena prema odredbama ovoga Zakona uracunati u kaznu izrecenu u kaznenom postupku.

(13) Sud može zaprijetiti novcanom kaznom ili zatvorskom kaznom osobama iz stavka 6. ovoga clanka i u slucaju ako postoji osnovana bojazan da bi pravna ili fizicka osoba mogla pociniti kažnjivu radnju iz stavka 6. tocke 1. do 5. ovoga clanka, pri cemu može tim osobama naložiti ili zabraniti poduzimanje određenih radnji.

(14) Sud ce pri odabiru kazne ili prijetnji kaznom, odnosno odabiru vrste kazne, primijeniti blažu kaznu ako se njome može ostvariti ista svrha.

(15) O kažnjavanju novcanom kaznom i zatvorskom kaznom odlucuje sud rješenjem. Na rješenje o kažnjavanju dopuštena je žalba u roku od tri dana. O žalbi na rješenje o kažnjavanju odlucuje sud drugoga stupnja u roku od tri dana.

Prokazna izjava i prokazni popis imovine

Clanak 16a.

(1) Ako se stvari radi cijje se predaje ili isporuke ovrha vodi nisu uspjele pronaci kod ovršenika, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, dati pred sudom izjavu o tome gdje se one nalaze, odnosno da ih nema ili da ne zna gdje se nalaze (prokazna izjava).

(2) Ako je ovrha radi naplate novcane tražbine ostala bez uspjeha zato što se kod ovršenika nisu našle stvari na kojima bi se mogla provesti ovrha, ili zato što su nadene samo takve stvari koje ocito nisu dovoljne za namirenje s obzirom na njihovu neznatnu vrijednost, ili stvari koje su već opterecene založnim pravima trećih, ili stvari koje druge osobe traže za sebe, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, podnijeti sudu popis svoje imovine (prokazni popis imovine). Taj je popis ovršenik dužan sastaviti i podnijeti sudu u roku koji mu je sud odredio rješenjem iz stavka 7. ovoga clanka u dva primjerka s odgovarajucim priložima.

(3) U popisu iz stavka 2. ovoga clanka ovršenik mora naznaciti:

1. gdje se nalaze pojedine stvari koje cine njegovu imovinu,
2. gdje se nalaze i kome pripadaju tuđe stvari na kojima on ima određena imovinska prava,
3. prema kome ima kakvu novcanu ili koju drugu tražbinu,
4. koja druga prava cine njegovu imovinu,
5. ima li na racunima i kod koga novcana sredstva,
6. prima li i od koga placu ili mirovinu, odnosno ima li koje druge stalne ili povremene prihode,
7. ima li kakvu drugu imovinu.

(4) U popisu iz stavka 2. ovoga clanka ovršenik mora navesti podatke o pravnoj i cinjenicnoj osnovi svojih prava u odnosu na svaki dio imovine iz stavka 3. ovoga clanka te o dokazima, osobito ispravama, kojima se ona mogu potkrijepiti. Ako to bude potrebno, sud može zatražiti od ovršenika da dade i druge podatke na temelju kojih bi se imovina mogla pronaci.

(5) U izjavama iz stavka 1. i 2. ovoga clanka, koje ce potpisati pred sudom, ovršenik ce potvrditi da su podaci koje je dao točni i potpuni i da ništa od svoje imovine nije zatajio.

(6) Ministar pravosuda propisat ce obrazac izjava iz stavka 1. i 2. ovoga clanka.

(7) O prijedlogu za davanje prokazne izjave i prokaznoga popisa imovine sud odlučuje rješenjem kojim će ovršeniku zaprijetiti novčanom kaznom ako ne postupi u skladu s nalogom suda (članak 16).

(8) Prokazna se izjava daje javno na ročištu pred sudom.

(9) Ročište pred sudom održat će se i radi rasprave i potvrđivanja prokaznoga popisa imovine.

(10) Na javno ročište iz stavka 8. i 9. ovoga članka pozivaju se ovršenik i ovrhovoditelj, a oglas o ročištu objavit će se i na oglasnoj ploči suda. O tim će se ročištima sastaviti zapisnik.

(11) Ako ovršenik ne dode na ročišta iz stavka 8. i 9. ovoga članka bez osobito opravdanoga razloga ili ako odbije dati prokaznu izjavu ili prokazni popis imovine, sud će mu izreći novčanu kaznu i zaprijetiti mu novim novčanim kaznama koje će izricati sve dok se ovršenik ne pokori (članak 16.).

(12) Odredbe stavka 1. do 11. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i prema odgovornim osobama u ovršeniku pravnoj osobi.

(13) Radi prikupljanja podataka o imovini sud može, na prijedlog ovrhovoditelja, saslušati i druge osobe kao svjedoke, odnosno zatražiti očitovanje od drugih osoba ili tijela.

(14) Ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da se u međuvremenu stanje stvari bitno izmijenilo, sud može iznova naložiti ovršeniku davanje prokazne izjave odnosno prokaznoga popisa imovine po pravilima prethodnih stavaka ovoga članka.

(15) Za davanje neistinitih ili nepotpunih prokaznih izjava i prokaznih popisa imovine ovršenik i odgovorne osobe u ovršeniku pravnoj osobi odgovaraju kao za lažan iskaz u postupku pred sudom.

(16) Osobe ili tijela iz stavka 13. ovoga članka odgovaraju za davanje netočnih ili nepotpunih obavijesti kao za lažan iskaz u postupku pred sudom.

Ovršna isprava

Članak 21.

Ovršne isprave jesu:

1. ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba,
2. ovršna odluka donesena u upravnom postupku i ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ako zakonom nije drukcije određeno,
3. ovršna javnobilježnička isprava,
4. druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

Određivanje i naplata zatezних kamata

Clanak 27.

(1) Ako se nakon donošenja odluke, sklapanja nagodbe ili sastavljanja javnobilježnicke isprave izmijeni stopa zatezne kamate, sud će, na prijedlog bilo koje stranke, rješenjem odrediti naplatu zatezne kamate po izmijenjenoj stopi za vrijeme na koje se ta izmjena odnosi. Prijedlog za donošenje takvog rješenja može se podnijeti do dovršetka ovršnog postupka.

(2) Ako plaćanje zatezne kamate na troškove postupka nije određeno već u ovršnoj ispravi, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, u rješenju o ovrši odrediti naplatu tih kamata po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do naplate.

(3) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će odrediti naplatu zateznih kamata na troškove ovršnog postupka i osiguranja po propisanoj stopi od dana kada su ti troškovi učinjeni, odnosno plaćeni, do dana naplate.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka dopuštena je žalba.

Vjerodostojna isprava

Clanak 28.

(1) Vjerodostojna isprava je, prema ovom Zakonu, račun, mjenica i ček s protestom i povratnim računima kad je to potrebno za zasnivanje tražbine, javna isprava, izvadak iz ovjerenih poslovnih knjiga, po zakonu ovjerenjiva privatna isprava te isprava koja se po posebnim propisima smatra javnom ispravom. Računom se smatra i obracun kamata.

(2) Vjerodostojna isprava je podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

(3) Kad se iz vjerodostojne isprave ne vidi je li i kad je tražbina dospjela, ovrha će se odrediti ako ovrhovoditelj u prijedlogu za ovrhu navede datum dospelosti tražbine.

Uvjetna i uzajamna obveza

Clanak 30.

(1) Ako je obveza ovršenika utvrđena u ovršnoj ispravi uvjetovana prethodnim ili istovremenim ispunjenjem neke obveze ovrhovoditelja ili nastupanjem nekoga uvjeta, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, odrediti ovrhu ako on izjavi da je svoju obvezu ispunio, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ili da je uvjet nastupio.

(2) Smatrat će se da je ovrhovoditelj ispunio svoju obvezu, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ako je predmet dužne cinidbe položio u sudski ili javnobilježnički polog, ako to nije u protivnosti sa sadržajem njegove obveze utvrđene ovršnom ispravom.

Potvrda o ovršnosti

Clanak 33.

(1) Ako se prijedlog za ovrhu podnosi sudu koji o tražbini nije odlucivao u prvom stupnju, uz prijedlog se podnosi ovršna isprava, u izvorniku ili ovjerovljenom prijepisu, na kojoj je stavljena potvrda o ovršnosti.

(2) Potvrdu o ovršnosti daje sud, odnosno tijelo koje je odlucivalo o tražbini u prvom stupnju.

(3) Potvrdu o ovršnosti za izdavanje koje nisu bili ispunjeni zakonom propisani uvjeti ukinut će rješenjem isti sud, odnosno tijelo, na prijedlog ili po službenoj dužnosti.

Prijedlog za ovrhu

Clanak 35.

(1) Prijedlog za ovrhu mora sadržavati zahtjev za ovrhu u kojemu će biti naznacena ovršna ili vjerodostojna isprava na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelj i ovršenik, tražbina čije se ostvarenje traži te sredstvo kojim ovrhu treba provesti i, po potrebi, predmet u odnosu na koji ga treba provesti. Prijedlog mora sadržavati i druge podatke koji su potrebni za provedbu ovrhe.

(2) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati:

1. zahtjev da sud naloži ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjenicnim i čekovnim sporovima u roku od tri od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima, i

2. ovršni zahtjev iz stavka 1. ovoga članka.

Dostava rješenja o ovrsi

Clanak 38.

(1) Rješenje o ovrsi dostavlja se ovrhovoditelju i ovršeniku.

(2) Rješenje kojim se odbacuje ili odbija prijedlog za ovrhu doneseno prije nego što je ovršeniku bilo omogućeno da se o njemu ocituje dostavlja se samo ovrhovoditelju.

(3) Rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave dostavlja se prije pravomocnosti banci, odnosno štedionici kod koje se vode ovršenikovi računi te drugim osobama i tijelima kad je to potrebno radi provedbe ovrhe.

(4) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave dostavlja se osobama i tijelima iz stavka 3. ovoga članka tek pošto postane pravomocno.

(5) Rješenje o ovrsi na pokretnim stvarima doneseno na temelju ovršne isprave dostavlja se ovršeniku pri poduzimanju prve ovršne radnje, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(6) Rješenje o ovrsi na pokretnim stvarima doneseno na temelju vjerodostojne isprave dostavlja se ovršeniku prije pristupanja provedbi ovrhe (članak 40. stavak 3.).

(7) Ako sud koji je donio rješenje o ovrsi nije nadležan za provedbu ovrhe, uputit će svoje rješenje o ovrsi nadležnom sudu radi provedbe ovrhe.

Stvarna nadležnost

Clanak 39.

Za provedbu ovrhe stvarno je nadležan sud koji je nadležan za odlučivanje o ovršnom prijedlogu, ako zakonom nije drukcije odredno.

Ometanje sudskoga ovršitelja u radu

Clanak 44.

(1) Sudski ovršitelj je ovlašten udaljiti osobu koja ometa provedbu ovrhe, a prema okolnostima slucaja i zatražiti pomoc policije. Policija je dužna postupati po nalogu sudskoga ovršitelja. Sudski ovršitelj može, po potrebi, naložiti i upotrebu sile prema osobi koja ometa ovrhu.

(2) Sud može za provedbu ovrhe zatražiti i pomoc pravosudne policije na nacin i u postupku propisanom posebnim zakonom.

(3) Prema osobi koja ometa provedbu ovrhe sud može odrediti mjere propisane clankom 16. ovoga Zakona.

G l a v a p e t a

PRAVNI LIJEKOVI STRANAKA

Ovršenikova žalba

Clanak 46.

(1) Protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu:

1. ako isprava na temelju koje je ono doneseno nije ovršna isprava,
2. ako ta isprava nije stekla svojstvo ovršnosti,
3. ako je ona ukinuta, poništena, preinacena ili na drugi nacin stavljena izvan snage,
4. ako je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha,
5. ako je ovrha odredena na predmetu koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost ovrhe ogranicena,
6. zbog bitne povrede odredaba postupka,
7. zbog pogrešne primjene materijalnog prava i

8. zbog pogrešno odmjerene naknade troškova ovršnog postupka.

(2) Protiv rješenja iz članka 5. stavka 3. ovoga Zakona ovršenik može izjaviti žalbu samo ako se njime odredi ovrha na stvarima ili pravima koji su izuzeti od ovrhe.

(3) Ovršenik može podnijeti žalbu protiv rješenja o odbacivanju žalbe ili prigovora.

Ovrhovoditeljeva žalba

Članak 46.a

Ovrhovoditelj može izjaviti žalbu protiv:

1. rješenja o ovrsi ako je njime prekoračen njegov zahtjev ili zbog pogrešno odmjerene naknade troškova ovršnog postupka,
2. rješenja kojim je prijedlog za ovrhu odbijen ili odbacen i
3. rješenja o obustavljanju ovrhe.

Odlucivanje o žalbi

Članak 47.

(1) Radi provjere osnovanosti navoda žalbe sud prvoga stupnja može, po potrebi, saslušati stranke i druge sudionike te obaviti druge izvidaje.

(2) Drugostupanjski sud dužan je rješenje o žalbi donijeti i otpremiti u roku od trideset dana od dana kad ju je primio, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

Prigovor protiv rješenja o ovrsi

Članak 48.

Protiv rješenja o ovrsi ovršenik može u roku od osam dana podnijeti prigovor:

1. ako ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu, odnosno nije osigurao njeno ispunjenje ili ako nije nastupio drugi uvjet da bi mogao tražiti ispunjenje ovršenikove obveze (članak 30.),
2. ako su stranke javnom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom, koja je sastavljena nakon nastanka ovršne isprave, ugovorile da ovrhovoditelj privremeno ili uopće neće tražiti ovrhu,
3. ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave (članak 29.),
4. ako je tražbina prestala na temelju cinjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potjece odluka, odnosno nakon sklapanja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja javnobilježnicke isprave,
5. ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgodeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog cinjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potjece odluka, odnosno nakon sklapanja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja javnobilježnicke isprave, ili
6. ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odluceno ovršnom ispravom.

Clanak 48.a

- (1) Prigovor iz clanka 48. ovoga Zakona sud ce bez odgadanja dostaviti ovrhovoditelju obavještavajući ga da se o njemu može ocitovati u roku od osam dana.
- (2) Ako ovrhovoditelj prizna navode u prigovoru, sud ce obustaviti ovrhu.
- (3) Ako ovrhovoditelj ospori navode u prigovoru ili se ne ocituje, sud ce to bez odgadanja javiti ovršeniku i obavijestiti ga da u roku od petnaest dana može podnijeti tužbu kojom ce, iz razloga koje je naveo u prigovoru, zatražiti da se ovrha proglašeni nedopuštenom.
- (4) Ako ovršenik podnese tužbu iz stavka 3. ovoga clanka nakon isteka roka od petnaest dana ili iz razloga koje nije bio naveo u prigovoru, sud ce je odbaciti.
- (5) Ako se pravomocnom presudom utvrdi da ovrha nije dopuštena, sud ce, na ovršenikov prijedlog, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu.

Clanak 48.b

- (1) Ako ovršenik prigovoru priloži ispravu na temelju koje se na prvi pogled može zaključiti da je prigovor osnovan (pravomocna presuda, priznanica s ovjеровljenim ovrhovoditeljevim potpisom, poštanska uputnica i sl.), a ovrhovoditelj se u roku od osam dana ne ocituje o prigovoru, sud ce obustaviti ovrhu.
- (2) Ako ovrhovoditelj ospori navode u prigovoru, sud ce ga obavijestiti da u roku od 15 dana može podnijeti tužbu sa zahtjevom da se utvrdi da njegova tražbina nije prestala. Ako ovrhovoditelj ne podnese tu tužbu ili je podnese nakon isteka propisanog roka, pa ona bude odbacena, sud ce obustaviti ovrhu.
- (3) Smatrat ce se da je podnošenjem ovrhovoditeljeve tužbe ovrha odgodena, ali i tada ostaje na snazi zabilježba ovrhe, pljenidba stvari ili tražbine, odnosno cuvanje stvari, koji su određeni rješanjem o ovrsi.
- (4) Na zahtjev ovrhovoditelja koji je pravodobno podnio tužbu iz stavka 2. ovoga clanka, sud ce odrediti da ovršenik da jamcevinu.

Prigovor nakon proteka roka

Clanak 49.

- (1) Prigovor iz clanka 48. ovoga Zakona ovršenik može podnijeti i nakon pravomocnosti rješanja o ovrsi ako to iz opravdanih razloga nije mogao uciniti u propisanom roku.
- (2) Prigovor iz clanka 48. ovoga Zakona ovršenik može podnijeti sve do završetka ovrhe.
- (3) U prigovoru ovršenik mora obrazložiti zašto ga nije mogao podnijeti u propisanom roku i

priložiti, odnosno predložiti dokaze o tome. Ako bude smatrao da je to potrebno, sud će zakazati ročište radi ispitivanja opravdanosti razloga za podnošenje prigovora nakon propisanog roka. To ročište mora se zakazati najkasnije za petnaesti dan od dana podnošenja prigovora, odnosno, ako sud toga dana ne radi, za prvi sljedeći radni dan.

(4) Ako ovršenik ne postupi u skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka ili ako se ustanovi da je u propisanom roku mogao iznijeti razloge na kojima temelji prigovor, sud će odbaciti prigovor.

(5) Sud će odbaciti prigovor i ako ovršenik neopravdano izostane s ročišta iz stavka 3. ovoga članka na koje je bio uredno pozvan.

(6) Ako ne odbaci prigovor, sud će postupiti u skladu s odredbama članka 48.a i 48.b ovoga Zakona.

Članak 50.

Podnošenje prigovora iz članka 48.a i 49. i žalbe iz članka 49. stavka 6. ovoga Zakona ne sprječava provedbu ovrhe niti ispunjenje ovrhovoditeljeve tražbine.

Istodobno podnošenje žalbe i prigovora protiv rješenja o ovrsi

Članak 51.

Ako ovršenik protiv rješenja o ovrsi u isto vrijeme podnese žalbu i prigovor, sud neće postupati povodom prigovora dok ne primi rješenje o žalbi, a tada će to učiniti samo ako je drugostupanjski sud odbio ili odbacio žalbu.

Ovršenikovo pravo na naknadu štete

Članak 52.

(1) Ako se ovrha na temelju rješenja o ovrsi protiv kojeg je ovršenik podnio prigovor provede prije zaključenja glavne rasprave u parnici koju je ovršenik pokrenuo u skladu sa člankom 48.a stavkom 3. ovoga Zakona, ovršenik može, i bez ovrhovoditeljeva pristanka, preinaciti tužbu u toj parnici tako da zatraži da mu ovrhovoditelj vrati sve što je stekao ovrhom i da mu nadoknadi štetu koju je zbog toga pretrpio.

(2) Ovršenik u svakom slučaju može u posebnoj parnici ostvarivati pravo na naknadu štete koja mu je nanesena nezakonitom ovrhom.

Prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 53.

Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršenik može podnijeti prigovor u roku od osam dana, a u mjenicnim i cekovnim sporovima u roku od tri dana, osim ako ne pobija samo odluku o troškovima postupka.

Postupak u povodu prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Clanak 54.

(1) Ako u prigovoru protiv rješenja o ovrsi donesenom na temelju vjerodostojne isprave ovršenik nije odredio u kojem dijelu pobija to rješenje, smatrat ce se da rješenje pobija u cijelosti.

(2) Ako se rješenje o ovrsi pobija u cijelosti ili samo u dijelu kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu, sud kojemu je prigovor podnesen stavit ce izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinut ce provedene radnje, a postupak ce nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga, a ako za to nije mjesno nadležan, dostavit ce predmet nadležnom sudu.

(3) Ako se rješenje o ovrsi pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha sud ce, ovisno o sadržaju prigovora, postupiti kao da su protiv rješenja o ovrsi koje je doneseno na temelju ovršne isprave podneseni žalba, odnosno prigovor.

(4) Ako se prigovor iz stavka 3. ovoga clanka prihvati, dio rješenja o ovrsi kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može ponovno tražiti ovrha.

(5) Ako ovršenik pobija rješenje o ovrsi samo djelomicno, i to samo u dijelu u kojem mu je naloženo da ovrhovoditelju namiri tražbinu, sud ce za nepobijani dio zakljuckom utvrditi nastupanje pravomocnosti i ovršnosti, te ce naložiti mjere za ovršnu provedbu nepobijanog dijela rješenja, u skladu s predloženim sredstvima i predmetom ovrhe. Sud ce tim zakljuckom izreci da se razdvajaju postupci, tako da se u odnosu na pobijani dio postupak nastavlja na nacin određen stavkom 2. i 3. ovoga clanka. U tom slucaju sud ce naciniti presliku cijeloga spisa radi provedbe odluke o razdvajanju postupaka.

(6) Prigovor protiv rješenja o ovrsi mora biti obrazložen.

(7) Ako ovršenik ne podnese prigovor protiv dijela rješenja o ovrsi kojim mu je naloženo da namiri tražbinu protiv toga dijela rješenja može tražiti ponavljanje postupka po pravilima parnicnoga postupka.

(8) Ako sud kojemu je prijedlog iz stavka 6. ovoga clanka podnesen nije nadležan odlucivati po pravilima parnicnoga postupka, ustupit ce predmet nadležnom sudu radi odlucivanja o prijedlogu.

Pokretanje parnice

Clanak 56.

(1) Ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne ocituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, sud ce podnositelja prigovora obavijestiti o tome i priopciti mu da protiv

stranaka u roku od petnaest dana može pokrenuti parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svoga prigovora pravomocnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu opcepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.

(2) Ako podnositelj prigovora dokaže njegovu opravdanost pravomocnom presudom, javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji prigovor opcepoznate ili se mogu utvrditi na temelju pravila o zakonskim predmnjevama, sud će o prigovoru odluciti u ovršnom postupku.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga clanka stranke imaju pravo na žalbu.

(4) U parnici iz stavka 1. ovoga clanka treća osoba može tražiti da se utvrdi postojanje njezina prava ako joj ga koja od stranaka osporava.

Clanak 56.a

Ako treća osoba u slucaju iz clanka 56. stavka 1. ovoga Zakona pokrene parnicu nakon isteka roka od 15 dana, sud će odbaciti njenu tužbu.

Kad se ne može tražiti da se ovrha proglašeni nedopuštenom

Clanak 57.

(1) Iznimno od odredbe clanka 55. stavka 1. ovoga Zakona, osoba koja je suvlasnik pokretne stvari koja je predmet ovrhe ne može zahtijevati da se ovrha u pogledu njezina udjela proglašeni nedopuštenom, ali ima pravo na namirenje iz iznosa dobivenoga prodajom stvari prije namirenja ovrhovoditelja i drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku te prije naknade troškova ovršnoga postupka.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga clanka ima pravo zahtijevati da joj se stvar koja je predmet ovrhe ustupi ako položi iznos koji odgovara vrijednosti ovršenikova udjela u toj stvari.

(3) Osobu iz stavka 1. ovoga clanka kojoj je osporen udio u stvari koja je predmet ovrhe sud će uputiti na parnicu protiv ovrhovoditelja, a i protiv ovršenika ako i on osporava njezino pravo, da dokaže svoje pravo, osim ako u ovršnom postupku ne može dokazati svoje pravo pravomocnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima znacenje javne isprave.

(4) Pokretanje parnice u skladu s odredbama stavka 3. ovoga clanka ne sprjecava provođenje ovrhe niti namirenje ovrhovoditeljeve tražbine.

(5) Ako osoba iz stavka 1. ovoga clanka može dokazati svoje pravo pravomocnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima znacenje javne isprave, sud će postupiti kao da njezino pravo nije osporeno. O tome sud neće donositi nikakvo rješenje.

(6) Okolnost da je sud u ovršnom postupku uzeo da pravo osobe iz stavka 1. ovoga clanka nije osporeno u smislu odredaba stavka 3. i 5. ovoga clanka ne utjece na pravo ovrhovoditelja ili ovršenika da svoja prava protiv te osobe ostvaruju u posebnoj parnici.

Razlozi za protuovrhu

Clanak 58.

(1) Nakon što je ovrha vec provedena, ovršenik može u istom ovršnom postupku zatražiti od suda da naloži ovrhovoditelju da mu vrati ono što je ovrhom dobio:

1. ako je ovršna isprava pravomocno ukinuta, preinacena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi nacin utvrđeno da je bez ucinka,

2. ako je tijekom ovršnoga postupka namirio ovrhovoditelju tražbinu mimo suda tako da je ovrhovoditelj dvostruko namiren.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga clanka sud nece prihvatiti ako se u pogledu onoga što je ovrhovoditelj dobio ovrhom nastupile takve stvarne ili pravne promjene da vraćanje više nije moguće.

(3) Ako je ovrhovoditelj ovrhom naplatio određeni novcani iznos, ovršenik u prijedlogu za protuovrhu može tražiti plaćanje zakonskih zatezних kamata od dana naplate toga iznosa.

(4) Prava na naknadu štete iz razloga iz stavka 1. ovoga clanka ovršenik može ostvarivati u posebnoj parnici.

(5) Prijedlog za protuovrhu iz stavka 1. ovoga clanka može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana kad je ovršenik saznao za razlog za protuovrhu, a najkasnije u roku od jedne godine od dana dovršetka ovršnoga postupka.

(6) Ovršenik ne može prije protoka roka iz stavka 5. ovoga clanka svoju tražbinu ostvarivati u parničnom postupku, osim u slucaju iz stavka 2. ovoga clanka.

(7) Ako je ovršni postupak pokrenut po službenoj dužnosti, protuovrha nije dopuštena, vec ovršenik svoja moguća prava može ostvarivati u posebnoj parnici.

Postupak po prijedlogu za protuovrhu

Clanak 59.

(1) Prijedlog iz clanka 58. ovoga Zakona sud ce dostaviti ovrhovoditelju i pozvati ga da se u roku od osam dana izjasni o tome prijedlogu.

(2) Ako se u roku iz stavka 1. ovoga clanka ovrhovoditelj usprotivi prijedlogu, sud ce o njemu odluciti nakon održanoga rocišta. Ako se ovrhovoditelj u tom roku ne ocituje o prijedlogu, sud ce ocijeniti hoće li o njemu odluciti bez održavanja rocišta.

(3) Rješenjem kojim prihvati prijedlog sud ce naložiti ovrhovoditelju da u roku od petnaest dana vrati ovršeniku ono što je ovrhom dobio.

(4) Protiv rješenja o prijedlogu za protuovrhu dopuštena je žalba.

Odgoda ovrhe na prijedlog ovršenika

Clanak 61.

(1) Na prijedlog ovršenika sud može, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu:

1. ako je protiv odluke na temelju koje je određena ovrha izjavljen pravni lijek,
2. ako je podnesen prijedlog za povrat u prijašnje stanje u postupku u kojemu je donesena odluka na temelju koje je određena ovrha ili prijedlog za ponavljanje toga postupka,
3. ako je podnesena tužba za poništaj presude izbranoga suda na temelju koje je određena ovrha,
4. ako je podnesena tužba za stavljanje izvan snage nagodbe *ili javnobilježnicke isprave* na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužba za utvrđenje njezine ništavosti,
5. ako je ovršenik podnio žalbu protiv rješenja o ovrsi, prigovor iz clanka 48. ili tužbu iz clanka 48.a ovoga Zakona,
6. ako je ovršenik izjavio žalbu protiv rješenja kojim je potvrđena ovršnost ovršne isprave, odnosno ako je podnio prijedlog za ponavljanje postupka u kojemu je to rješenje doneseno,
7. ako je ovršenik ili sudionik u postupku zahtijevao da se otklone nepravilnosti učinjene pri provedbi ovrhe,
8. ako ovrha, prema sadržaju ovršne isprave, ovisi o istodobnom ispunjenju neke obveze ovrhovoditelja, a ovršenik je uskratio ispunjenje svoje obveze zato što ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu niti je pokazao spremnost da je istodobno ispuni.

(2) Odluku o prijedlogu za odgodu sud će donijeti nakon što ovrhovoditelju omogući da se o njemu ocituje, ako okolnosti slučaja ne zahtijevaju da se postupi drukcije.

(3) Ako to ovrhovoditelj zatraži, sud će odgodu ovrhe uvjetovati davanjem primjerene jamcevine.

(4) Kad se ovrha vodi radi ispunjenja novčane tražbine, vrijednost jamcevine ne može iznositi više od iznosa te tražbine, uzimajući u obzir i dospjele kamate i naknadu troškova postupka. Kad se ovrha vodi radi ispunjenja tražbine kojoj se ne može odrediti vrijednost, sud će svotu jamcevine odrediti primjenjujući odredbe Zakona o parničnom postupku o odlucivanju po slobodnoj ocjeni kad se visina novčane svote koja pripada stranci ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi samo s nerazmjernim teškocama.

(5) Ako ovršenik ne da jamcevinu u roku koji mu sud odredi, a koji ne može biti duži od petnaest dana, smatrat će se da je odustao od prijedloga za odgodu.

(6) Na zahtjev ovrhovoditelja sud će odrediti kako će se dugo čekati donošenje odluke o pravnom lijeku, odnosno tužbi u slučajevima iz stavka 1. ovoga clanka. Ako taj rok bezuspješno protekne, ovrha će se odmah nastaviti, a ovršeniku će se vratiti jamcevinu koju je dao.

(7) Za vrijeme odgode ovrhe neće se poduzimati radnje kojima se ona provodi.

(8) U ovrsi radi naplate novcane tražbine i nakon donošenja rješenja o odgodi ovrhe provest ce se radnje na temelju kojih ovrhovoditelj stjece založno pravo ili pravo namirenja na predmetu ovrhe. Na prijedlog ovrhovoditelja provest ce se i procjena predmeta ovrhe.

(9) Rješenje o prijedlogu za odgodu ovrhe sud je dužan donijeti u roku od tri radna dana od dana kad se ovrhovoditelj ocitovao o tom prijedlogu, odnosno od dana kad mu je istekao rok za ocitovanje.

Odgoda ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja

Clanak 62.

Na ovrhovoditeljev prijedlog sud ce odgoditi ovrhu u svako doba, i to za vrijeme koje je ovrhovoditelj predložio.

Odgoda na prijedlog trece osobe

Clanak 63.

(1) Na prijedlog trece osobe, koja je tražila da se ovrha na određenom predmetu proglasi nedopuštenom (clanak 55. stavak 1.), sud ce odgoditi ovrhu ako ta osoba ucini vjerojatnim postojanje svoga prava.

(2) Prijedlog trece osobe za odgodu ovrhe dostavit ce se i ovršeniku. I on ima pravo ocitovati se o tom prijedlogu i, ako mu se protivi, tražiti da sud odredi trajanje odgode u skladu s odredbama clanka 61. stavka 6. ovoga Zakona.

(3) U slucaju iz stavka 1. ovoga clanka na odgovarajuci nacin primjenjivat ce se odredbe clanka 61. ovoga Zakona.

Nastavljanje odgodenoga postupka

Clanak 66.

(1) Odgodena ovrha nastaviti ce se po službenoj dužnosti nakon proteka vremena za koje je određena.

(2) Na ovrhovoditeljev prijedlog sud ce nastaviti ovrhu i prije proteka roka na koji je odgodena ako prestanu razlozi za odgodu ili ako ovrhovoditelj da jamcevinu.

Zaštita ovršenika fizicke osobe

Clanak 70.

(1) Ovrha radi ostvarenja novcane tražbine ne može se provesti na stvarima i pravima koja su nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je on po zakonu dužan uzdržavati ili za obavljanje samostalne djelatnosti koja je ovršenikov glavni izvor sredstava za život.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka neće se primjenjivati u slučajevima u kojima su ovim Zakonom za ovrhu na određenim stvarima ili pravima utvrđena posebna pravila o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe.

(3) Nekretnine za stanovanje ili obavljanje poslovne djelatnosti ne smatraju se stvarima koje su nužne za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati ili za obavljanje samostalne djelatnosti koja je njegov glavni izvor sredstava za život, osim ako zakonom nije drukčije određeno.

Zabilježba ovrhe

Članak 79.

(1) Čim donese rješenje o ovrsi, sud će po službenoj dužnosti zatražiti da se u zemljišnoj knjizi upiše zabilježba ovrhe.

(2) Tom zabilježbom ovrhovoditelj stječe pravo da svoju tražbinu namiri iz nekretnine (pravo na namirenje) i u slučaju da treća osoba kasnije stekne vlasništvo te nekretnine.

(3) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva utemeljen na raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta.

(4) Promjena vlasnika nekretnine tijekom ovršnoga postupka ne sprječava da se taj postupak nastavi protiv novoga vlasnika kao ovršenika. Sve radnje poduzete prije toga ostaju na snazi i novi vlasnik ne može u postupku poduzimati one radnje koje ne bi mogao poduzeti prijašnji vlasnik da do promjene vlasništva nije došlo.

(5) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će donijeti rješenje o nastavljanju ovršnoga postupka protiv novoga vlasnika kao ovršenika u tom postupku. Protiv toga rješenja novi vlasnik nema pravo na žalbu.

(6) Ovrhovoditelj koji je predložio ovrhu, a nije prije stekao založno pravo, stječe zabilježbom ovrhe pravo da se iz nekretnine namiri prije osobe koja na toj nekretnini kasnije stekne založno pravo ili pravo na namirenje.

Nacin utvrđivanja vrijednosti

Članak 87.

(1) O nacinu utvrđivanja vrijednosti nekretnine sud će odlučiti zaključkom odmah nakon što donese rješenje o ovrsi. Ako je to potrebno, sud će prije donošenja zaključka održati ročište sa strankama.

(2) Utvrdivanju vrijednosti nekretnine pristupit će se nakon što rješenje o ovrsi postane pravomoćno, ali i prije toga ako ovrhovoditelj to predloži, predujmi za to potrebna sredstva i izjavi da će snositi troškove utvrdivanja vrijednosti i ako ovrha bude obustavljena.

(3) Vrijednost nekretnine utvrđuje se na temelju procjene vještaka i drugih činjenica u visini njezine tržišne cijene na dan procjene. Pri utvrdivanju vrijednosti nekretnine vodit će se računa i o tome koliko ona manje vrijedi zbog toga što na njoj ostaju određena prava i poslije prodaje.

(4) Umjesto procjene na način predviđen u stavku 3. ovoga članka, sud može utvrdivanje vrijednosti nekretnine zatražiti od nadležnoga tijela porezne uprave.

(5) Sud će na prijedlog stranke koji mora biti podnesen najkasnije osam dana prije ročišta za prodaju, na ročištu za prodaju zaključkom ponovno utvrditi vrijednost nekretnine ako stranka učini vjerojatnim da se ta vrijednost izmijenila za više od jedne trećine od dana prethodnoga utvrdivanja vrijednosti do dana podnošenja prijedloga.

(6) Ako su u sudskom ili izvansudskom sporazumu na temelju kojega je steceno založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine cijele se namirenje traži stranke utvrdile vrijednost nekretnine, vrijednost nekretnine neće se posebno utvrđivati, već će se kao njezina vrijednost uzeti u sporazumu utvrđena vrijednost.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka sud može, na prijedlog ovršenika podnesen u roku za žalbu protiv rješenja o ovrsi, odrediti da se vrijednost nekretnine iznova utvrdi ako ovršenik učini vjerojatnim da je nakon sklapanja sporazuma vrijednost nekretnine porasla za više od jedne trećine. Sredstva za pokrice troškova ponovnoga utvrdivanja vrijednosti nekretnine ovršenik mora predujmiti u roku od osam dana od dana dostave odluke suda kojom se prihvaca njegov prijedlog. Ako ovršenik u tom roku ne postupi u skladu s odlukom suda, smatrat će se da je odustao od prijedloga.

(8) Odredba stavka 6. ovoga članka neće se primijeniti ako ima založnih vjerovnika, ovlaštenika prava na namirenje ili osobnih služnosti upisanih u zemljišnoj knjizi koje prestaju prodajom nekretnine, koji se u ovrsi na nekretnini namiruju prije ovrhovoditelja koji je zatražio ovrhu, osim ako se oni tako ne sporazumiju.

Pravo prvokupa

Članak 91.

(1) Osoba koja ima zakonsko ili ugovorno pravo prvokupa upisano u zemljišnoj knjizi ima prednost pred najpovoljnijim ponuditeljem ako odmah po zaključenju dražbe izjavi da nekretninu kupuje uz iste uvjete.

(2) Ako se nekretnina namjerava prodati neposrednom pogodbom, sud će prije prodaje pozvati imatelja uknjiženoga prava prvokupa, odnosno imatelja zakonskoga prava prvokupa koji je o tom svom pravu prije toga obavijestio sud da se u određenom roku u zapisnik kod suda ocituje hoće li se tim pravom koristiti.

Uvjeti prodaje

Clanak 93.

(1) Uvjeti prodaje, uz ostale podatke, sadrže:

1. pobliži opis nekretnine s pripadcima,
2. naznaku prava koja ne prestaju prodajom,
3. naznaku je li nekretnina slobodna od osoba i stvari odnosno stanuje li ovršenik s članovima svoje obitelji u nekretnini ili je ona dana u najam ili zakup,
4. vrijednost nekretnine utvrđenu zaključkom o prodaji,
5. cijenu po kojoj se nekretnina može prodati i tko je dužan platiti poreze i pristojbe u svezi s prodajom,
6. rok u kojem je kupac dužan položiti kupovninu,
7. način prodaje,
8. iznos osiguranja, rok u kojemu mora biti dano, kod koga i kako mora biti dano,
9. posebne uvjete koje kupac mora ispunjavati da bi mogao steći nekretninu.

(2) Rok u kojemu je kupac dužan položiti kupovninu ne može biti duži od šest mjeseci od dana prodaje, bez obzira na to isplacuje li se cijena odjednom ili u obrocima.

Prodajna cijena

Clanak 97.

(1) Na prvom ročištu za dražbu ne može se nekretninu prodati ispod tri četvrtine utvrđene vrijednosti.

(2) Ako se nekretnina ne proda na prvom ročištu, sud će zakazati drugo ročište na kojemu se nekretnina može prodati ispod tri četvrtine utvrđene vrijednosti, ali ne ispod polovine te vrijednosti.

(3) Od prvoga do drugoga ročišta za dražbu mora proteći najmanje petnaest dana.

(4) Ako nekretnina ne bude prodana ni na drugom ročištu, sud će obustaviti postupak.

(5) Stranke i osobe koje se namiruju u postupku mogu se sporazumjeti, izjavom danom na zapisnik kod suda pred kojim ovršni postupak teče ili drugoga suda, da se nekretnina može prodati dražbom i za cijenu nižu od one iz stavka 1. i 2. ovoga clanka.

(6) Ako su se stranke prije pokretanja ovršnoga postupka u sporazumu sklopljenom pred sudom ili u obliku javnobilježničke isprave suglasile da se nekretnina radi naplate tražbine ovrhovoditelja utvrđene tim sporazumom može prodati i za cijenu nižu od one iz stavka 1. i 2. ovoga clanka, nekretnina se već na prvom ročištu za prodaju može prodati po toj cijeni ako

u postupku ne sudjeluju druge osobe koje se u njemu namiruju, a svoje su pravo upisali u zemljišnu knjigu prije nego što je u tu knjigu upisano pravo ovrhovoditelja kojim je osigurana naplata njegove tražbine. Najniža cijena po kojoj se nekretnina može prodati u tom slučaju ne može biti ispod jedne trećine utvrđene vrijednosti.

(7) Odredbe prethodnih stavaka ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i u slučaju u kojemu se nekretnina prodaje neposrednom pogodbom.

Rocište za dražbu i dosuda

Članak 98.

(1) Pošto utvrdi da je udovoljeno uvjetima za održavanje rocišta za dražbu, sudac, odnosno javni bilježnik objavljuje da se pristupa dražbi.

(2) Dražba se zaključuje nakon proteka deset minuta neposredno poslije stavljanja najpovoljnije ponude.

(3) Nakon zaključenja dražbe sudac odnosno javni bilježnik utvrđuje koji je ponuditelj ponudio najveću cijenu i da je ispunio uvjete da mu se dosudi nekretnina.

(4) O dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi), koje se dostavlja strankama i svim osobama koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji.

(5) O rocištu za prodaju vodi se zapisnik.

Polaganje kupovnine

Članak 100.

(1) Kupac je dužan položiti u sud ili kod javnoga bilježnika kupovninu u roku određenom u zaključku o prodaji.

(2) Ako kupac u određenom roku ne položi kupovninu, sud će rješenjem prodaju oglasiti nevažećom i odrediti novu prodaju.

(3) Iz položene jamcevine namirit će se troškovi nove prodaje i naknaditi razlika između kupovnine postignute na prijašnjoj i novoj prodaji.

Članak 100.a

(1) Ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje.

(2) Ako kupovнина iznosi više od njegove ovršne tražbine, ovrhovoditelj je dužan položiti razliku.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kad se ovrhovoditeljeva tražbina po zakonu namiruje prije tražbina svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine.

Predaja nekretnine kupcu

Članak 101.

(1) U rješenju o dosudi sud će odrediti da će se nekretnina predati kupcu pošto položi kupovninu i nakon što to rješenje postane pravomocno.

(2) Nakon što kupac položi kupovninu i rješenje o dosudi postane pravomocno, sud će zaključkom odrediti da se nekretnina preda kupcu i da se u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva. Tim zaključkom sud će odrediti i brisanje onih prava za koja je rješenjem o dosudi određeno da će se brisati iz zemljišne knjige.

Obustava ovrhe

Članak 103.

(1) Ako se nekretnina nije mogla prodati ni na drugom ročištu, sud će odrediti novu prodaju samo na prijedlog ovrhovoditelja.

(2) Prijedlog za određivanje nove prodaje ovrhovoditelj ne može staviti prije proteka tri mjeseca od dana drugoga ročišta niti nakon proteka jedne godine od toga dana.

(3) Sud će obustaviti ovrhu ako ovrhovoditelj ne stavi prijedlog u roku određenom u stavku 2. ovoga članka ili ako se nekretnina nije mogla na prvom ročištu u nastavljenom postupku prodati ni za polovinu utvrđene vrijednosti.

(4) U slučaju prodaje neposrednom pogodbom, sud će obustaviti ovrhu ako se nekretnina nije mogla prodati u roku određenom sporazumom stranaka i osoba koje se namiruju u postupku.

(5) Obustava ovrhe ne sprječava pokretanje novoga ovršnoga postupka radi naplate iste tražbine na istoj nekretnini.

Osobe koje se namiruju

Članak 105.

Iz prodajne cijene namiruju se ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i jedinice lokalne samouprave i uprave po osnovi poreza i drugih pristojbi te osobe koje imaju tražbine navedene u članku 106. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona.

Prvenstveno namirenje

Clanak 106.

(1) Iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju se prvenstveno, i to ovim redoslijedom:

1. troškovi ovršnoga postupka;
 2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu;
 3. tražbine na osnovi zakonskoga uzdržavanja, tražbine na osnovi naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja odnosno gubitka radne sposobnosti, tražbine naknade štete za izgubljeno održavanje zbog smrti davatelja održavanja, tražbine zaposlenika te tražbine doprinosa za zdravstveno i mirovinsko osiguranje, dospjele za posljednju godinu dana.
- (2) Tražbine iz stavka 1. točke 2. i 3. ovoga članka namiruju se ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom.
- (3) Vrijeme određeno u stavku 1. točki 2. do 3. ovoga članka racuna se do dana donošenja rješenja o dosudi nekretnine.

Namirenje ostalih tražbina

Clanak 107.

- (1) Nakon namirenja tražbina iz članka 106. ovoga Zakona, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koje prestaju prodajom.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na namirenje podzaložnih prava (nadhipoteka) i drugih prava koja su teret prava koja se namiruju.
- (3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju se po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada se vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju po time uspostavljenom prednosnom redu.
- (4) Troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.
- (5) Poslije namirenja tražbine iz stavka 1. ovoga članka namiruju se tražbine navedene u članku 106. stavku 1. točki 2. i 3. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju po tim odredbama, i to najprije tražbine iz točke 2., a zatim tražbine iz točke 3.

Rješenje o namirenju

Clanak 118.

- (1) O namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje sud odlučuje rješenjem nakon održanoga ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu.

(2) Pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga clanka uzet ce se u obzir samo one tražbine po kojima je rješenje o ovrsi postalo pravomocno najkasnije na dan rocišta za diobu.

(3) Ako ima tražbina u odnosu na koje rješenje o ovrsi nije postalo pravomocno najkasnije na dan rocišta za diobu, te ce se tražbine namiriti, nakon pravomocnosti rješenja o ovrsi iz preostalog iznosa kupovnine ako je ima, a ostatak ce se vratiti ovršeniku.

(4) U slucaju iz clanka 100.a ovoga Zakona sud ce rješenjem o namirenju utvrditi da je ovrhovoditeljeva ovršna tražbina u cijelosti ili djelomicno namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom na isplatu kupovnine. Ako je kupovna veca od svote ovršne tražbine, sud ce uz to odrediti da je ovrho voditelj dužan položiti razliku.

(5) Protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

(6) Žalba protiv rješenja o namirenju odgaga isplatu.

Brisanje prava i tereta

Clanak 119.

(1) Nakon pravomocnosti rješenja o dosudi sud ce rješenjem odrediti da se u zemljišnoj knjizi brišu upisana prava i tereti, osim onih koji ostaju na nekretnini i poslije predaje nekretnine kupcu ili koje je kupac preuzeo.

(2) Kupac može tužbom tražiti brisanje založnih prava cije je brisanje sud propustio odrediti u smislu odredbe stavka 1. ovoga clanka. Tužba se može podnijeti u roku propisanom pravilima zemljišnoknjižnoga prava.

Gubitak prava na posjed nekretnine

Clanak 120.

Prodajom nekretnine ovršenik gubi pravo posjeda nekretnine i dužan ju je predati kupcu odmah nakon dostave rješenja o predaji nekretnine kupcu, ako zakonom ili u sporazumu s kupcem nije drukcije određeno.

Iseljenje ovršenika

Clanak 121.

(1) Nakon što donese zakljucak o predaji nekretnine kupcu, sud ce, na prijedlog kupca pristupiti ovrsi radi ispražnjenja i predaje nekretnine kupcu.

(2) Ovrha iz stavka 1. ovoga clanka provodi se po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) U ovršnom postupku iz stavka 2. ovoga članka kupac stjece položaj ovrhovoditelja podnošenjem prijedloga iz stavka 1. ovoga članka.

Iseljenje najmoprimca i zakupca

Članak 123.

(1) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca, narediti najmoprimcu ili zakupcu da je predadu kupcu u roku koji ne može biti kraci od tri mjeseca i u istom rješenju odrediti prisilnu ovrhu ispražnjenjem nekretnine i njezinom predajom kupcu ako je oni u roku koji im je određen ne predadu.

(2) Prisilnoj ovrhi iz stavka 1. ovoga članka sud će pristupiti, na prijedlog kupca, nakon što rješenje iz toga stavka postane pravomocno i nakon što istekne rok određen u tom rješenju. Ovrha se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrhi ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) Rok za predaju nekretnine kupcu iz stavka 1. ovoga članka počinje teći dostavom rješenja najmoprimcu odnosno zakupcu i ne prekida se izjavljivanjem žalbe.

(4) U postupku iz stavka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.

Iseljenje drugih osoba

Članak 124.

(1) Nakon što donese rješenje o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca, narediti drugim osobama koje ne raspolažu valjanim pisanim pravnim temeljem za korištenje nekretnine da je bez odgode predadu kupcu i u istom rješenju odrediti protiv tih osoba ovrhu ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(2) Provedbi ovrhe iz stavka 1. ovoga članka ovršni sud će pristupiti odmah po donošenju rješenja iz toga stavka. Žalba ne odgoda ovrhu. Ovrha se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrhi ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) U postupku iz stavka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.

Ovršne radnje

Članak 129.

(1) Ovrha na pokretninama provodi se njihovom zapljenom, procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenoga prodajom.

(2) Prijedlogom za ovrhu može se zahtijevati da se provede samo pljenidba i procjena, ali u tomu slučaju ovrhovoditelj je dužan u roku od tri mjeseca od dana pljenidbenoga popisa, odnosno procjene podnijeti prijedlog za prodaju stvari.

(3) Ako ovrhovoditelj u roku iz stavka 2. ovoga članka ne podnese prijedlog za prodaju, ovrha će se obustaviti.

Obavijest o pljenidbi

Clanak 130.

- (1) Sudski ovršitelj, prije nego što pristupi pljenidbi, predat ce ovršeniku rješenje o ovrsi i pozvati ga da plati iznos za koji je određena ovrha s kamatama i troškovima.
- (2) O vremenu i mjestu pljenidbe obavijestit ce se ovrhovoditelj.
- (3) Nenazocnost ovrhovoditelja ne sprjecava provedbu pljenidbe.
- (4) O obavljenoj pljenidbi obavijestit ce se stranka koja joj nije bila nazocna.

Predmet pljenidbe

Clanak 131.

- (1) Pljenidba se obavlja sastavljanjem pljenidbenoga popisa.
- (2) Popisati se mogu pokretne koje se nalaze u posjedu ovršenika te njegove pokretne koje se nalaze u posjedu ovrhovoditelja.
- (3) Smatra se da ovršeniku pripadaju pokretne koje ima na sebi odnosno koje se nalaze na ili u njegovoj nekretnini, u stanu u kojemu stanuje odnosno u poslovnoj prostoriji koju je zakupio.
- (4) Smatra se da su branci drugovi suvlasnici u jednakim dijelovima svih pokretina koje se zateknu u njihovoj kuci, stanu, poslovnoj prostoriji ili drugoj nekretnini.
- (5) Ovršenikove pokretne koje se nalaze u posjedu trece osobe mogu se popisati samo ako ona na to pristane.
- (6) Ako treca osoba ne pristane na popis, sud ce na ovrhovoditelja, na njegov prijedlog, prenijeti ovršenikovo pravo na predaju stvari.

Cuvanje popisanih pokretina

Clanak 133.

- (1) Popisane pokretne sudski ovršitelj ce ostaviti na cuvanje ovršeniku, ako sud, na prijedlog ovrhovoditelja, nije odredio da se one predaju na cuvanje ovrhovoditelju ili trecjoj osobi.
- (2) Opasnost od uništenja ili oštecenja pokretina danih na cuvanje ovrhovoditelju ili trecjoj osobi snosi ovrhovoditelj, osim ako je uništenje ili oštecenje posljedica više sile.

(3) Na popisanim stvarima koje su ostavljene ovršeniku na cuvanje vidljivo ce se naznaciti da su zaplijenjene.

(4) Gotov novac, vrijednosni papiri i dragocjenosti predat ce se u sudski odnosno javnobilježnički polog.

(5) U sudski odnosno javnobilježnički polog predat ce se i druge pokretnine vece vrijednosti, ako su prikladne za takav nacin cuvanja.

Procjena

Clanak 137.

(1) Istodobno s pljenidbenim popisom obaviti ce se i procjena pokretnina.

(2) Procjenu obavlja sudski ovršitelj, ako sud nije odredio da je obavi sudski procjenitelj ili posebni vještak.

(3) Stranka može predložiti da procjenu obavi vještak iako to sud nije odredio. Ako sud prihvati taj prijedlog, troškove vještacenja dužan je predujmiti predlagatelj u roku koji sud odredi. Ako predujam ne bude placen u roku, smatrat ce se da je predlagatelj odustao od svoga prijedloga.

(4) O prijedlogu iz stavka 3. ovoga clanka sud odlucuje zakljuckom.

(5) Troškove vještacenja iz stavka 3. ovoga clanka snosi predlagatelj, bez obzira na ishod ovršnoga postupka.

(6) Stranka može, u roku od osam dana od obavljene procjene, predložiti sudu utvrdivanje niže odnosno više vrijednosti zaplijenjenih pokretnina od procijenjene ili odredivanje nove procjene. O prijedlogu sud odlucuje zakljuckom.

Clanak 143.a

(1) Pokretnine koje su zaplijenjene u ovršnom postupku može prodavati Financijska agencija (u daljnjem tekstu: Agencija), a mogu ih prodavati i javne komisije prodavaonice (u daljnjem tekstu: prodavaonice).

(2) Prodavaonice ce, u pravilu, poslovati u gradovima u kojima su sjedišta županijskih sudova.

(3) Komisiona prodaja u prodavaonicama, u skladu s odredbama ovoga Zakona, uvoditi ce se tako da ce je ministar nadležan za poslove pravosuđa, na temelju javnog natjecaja, dozvolama povjeravati fizickim ili pravnim osobama koje takvu prodaju, s obzirom na svoju registriranu djelatnost, smiju obavljati (u daljnjem tekstu: voditelji prodavaonica).

(4) Dozvole iz stavka 3. ovoga clanka nisu upravni akti.

(5) Komisiona prodaja u prodavaonicama može se obavljati ako one udovoljavaju tehnickim,

zdravstvenim, ekološkim i drugim propisanim uvjetima za obavljanje te djelatnosti.

Clanak 143.b

(1) Pokretnine se otpremaju u Agenciju ili prodavaonicu (u daljnjem tekstu: komisionari) na ovrhovoditeljev prijedlog.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga clanka ovrhovoditelj može staviti do isteka roka iz clanka 142. stavka 4. ovoga Zakona.

Clanak 143.c

(1) Ovrhovoditelj je dužan predumjeti troškove otpreme pokretnina komisionaru. Ako on to ne učini u roku koji mu je sud odredio, smatrat će se da je odustao od prijedloga da se pokretnine prodaju u komisiju, ali time ne gubi pravo da ponovno predloži takvu prodaju.

(2) Sud može ovlastiti ovrhovoditelja da sam, u pratnji sudskog ovršitelja, otpremi pokretninu komisionaru.

Clanak 143.d

Komisionari ne mogu prodavati žive životinje niti stvari koje su podložne brzom kvarenju.

Clanak 143.e

(1) Komisionar ima pravo na proviziju koja se određuje u postotku od cijene za koju je pokretnina prodana.

(2) Komisionar smije proviziju iz stavka 1. ovoga clanka naplatiti tek kad se pokretnina proda.

Clanak 143.f

(1) Ako se pokretnina u roku od dva mjeseca otkako je dopremljena komisionaru ne proda ni za dvije trećine procijenjene vrijednosti, sud će joj sniziti cijenu na trećinu te vrijednosti.

(2) Ako se pokretnina ne proda ni u roku od daljnjih mjesec dana, sud će obustaviti ovrhu, a ovršenika će obavijestiti da može preuzeti pokretninu u roku od 15 dana. Ako ovršenik ne preuzme pokretninu u tom roku, sud će odrediti da mu je komisionar vrati, a ovršeniku će rješenjem naložiti da naknadi troškove otpreme.

(3) Ovršenik se može žaliti protiv rješenja o naknadi troškova iz stavka 2. ovoga clanka.

4. Namirenje ovrhovoditelja

5. Primjena odredaba o ovrsi na nekretnini

Odgovornost poslodavca za propuštenu obustavu i isplatu dospjelih obroka

Clanak 177.

(1) Ako poslodavac ne postupi po rješenju o ovrsi, ovrhovoditelj može protiv njega pokrenuti ovrhu radi naplacenja svih obroka koje je propustio obustaviti i isplatiti.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga clanka ovrhovoditelj može podnijeti do završetka ovršnoga postupka.

(3) Poslodavac koji nije postupio prema rješenju o ovrsi ili je propustio postupiti po clanku 176. stavku 2. i 3. ovoga Zakona, odgovara za štetu koju je ovrhovoditelj zbog toga pretrpio.

Zapljena po pristanku ovršenika

Clanak 178.

(1) Dužnik može javnobilježnički ovjеровljenom ispravom dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni dio njegove place i da se isplati izravno vjerovniku, na način određen u toj ispravi. Takva isprava ima pravni učinak rješenja o ovrsi.

(2) Ispravu iz stavka 1. ovoga clanka s učincima dostave rješenja o ovrsi poslodavcu dostavlja vjerovnik, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga clanka, zapljena na temelju suglasnosti dužnika nema utjecaja na provedbu ovrhe na placi radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja održavanja.

Prisilna ovrha

Clanak 180.

(1) Ovrha na novcanoj tražbini koja po žiroracunu, deviznom racunu i drugim racunima kod pravnih osoba koje obavljaju poslove platnoga prometa pripada ovršeniku, određuje se tako što se rješenjem o ovrsi nalaže pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa da novcani iznos za koji je određena ovrha isplati ovrhovoditelju. To rješenje ima učinak rješenja o ovrsi kojim su određeni zapljena novcane tražbine i prijenos radi naplate.

(2) U rješenju o ovrsi iz stavka 1. ovoga clanka odredit će se broj racuna ovršenika s kojega treba obaviti isplatu te broj racuna ovrhovoditelja na koji isplatu treba obaviti, ili drugi način obavljanja isplate.

(3) Rješenje o ovrsi istodobno će se dostaviti ovrhovoditelju, ovršeniku i pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa. Ako po dostavi rješenja o ovrsi na racunu ovršenika nema novcanih sredstava iznad iznosa za koji je određena ovrha, pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa ne smije po nalogu ovršenika s njegova racuna isplacivati novac trećim osobama.

(4) Ako sud donese rješenje o odgodi ovrhe, bez odgađanja će to rješenje dostaviti banci.

(5) Dostavljanjem rješenja o ovrsi banci, ovrhovoditelj, do iznosa ovršne tražbine, stječe založno pravo na ovršenikovo tražbini da mu banka isplacuje sredstva s njegovog racuna. Dok postoji to ovrhovoditeljevo založno pravo, banka s ovršenikovo racuna ne smije ništa placati na temelju naloga koje je primila kasnije, a ni na temelju onih koje je primila prije rješenja o ovrsi, ako vjerovnici na temelju tih naloga nisu stekli založno pravo na ovršenikovo tražbini prema banci.

(6) U ovrsi iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 154. ovoga Zakona.

Zapljena racuna po pristanku dužnika

Članak 183.

(1) Dužnik može ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi racuni koje ima kod pravnih osoba koje obavljaju poslove platnoga prometa te da se novac s tih racuna, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno isplacuje vjerovniku. Takva isprava ima učinak pravomocnoga rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po racunu i prenosi na ovrhovoditelja radi naplate.

(2) Na ispravi iz stavka 1. ovoga članka ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plateca, i to davanjem pisane izjave na kojoj je javno ovjeren njihov potpis, a koja je sadržajno ista s izjavom dužnika.

(3) Ispravu iz stavka 1. i 2. ovoga članka pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa dostavlja vjerovnik s učincima dostave pravomocnoga sudskog rješenja o ovrsi, neposredno u prijamnom uredu pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika.

(4) Vjerovnik može svoja prava iz isprave iz članka 1. ovoga članka prenositi ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis na druge osobe, koje u tom slučaju stječu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik.

(5) Na temelju isprava iz stavka 1. i 2. ovoga članka vjerovnik može po svom izboru zahtijevati na način propisan u stavku 3. ovoga članka od pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa naplatu svoje tražbine od dužnika ili jamaca plateca, ili i od dužnika i jamaca plateca, a pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa dužna je isplatiti vjerovnika ako ima novca na racunima dužnika ili odmah izvijestiti vjerovnika o

nemogućnosti isplate. U slučaju nemogućnosti isplate, odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 211. ovoga Zakona.

(6) Vjerovnik može od pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa zahtijevati da mu vrati ispravu iz stavka 1. ovoga članka ako njegova tražbina nije u cijelosti namirena. U tom će slučaju pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa naznčiti na toj ispravi s kojega je racuna naplacen koji iznos troškova, kamata i glavnice. Ako je vjerovnik u cijelosti namirio svoju tražbinu prema ispravi iz stavka 1. i 2. ovoga članka, pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa obavijestit će o tome dužnika ili jamca platca i na njegov mu je zahtjev predati.

(7) Isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka imaju svojstvo ovršnih isprava na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca platca na drugim predmetima ovrhe.

(8) Na ovrhu iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje odredba članka 178. stavka 3. ovoga Zakona.

Zapljenjena racuna na temelju bjanko zadužnice

Članak 183.a

(1) Dužnik trgovac može ispravom na kojoj je javno ovjеровljen njegov potpis dati suglasnost da se radi naplate tražbine ciji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi njegovi racuni kod pravnih osoba koje obavljaju poslove platnoga prometa te da se novcana sredstva s tih racuna, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s racuna isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica).

(2) Ispravu iz stavka 1. ovoga članka s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa dostavlja vjerovnik s učincima dostave pravomocnoga sudskog rješenja o ovrsi, neposredno u prijamnom uredu pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa, preporučenom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika. Dostavom te isprave zapljenjuje se tražbina po racunu i prenosi se na vjerovnika.

(3) Odredbe članka 183. stavka 2. te 4. do 8. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na bjanko zadužnicu.

(4) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka, s naznakom najviših iznosa koji se mogu upisati u pojedine vrste te isprave, propisat će ministar pravosuđa.

Opseg ovrhe na novcanim sredstvima na racunu pravne osobe

Članak 204.

(1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine prema pravnoj osobi može se provesti na svim sredstvima na njezinim računima kod pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa, a i na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koja ona ima na deviznom racunu.

(2) Ovrha na novčanim sredstvima na racunu Države, jedinica lokalne samouprave i uprave kod pravnih osoba koje obavljaju poslove platnoga prometa te na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koje te osobe imaju na deviznom racunu, ne može se odrediti ako su ta sredstva nužna za obavljanje osnovnih zadataka tih pravnih osoba.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka primjenjuje se i na tijela pravnih osoba iz te odredbe.

(4) Sud će, na prigovor pravne osobe odnosno tijela iz stavka 2. i 3. ovoga članka, saslušati stranke, a po potrebi provesti i druge dokaze o okolnostima od kojih zavisi primjena odredaba stavka 2. i 3. ovoga članka.

(5) Nakon provjere iz stavka 4. ovoga članka sud će rješenjem odrediti iznose do kojih se u određenim razmacima može provoditi ovrha radi naplate tražbine ovrhovoditelja.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka ne odgaga njegovu provedbu.

2. Ovrha na sredstvima na racunu pravne osobe

Mjesna nadležnost

Članak 205.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima koja se vode na racunu ovršenika kod banke koja za njega obavlja poslove platnog prometa (u daljnjem tekstu: banka) mjesno je nadležan sud na cijem se području nalazi ovršenikovo sjedište.

(2) Kad su ovršenici Republika Hrvatska ili ustanove s javnim ovlastima, javni fondovi ili agencije koji djeluju na cijelom državnom području, za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka nadležan je sud na cijem području ovrhovoditelj ima prebivalište odnosno sjedište. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište, odnosno sjedište u Republici Hrvatskoj, za ovrhu je nadležan sud u Zagrebu.

Redoslijed naplate

Članak 206.

(1) Banka naplatu obavlja redom, prema vremenu dostave rješenja o ovrsi.

(2) Banka vodi očevidnik redoslijeda rješenja o ovrsi po danu i satu dostave i izdaje ovrhovoditelju, na njegov zahtjev, potvrdu o mjestu njegove tražbine u tome redoslijedu.

(3) Banka ne može provesti nalog ovršenika prije isplate tražbine utvrđene rješenjem o ovrsi, ako posebnim zakonom nije drukcije određeno.

- (4) S rješenjem o ovrsi izjednacena je isprava za koju je to predviđeno posebnim zakonom.
- (5) Ako je ovrha odgođena na ovršenikov prijedlog, odgovarajući iznos sredstava izdvaja se radi zadržavanja reda naplate tražbine.
- (6) Banka odgovara ovrhovoditelju za štetu koju mu nanese povredom odredaba ovoga Zakona o opsegu, redosljedu i načinu namirenja tražbine ovrhovoditelja.
- (7) O zahtjevu za naknadu štete iz stavka 6. ovoga članka odlučuje sud u ovršnom postupku. Na temelju pravomocnoga rješenja kojim je banci naloženo da ovrhovoditelju naknadi štetu, ovrhovoditelj može tražiti ovrhu protiv te pravne osobe u posebnom ovršnom postupku.

Naznaka racuna

Članak 207.

- (1) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu, uz ostalo, naznaci banku kod koje se vode ovršenikova novčana sredstva i broj samo jednog njegovog racuna. Ovrhovoditelj može zatražiti da se ovrha provede na svim ovršenikovim kunskim i deviznim racunima kod one banke koju je naveo u prijedlogu i svih ostalih banaka kod kojih ovršenik ima racune. Te, ostale, banke i racune ovrhovoditelj ne mora navesti u prijedlogu za ovrhu.
- (2) Ako se za tražbinu koja se namiruje naplata obavlja preko racuna, ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznaci i banku kod koje se vode njegova novčana sredstva te broj svoga racuna.
- (3) Ovrhovoditelju koji nije korisnik Internet Explorer pretraživaca, banka koja vodi Jedinostveni registar racuna poslovnih subjekata dužna je na njegov zahtjev bez odgadanja dostaviti podatke o svim ovršenikovim racunima za obavljanje platnog prometa.
- (4) U ovrsi iz ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 154. ovoga Zakona.

Rješenje o ovrsi

Članak 208.

- (1) Rješenjem o ovrsi na novčanim sredstvima, koja se vode na ovršenikovim racunima kod banaka, nalaže se banci koju je ovrhovoditelj naveo u prijedlogu za ovrhu, da novčani iznos za koji je ovrha određena, prenese ovrhovoditelju, po potrebi, sa svih ovršenikovih kunskih i deviznih racuna koji se vode u toj banci. Ako na tim racunima ne bude dovoljno sredstava za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine, banka će izvršiti rješenje o ovrsi na sredstvima na svim kunskim i deviznim racunima koje ovršenik ima kod drugih banaka, u skladu s propisima o platnom prometu u zemlji.
- (2) Dostavljanjem rješenja o ovrsi banci iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj, do iznosa ovršne tražbine, stjece založno pravo na ovršenikovo tražbini da mu banka isplacuje sredstva s njegovih kunskih i deviznih racuna kod te banke. Ako na tim racunima nema onoliko sredstava koliko iznosi ovršna tražbina, banka iz stavka 1. ovoga članka bez odgadanja će o rješenju o ovrsi obavijestiti ostale banke kod kojih se također vode ovršenikovi racuni, pa će,

u trenutku dostavljanja te obavijesti, ovrhovoditelj steci založno pravo i na ovršenikovim tražbinama u pogledu tih racuna.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 180. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Prijenos novčanih sredstava iz stavka 1. ovoga članka obavlja se prema odredbama članka 180. ovoga Zakona.

Povremena davanja

Članak 209.

(1) Ako je rješenjem o ovrsi banci koja obavlja poslove platnoga prometa za ovršenika naloženo plaćanje određenih iznosa u određenim razmacima, ta će banka obavljati isplate u skladu s nalogom iz rješenja o ovrsi.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, redosljed naplate svih budućih obroka racuna se prema vremenu dostave rješenja o ovrsi.

(3) Banka koja obavlja poslove platnoga prometa vodi poseban očevidnik rješenja o ovrsi kojima su naložena buduća povremena plaćanja.

Postupak u slučaju kad nema sredstava na racunu

Članak 211.

(1) Ako u vrijeme kad je banci dostavljeno rješenje o ovrsi nema sredstava na ovršenikovom racunu, ta će banka to rješenje držati u očevidniku i po njemu obaviti prijenos kad sredstva pristignu na racun.

(2) O tome da nema sredstava na racunu banka iz stavka 1. ovoga članka obavijestit će sud bez odgode.

Ovrha prema solidarnom ovršeniku

Članak 212.

(1) Ako na temelju ovršne isprave dva ili više ovršenika solidarno odgovaraju, sud će, na ovrhovoditeljev prijedlog, protiv njih donijeti jedno rješenje o ovrsi.

(2) Ako svi solidarni ovršenici imaju racune kod iste banke, naplata će se obaviti sa svih tih racuna u isto vrijeme tako da se sa svakoga naplati jednaka svota, s tim da zbroj tih svota ne smije prijeći iznos ovrhovoditeljeve ovršne tražbine. Ako na racunima solidarnih ovršenika nema dovoljno novca da se naplata provede odjednom, naplaciivat će se bilo s kojeg od tih racuna onako kako bude potrebno da se ovrhovoditeljeva tražbina što prije namiri.

(3) Ako se racuni solidarnih ovršenika vode kod različitih banaka, sud će rješenje o ovrsi dostaviti onoj kod koje se vodi racun ovršenika koji je u prijedlogu označen na prvom mjestu.

Ta će banka postupiti u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka u pogledu ovršenika čije račune vodi.

(4) Ako se ovršna tražbina ne bude mogla u cijelosti naplatiti primjenom odredaba stavka 3. ovoga članka, banka kojoj je bilo dostavljeno rješenje o ovrši, obavijestit će o njemu ostale banke kod kojih jedan ili više ovršenika imaju račune, a te će banke, do preostalog nenaplaćenog iznosa ovršne tražbine, zaplijeniti njihove račune i doznaciti potrebnu svotu prvoj banci da bi je ona isplatila ovrhovoditelju.

Redoslijed namirenja s pojedinih racuna pravne osobe

Članak 213.

Ovrhovoditelj određuje redoslijed namirenja s pojedinih racuna dužnika, ako zakonom nije drukčije određeno.

Ovrha radi naplate tražbine u stranoj valuti

Članak 215.

(1) Ako tražbina utvrđena u ovršnoj ispravi glasi na stranu valutu te ako ovršenik ima devizni račun u toj valuti, rješenjem o ovrši naložit će se pravnoj osobi kod koje se vodi devizni račun ovršenika da prenese odgovarajući iznos u stranoj valuti s računa ovršenika na račun ovrhovoditelja, ili da isplatu u stranoj valuti izvrši na neki drugi dopušteni način.

(2) Ovrhovoditelj može zatražiti da se ovrha radi namirenja njegove tražbine u određenoj stranoj valuti odredi i provede na drugim računima ili predmetima ovršenika kao ovrha radi naplate tražbine u kunama u iznosu koji je potreban da bi se od ovlaštene osobe kupila dužna devizna sredstva.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kada se ovrha određuje protiv ovršenika koji nisu pravne osobe.

Izricanje sudskih penala

Članak 217.

(1) Kad dužnik ne izvrši u roku neku svoju nenovcanu obvezu utvrđenu pravomoćnom sudskom odlukom, sudskom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom, sud će u ovršnom postupku, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, odrediti dužniku kao ovršeniku naknadni primjereni rok i izreci ovršeniku da će, ako svoju obvezu ne ispuni u tom roku, biti dužan isplatiti ovrhovoditelju određeni iznos novca za svaki dan zakašnjenja ili koju drugu jedinicu vremena (sudski penali) u smislu pravila o obveznim odnosima, počev od isteka toga roka.

(2) Naknadno određeni primjereni rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dostave ovršeniku prvostupanjskoga rješenja kojim je taj rok određen. Žalba ne utječe na tijek toga roka.

(3) Ako ovršenik najkasnije u roku od petnaest dana nakon pravomocnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka ispuni svoju obvezu, sud može u istom ovršnom postupku na zahtjev ovršenika podnesen u roku od osam dana od ispunjenja obveze smanjiti iznos dosuđenih penala, vodeći računa o svrsi zbog koje je naredio njihovo plaćanje. Podnošenje toga zahtjeva bez utjecaja je na određivanje i provedbu ovrhe na temelju pravomocnoga rješenja o plaćanju sudskih penala iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Plaćanje sudskih penala može se tražiti sve dok se, na temelju ovršne isprave, ne predloži ovrha radi ostvarenja nenovcane tražbine.

(5) Pravo na sudske penale prestaje od dana podnošenja prijedloga za ovrhu iz stavka 4. ovoga članka. Prisilna naplata sudskih penala dospjelih do toga dana može se tražiti u smislu odredaba članka 208. ovoga Zakona.

(6) Ako ovrha iz stavka 5. ovoga članka bude obustavljena, pravo ovrhovoditelja na sudske penale oživljava.

Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba

Članak 231.

(1) Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba provodi se tako da sud ovlašćuje ovrhovoditelja da na trošak ovršenika povjeri drugoj osobi da tu radnju obavi ili da je obavi on sam.

(2) U prijedlogu za ovrhu ovrhovoditelj može predložiti da sud rješenjem naloži ovršeniku da unaprijed položi kod suda određeni iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati obavljanjem radnje od strane druge osobe ili ovrhovoditelja. Visinu iznosa sud određuje po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir, po mogućnosti, troškovnik osobe ovlaštene za obavljanje takve radnje koji uz prijedlog za ovrhu priloži ovrhovoditelj.

(3) Konacno rješenje o visini troškova iz stavka 2. ovoga članka sud donosi na prijedlog ovrhovoditelja, odnosno ovršenika. Ako se naknadno pokaže da je na temelju rješenja iz stavka 2. ovoga članka pribavljeno od ovršenika više sredstava nego što je bilo potrebno za pokrivenje troškova obavljanja radnje i troškova ovršnoga postupka, sud će, na ovršenikov prijedlog, razliku vratiti ovršeniku, ako on raspolaze sredstvima pribavljenim od ovršenika, odnosno naložit će ovrhovoditelju da u određenom roku tu razliku vrati ako je njemu stavljena na raspoložbu.

Glava dvadesetsedma

SUDSKO I JAVNOBILJEŽNICKO OSIGURANJE NA TEMELJU SPORAZUMA STRANAKA

Prijedlog za osiguranje

Clanak 262.

Radi osiguranja novcane tražbine predlagatelj osiguranja stjecanjem založnoga prava na određenim predmetima osiguranja, predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu suglasno tražiti od suda da odredi i provede u korist predlagatelja osiguranja:

1. uknjižbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja,
2. pljenidbu nekretnina koje nisu upisane u zemljišne knjige po pravilima po kojima se provodi ovrha radi naplate novcane tražbine na tim nekretninama,
3. pljenidbu pokretnih stvari protivnika osiguranja,
4. pljenidbu novcane tražbine protivnika osiguranja,
5. pljenidbu dijela primanja protivnika osiguranja po osnovi ugovora o radu ili službi,
6. pljenidbu dijela mirovine, invalidnine ili naknade izgubljene zarade,
7. pljenidbu tražbine koju protivnik osiguranja ima na racunu kod banke ili na štednoj knjižici,
8. pljenidbu tražbine da se predaju ili isporuce pokretne stvari ili da se preda nekretnina,
9. pljenidbu drugih imovinskih odnosno materijalnih prava,
10. pljenidbu isprava o dionici i drugih vrijednosnih papira te njihovo povjeravanje na cuvanje,
11. pljenidbu dionica za koje nije izdana isprava o dionici te udjela, odnosno poslovnih udjela u trgovačkim društvima.

Primjena drugih odredaba ovoga Zakona

Clanak 265.

Na osiguranje novcane tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja, na temelju sporazuma stranaka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe clanka 254. i 255. ovoga Zakona.

Zasnivanje založnoga prava na temelju javnobilježnicke isprave

Clanak 269.

(1) Sporazum vjerovnika i dužnika koji se po svom sadržaju podudara sa sporazumom stranaka iz clanka 263. stavka 1. ovoga Zakona, sklopljen u obliku javnobilježnickoga akta ili solemnizirane privatne isprave, koji sadrže i izjavu dužnika da je suglasan da se, radi osiguranja određene novcane tražbine vjerovnika, na nekom njegovu predmetu može

zasnovati založno pravo radnjama iz članka 262. točke 2. do 11. ovoga Zakona koje će umjesto suda poduzeti javni bilježnik, izjednačeni su po svom učinku sa zapisnikom iz članka 263. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Radnje iz članka 262. točke 2. do 11. ovoga Zakona kojima se na predmetima protivnika osiguranja stječe založno pravo javni bilježnik poduzima na način predviđen za poduzimanje tih radnji od strane suda, s time da javni bilježnik sve radnje za čije je poduzimanje potrebna suradnja stranaka smije poduzeti samo uz suglasnost stranaka.

(3) Radnje javnoga bilježnika poduzete bez suglasnosti stranaka u slučajevima u kojima je za njihovo poduzimanje potrebna suradnja stranaka (npr. pljenidbeni popis nekretnina koje nisu upisane u zemljišne knjige, pljenidbeni popis pokretnina, pljenidbeni popis isprava o dionicama i drugih vrijednosnih papira i sl.) nemaju pravni učinak.

(4) O svakoj radnji koja zahtijeva suradnju stranaka javni bilježnik će sastaviti zapisnik koji će potpisati obje stranke. Ako stranke ne potpišu zapisnik, smatrat će se da se nisu suglasile s poduzimanjem radnje. Potpisani zapisnik ima učinak sporazuma kojim se priznaje pravni učinak o poduzetoj radnji.

(5) Koji je javni bilježnik ovlašten poduzimati pojedine radnje osiguranja, ocjenjuje se prema pravilima o službenom području i sjedištu javnih bilježnika.

Glava dvadesetosma

SUDSKO I JAVNOBILJEŽNICKO OSIGURANJE PRIJENOSOM VLASNIŠTVA NA STVARI I PRIJENOSOM NOVCANIH TRAŽBINA

Mjesna nadležnost

Članak 273.

Mjesno nadležan sud za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novcane tražbine prijenosom vlasništva na stvari određuje se odgovarajućom primjenom odredbi ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnim postupcima radi ostvarenja novcane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.

Osiguranje prijenosom vlasništva i prijenosom prava

Članak 274.

(1) Jedna ili obje stranke mogu tražiti od suda da odredi ročište i da na tom ročištu u zapisnik unese njihov sporazum o tome da se radi osiguranja novcane tražbine predlagatelja osiguranja prenese na predlagatelja osiguranja vlasništvo na nekoj stvari protivnika osiguranja. U sporazum treba unijeti odredbu o tome kad će osigurana tražbina dospjeti, odnosno kako će se njeno dospijanje odrediti. Protivnik osiguranja može biti i osoba prema kojoj predlagatelj osiguranja nema tražbinu koja se osigurava.

(2) Sklapanjem sporazuma iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja postaje prethodni, a protivnik osiguranja potonji vlasnik stvari u smislu odredaba članka 34. stavka 4. i 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (»Narodne novine«, br. 91/96., 68/98.,

137/99., 22/00., 73/00. i 114/01.). Da bi predlagatelj stekao prethodno vlasništvo pokretnine, u sporazumu iz stavka 1. ovoga clanka mora se navesti i da se na njega prenosi posredan posjed te pokretnine.

(3) Zapisnik iz stavka 1. ovoga clanka ima ucinak sudske nagodbe.

(4) Prethodno, odnosno potonje pravo vlasništva nekretnine na temelju sporazuma iz stavka 1. ovoga clanka stjece se upisom tih prava u zemljišnu knjigu u skladu s odredbama Zakona o zemljišnim knjigama.

(5) Predlagatelj osiguranja postaje prethodnim vlasnikom nekretnine koja nije upisana u zemljišnoj knjizi, odnosno pokretnina potpisivanjem zapisnika iz stavka 1. ovoga clanka.

(6) Zabranjeno je ugovoriti da predlagatelj osiguranja stjece pravo da od protivnika osiguranja, nakon dospijeca svoje tražbine, traži predaju u neposredan posjed stvari koja je predmet sporazuma iz stavka 1. ovoga clanka. Takav je uglavak ništav.

(7) O prijenosu prava vlasništva na nekretninama koje nisu upisane u zemljišnu knjigu i na pokretninama objavit ce se oglas u »Narodnim novinama«, u kojemu ce se naznaciti sud koji objavljuje oglas, broj predmeta, stranke, nekretnine ili pokretnine na kojima je preneseno vlasništvo, te obavijest da je prijenos obavljen radi osiguranja. Nekretnine i pokretnine oznacit ce se tako da se bez poteškoca može utvrditi njihova istovjetnost.

(8) Prilikom prijenosa vlasništva u svrhu osiguranja niti prilikom vraćanja vlasništva nakon namirenja predlagateljeve tražbine ne primjenjuju se propisi o porezu na promet nekretnina i pokretnina.

*Pravo na povrat vlasništva odnosno prava - izlucno
pravo*

Clanak 276.

(1) Ako protivnik osiguranja u roku ispuni svoju obvezu prema predlagatelju osiguranja ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi nacin, predlagatelj osiguranja dužan mu je, bez odgode, vratiti vlasništvo stvari.

(2) U slucaju ovrhe ili stecaja protiv predlagatelja osiguranja protivnik osiguranja ima izlucno pravo na stvarima koje je prenio na predlagatelja radi osiguranja njegove tražbine.

*Prava predlagatelja osiguranja u slucaju
zakašnjenja protivnika osiguranja*

Clanak 277.

(1) Ako protivnik osiguranja zakasni s ispunjenjem osigurane tražbine, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatražiti od protivnika osiguranja, preko javnoga bilježnika, da ga u roku od petnaest dana obavijesti, takoder preko javnoga bilježnika, zahtijeva li da se stvar na kojoj je vlasništvo preneseno proda putem javnoga bilježnika.

(2) U obavijesti iz stavka 1. ovoga članka protivnik osiguranja dužan je odrediti najnižu cijenu po kojoj se stvar može prodati, imenovati javnoga bilježnika koji će obaviti prodaju stvari te priložiti njegovu izjavu da je voljan obaviti prodaju i da su mu predumljeni troškovi prodaje i da će se iz iznosa dobivenoga prodajom prethodno podmiriti tražbina predlagatelja osiguranja s kamatama i troškovima te porez na promet. Najniža cijena koju je odredio protivnik osiguranja ne smije biti niža od osigurane tražbine, uvećane za kamate i troškove predlagatelja osiguranja koji će predvidivo dospjeti odnosno nastati do isteka roka do kojega javni bilježnik mora prodati stvar, te za predvidivi porez na promet.

(3) Pošto primi obavijest s priložima iz stavka 2. ovoga članka, predlagatelj osiguranja dužan je u roku od petnaest dana ovlastiti javnoga bilježnika iz stavka 2. ovoga članka da proda stvar, uz uvjete određene u obavijesti protivnika osiguranja. Predlagatelj osiguranja je dužan poduzeti i sve ostale radnje na zahtjev javnoga bilježnika kojima se omogućava razgledavanje stvari. U protivnome odgovara protivniku osiguranja za štetu.

(4) Ako javni bilježnik ne proda stvar u roku od tri mjeseca od dana kad ga je predlagatelj osiguranja na to ovlastio predlagatelj stječe pravo da je proda sam, putem javne dražbe, uključujući i sudsku ili javnobilježničku. Ako se radi o pokretnoj stvari koja ima burzovnu ili tržišnu cijenu, predlagatelj osiguranja ovlašten je prodati je iz slobodne ruke, putem osobe koja je javno ovlaštena za prodaju na burzi, odnosno za javne prodaje takvih stvari i prava.

(5) Pravo iz stavka 4. ovoga članka predlagatelj osiguranja steci će i ako protivnik osiguranja ne postupi u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka.

(6) Prilikom prodaje stvari predlagatelj osiguranja dužan je primijeniti pažnju dobroga gospodara. O prodaji mora položiti račun protivniku osiguranja.

(7) Ako predlagatelj osiguranja prodajom stvari ne namiri cijelu svoju tražbinu, na temelju zapisnika iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona može protiv protivnika osiguranja pokrenuti ovrhu radi namirenja preostalog dijela svoje tražbine.

(8) Ako predlagatelj osiguranja proda stvar za kupovninu koja je veća od njegove tražbine, razliku mora bez odgadanja platiti protivniku osiguranja.

(9) Ako predlagatelj osiguranja namiri svoju tražbinu bez prodaje stvari protivnika osiguranja, na temelju zakona gubi pravo prethodnog vlasništva na toj stvari i, ako se radi o nekretnini koja je upisana u zemljišnu knjigu, dužan je bez odgadanja zatražiti uknjižbu brisanja svog prava prethodnog vlasništva u toj knjizi.

Odgovarajuća primjena odredaba ovoga odjeljka na prijenos dionica odnosno udjela ili poslovnih udjela u trgovačkom društvu

Članak 278.

(1) Odredbe ovoga odjeljka na odgovarajući se način primjenjuju i na prijenos dionica za koje nije izdana isprava o dionici, odnosno na dionice za koje je izdana isprava o dionici te na prijenos udjela ili poslovnoga udjela u trgovačkom društvu.

(2) Dionica, udio ili poslovni udio prenose se zaključenjem sporazuma iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona. O svakom prijenosu sud će bez odgode obavijestiti trgovačko društvo radi provedbe prijenosa u odgovarajuće knjige društva, uz zabilježbu da je prijenos izvršen radi osiguranja.

(3) Prijenosom dionice, odnosno udjela ili poslovnoga udjela radi osiguranja, sve dok dionica, udio ili poslovni udio ne budu prodani ili drukcije otudeni, prenositelj ne gubi pravo glasa niti pravo na sudjelovanje u dobiti.

*Odgovarajuća primjena odredaba ovoga odjeljka
na prijenos novčanih tražbina*

Članak 278.a

Odredbe ovoga Odjeljka na odgovarajući se način primjenjuju na prijenos novčanih tražbina.

Pretpostavke za određivanje prethodne mjere

Članak 284.

(1) Prethodna mjera određuje se radi osiguranja novčane tražbine na temelju:

1. odluke suda ili upravnog tijela koja nije postala ovršna,
2. nagodbe zaključene pred sudom ili upravnim tijelom, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela,
3. javnobilježničke isprave, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela.

(2) Sud će na temelju isprava iz stavka 1. ovoga članka odrediti prethodnu mjeru ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnom opasnost da bi se bez toga osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine.

Pretpostavljena opasnost

Članak 285.

(1) Smatrat će se da opasnost u smislu odredbe članka 284. ovoga Zakona postoji ako je određivanje prethodne mjere predloženo na temelju:

1. presude donesene u kaznenom postupku o imovinskopravnom zahtjevu protiv koje je dopušteno ponavljanje kaznenoga postupka,
2. odluke koja se mora izvršiti u inozemstvu,
3. presude na temelju priznanja protiv koje je izjavljena žalba,

4. nagodbe iz clanka 284. stavka 1. tocke 2. ovoga Zakona koja se pobija na nacin predviden zakonom,

5. javnobilježnicke isprave iz clanka 284. stavka 1. tocke 2. ovoga Zakona koja se pobija na nacin predviden zakonom.

(2) U slucajevima iz stavka 1. tocke 3. i 4. ovoga clanka sud može, na prijedlog protivnika osiguranja, prethodnu mjeru uvjetovati davanjem jamcevine od strane predlagatelja osiguranja za štetu koju bi protivnik osiguranja mogao pretrpjeti njezinim određivanjem.

Vrste prethodnih mjera

Clanak 287.

(1) Kao prethodne mjere sud može odrediti:

1. predbilježbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja ili na pravu uknjiženom na nekretnini,

2. koju od mjera osiguranja iz clanka 262. tocke 2. do 10. ovoga Zakona,

3. zabranu banci da protivniku osiguranja ili trecoj osobi, po nalogu protivnika osiguranja, isplati s njegova racuna novcani iznos za koji je odredena prethodna mjera.

(2) Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti, s obzirom na okolnosti slucaja, dvije ili više prethodnih mjera, ako je to potrebno. Sud može, ako su za to ispunjeni uvjeti predvideni ovim Zakonom, uz prethodnu mjeru odrediti i koju privremenu mjeru.

(3) Provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stjece založno pravo na predmetu osiguranja.

(4) Iznos novcanih sredstava protivnika osiguranja kod banke, za koji je odredena zabrana isplate, ne može se prenijeti s toga racuna dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine.

Pravni lijekovi

Clanak 304.

(1) Protiv rješenja o prijedlogu za izdavanje privremene mjere dopuštena je žalba u roku od tri dana od dana dostavljanja rješenja. Ta žalba neće se slati protivnoj stranci na odgovor.

(2) Drugostupanjski sud dužan je donijeti i otpremiti rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga clanka u roku od osam dana od dana kad je primi.

(3) Tijek roka za žalbu niti žalba ne odgadaju provedbu privremene mjere.

Primjena odredaba o osiguranju prethodnim mjerama

Clanak 307.

U postupku osiguranja privremenim mjerama na odgovarajuci se nacin primjenjuju odredbe clanka 288. i clanka 289. stavka 2. do 4. ovoga Zakona.

TEKST ODREDABA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA («Narodne novine», broj 173/03.) KOJE SE BRIŠU

Clanak 96.

U roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ministar nadležan za poslove pravosuda donijet ce:

- 1) Pravilnik o komisionoj prodaji u ovršnom postupku.

Clanak 97.

(1) Pravilnikom o komisionoj prodaji u ovršnom postupku propisat ce se osobito:

- 1) pojedinosti o postupku prodaje koju ce obavljati Agencija,
- 2) posebni uvjeti koje moraju ispunjavati obrtnici, trgovci-pojedinci, odnosno osnivaci i clanovi uprava trgovackih društava kojima je povjereno obavljanje poslova tih prodavaonica, kao i ta društva, što ukljucuje i uvjete iz clanka 143.a stavka 5. ovoga Zakona,
- 3) mjerila po kojima ce se na natjecaju odabirati poduzetnici kojima ce se povjeravati obavljanje poslova prodavaonica,
- 4) pojedinosti o financijskom i racunovodstvenom poslovanju komisionara u vezi s držanjem i prodajom pokretnina, ako ministar nadležan za poslove pravosuda ocijeni da je to potrebno,
- 5) pojedinosti o postupanju komisionara u provedbi odredaba ovoga Zakona i
- 6) sadržaj dozvole iz clanka 143.a stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Prije donošenja pravilnika iz stavka 1. ovoga clanka ministar nadležan za poslove pravosuda zatražit ce u pogledu odredaba iz tocke 2) toga stavka mišljenje ministra koji je nadležan za trgovinu.

Clanak 98.

Poslovanje komisijara pocet ce se uvoditi pošto stupi na snagu pravilnik iz clanka 97. ovoga Zakona.

Clanak 102.

(1) Na daljnji postupak u predmetima u kojima do dana stupanja na snagu ovoga Zakona nije donesena prvostupanjska odluka, primjenjivat ce se njegove odredbe.

(2) Odredbe ovoga Zakona primjenjivat ce se i u ostalim postupcima koji su pokrenuti prije dana njegova stupanja na snagu ako se u tim postupcima nakon toga dana ukine prvostupanjska odluka i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

(3) Odredbe ovoga Zakona primjenjivat ce se i na postupke sudskog i javnobilježnickog osiguranja prijenosom vlasništva na stvari koji su pokrenuti prije dana njegova stupanja na snagu.

Clanak 103.

Nakon stupanja na snagu ovoga Zakona nadležni ce zemljišnoknjižni sud, na zahtjev bilo koje od stranaka koje su potpisale sporazum u skladu s odredbama clanka 274. ili 279. Ovršnoga zakona, brisati upis o prijenosu prava vlasništava nekretnine koji je nakon 1. siječnja 1997. u zemljišnoj knjizi proveden na temelju odredaba clanka 274. stavka 5. toga Zakona i zamijeniti ga upisom koji ce biti u skladu s odredbama clanka 32. stavka 5. Zakona o zemljišnim knjigama.

Clanak 104.

Vlada Republike Hrvatske dužna je u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti Hrvatskom saboru prijedlog zakona kojim ce se propisati da procesne radnje u postupku ovrhe na pokretninama, nakon donošenja rješenja o ovrsi, obavljaju ovlašteni privatni poduzetnici.